UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nonnou Poiētu Panogolitu Metabolē Tu Kata Iōannēn Agiu Euangeliu

Nonnus <Panopolitanus>

Parisiis, 1556

Νόννου Ποίητου Ρανοπολίτον μεταβολη ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-69496

Visual Library

ΝΟΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟ-λίτου μεταβολὴ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Χρονος ἦν, ἀκίχητος, ἐν ἀῤῥήτῳ λόγος
ἀρχῇ,
α̃ ἰσοφυὴς γενετῆρος ὁμήλικος, υἱὸς ἀ-
μήτωρ,
καὶ λόγος αὐτοφύτοιο θεοῦ, φῶς ἐκ
φάεος φῶς·
πατρὸς ἔην ἀμέριστος, ἀτέρμονι σύνθρονος ἕδρῃ·
καὶ θεὸς ὑψιγένεθλος ἔην λόγος. οὗτος ἀπ' ἀρχῆς
ἀενάῳ συνέλαμπε θεῷ τεχνήμονι κόσμου,
πρεσβύτερος κόσμοιο· καὶ ἔπλετο πάντα δι' αὐτοῦ,
ἄπνοα, καὶ πνείοντα. καὶ ἐργοπόνου δίχα μύθου
οὐδὲν ἔφυ, τό περ ἔστι. καὶ ἔμφυτος ἦεν ἐν αὐτῷ
ζωὴ πᾶσι μέλουσα, καὶ ὠκυμόρων φάος ἀνδρῶν·
ζωὴ πάντροφος ἦεν. ἐν ἀχλυόεντι δὲ κόσμῳ
οὐρανίαις σελάγιζε βολαῖς γαιήοχος αἴγλη·
καὶ ζόφος οὔ μιν ἔμαρψε· μελισσοβότῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ
ἔσκέ τις οὐρεσίφοιτος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,
κῆρυξ ἀρχεγόνου βαπτίσματος. οὔνομα ἦν αὐτῷ

θεῖος Ἰωάννης, λαοσσόος· οὗτος ἐτύχθη
ἄγγελος ἐμπεδόμυθος, ὅπως περὶ φωτὸς ἐνίσπῃ
μαρτυρίην, ἵνα πάντες ἑνὸς κήρυκος ἰωῇ
ὀρθὴν πίστιν ἔχοιεν, ἀτέρμονα, μητέρα κόσμου·
οὐ μὲν κεῖνος ἔην νοερὸν φάος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον
πᾶσιν ἀναπτύξειε θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
καὶ φάεος προκέλευθος ἀκηρύκτοιο φανείη,
ξυνὴν μαρτυρίην ἐνέπων θεοδέγμονι λαῷ.
καὶ γὰρ ἐοῦ μετὰ πατρὸς ἐτήτυμον ἀρχέγονον φῶς
μουνογενὴς λόγος ἦεν, ὃς ἀνέρα πάντα καθαίρει,
πνευματικαῖς ἀκτῖσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν
ἐρχομένων ἐπὶ γαῖαν. ἔην δ' ἐν ἀπειθέϊ κόσμῳ
ἀπροϊδής· καὶ κόσμος ἀπείριτος ἔσκε δι' αὐτοῦ.
Ὃν λόγον οὐ γίνωσκεν ἐπήλυδα κόσμος ἀλήτης·
ἐγγὺς ἔην ἰδίων, ἴδιοι δέ μιν ἄφρονι λύσσῃ,
ὡς ξένον οὐκ ἐγέραιρον. ὅσοι δέ μιν ἔμφρονι θυμῷ
ἀπλανέες δέξαντο, καὶ οὐ νόον εἶχον ἀλήτην,
οὐρανίην πάντεσσι μίαν δωρήσατο τιμήν,
τέκνα θεοῦ γενετῆρος ἀειζώοντας ἀκούειν,
οὓς φύσις οὐκ ὤδινε λεχωΐας, οὐ βίος ἔγνω
ἀνδρομέου βλάστημα θελήματος, οὐδὲ καὶ αὐτή
σαρκὸς ἐρωτοτόκοιο γαμήλιος ἤροσεν εὐνή.

ἀλλὰ

ἀλλὰ θεοῦ γεγάασιν ἀνήροτα τέκνα τοκῆος.
καὶ λόγος αὐτοτέλεστος ἐσαρκώθη θεὸς ἀνήρ,
ὀψίγονος, προγένεθλος, ἐν ἀρρήτῳ τινὶ δεσμῷ
ξυνώσας ζαθέῳ βροτοειδέϊ σύζυγα μορφήν.
καὶ θεὸς οἶκον ἔναιε σὺν ἀνδράσι, καὶ κλέος αὐτοῦ
εἴδομεν ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν. οἷά τε τιμὴν
υἱοῦ μουνογόνοιο παρ' ὑψίστοιο τοκῆος.
καὶ χάριτος πέπληθε, καὶ ἀτρεκίης γενετῆρος.
ἀμφὶ δὲ σαρκοφόροιο λόγου πρωτάγγελος ἀνὴρ
ἁγνὸς Ἰωάννης πιστώσατο μάρτυρα φωνήν,
οὗτος ἔην, ὃν ἔειπον ἀμωμήτῳ ἐνὶ μύθῳ.
πρῶτος ἐμεῖο βέβηκεν, ὀπίστερος ὅς τις ἱκάνει·
ὅττι μοι ἦν πρώτιστος, ὅτι ξύμπαντες ἀπ' αὐτοῦ
ἠράμεθα ζαθέου πληρώματος ὄψιμον ἄλλην
ἀντίθετον προτέρης χάριτος χάριν· ὅττι θεμίστων
βίβλον ὅλων γενέτης διὰ Μωσέος ὤπασε λαῷ·
καὶ χάρις ἐκ Χριστοῖο, καὶ ἀτρεκίη πέλε κόσμῳ.
καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἐν ἀντιπόροισιν ὀπωπαῖς
οὔ ποτέ τις σκοπίαζεν· ἑῷ διεπέφραδε μύθῳ
κεῖνος ὁ θεσπεσίῳ μεμελημένος ἠθάδι κόλπῳ
μουνογενής, ὁμόφοιτος ἀμωμήτοιο τοκῆος·
μαρτυρίης δ' ὅδε μῦθος, ὃν ἀμβροσίῃ τινὶ φωνῇ

πιστὸς Ἰωάννης ἐτυμόθροος ἔννεπε κῆρυξ,
ἑβραίων ὅτε λαὸς ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης
λευίτας προΐαλλε, καὶ ἀγρύπνους ἱερῆας,
ἧχι φυγὰς μερόπων μετανάστης ᾤκεεν ἀνὴρ,
ἔνδιον αὐτόρριζον ὀρεσσαύλοιο μελάθρου.
μυστιπόλοι δ᾽ ἐρέεινον ὁμήλυδες ὀξέι μύθῳ,
τίς σὺ πέλεις; μὴ χριστὸς ἔφυς; καὶ ἀμοιβάδι φωνῇ
εἶπε καὶ οὐκ ἔκρυψε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο κῆρυξ.
χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμί, καὶ ἑβραίων χορὸς ἀνδρῶν
πόμπιμος, ἔνθεον ἄνδρα τὸ δεύτερον ἤρετο μύθῳ,
εἰπὲ, τίς οὖν σὺ πέλεις· θεσβίτιδος ἀστὸς ἀρούρης
Ἠλίας ἐφάνης; καὶ ἀνίαχεν, οὐ μετανάστης
ὄψιμος Ἠλίας παλινόστιμος εἰς χθόνα βαίνω.
καὶ θρασὺς ἑσμὸς ἔειπεν ἀντιπροπόλων ἱερήων,
μὴ σύ μοι ὃν καλέουσι, θεηγόρος ἐστὶ προφήτης
ἄγγελος ἐσσομένων; καὶ ἀμείβετο δίζυγι μύθῳ,
οὐ πέλω Ἠλίας, οὐ θέσκελος εἰμὶ προφήτης.
καὶ πάλιν ἑσμὸς ἔειπε θεοκλήτων ἱερήων,
τίς τελέθεις, ἵνα πᾶσιν ἀπαγγείλωμεν ἰόντες
ἀνδράσι μυστιπόλοισιν ἀμοιβαίην σέο φωνὴν,
ἡμέας οἳ προέηκαν ἀελλήεντι πεδίλῳ
δεῦρο μολεῖν. σὺ δὲ ποῖον ἔπος φιλοπευθέι λαῷ

ἀμφὶ σέθεν λέξειας· ὁ δὲ, ζαθέης ἀπὸ βίβλου
ἀνέρος ἀρχεγόνοιο, θεόσσυτον ἴαχε φωνήν·
φωνὴ ἐγὼ βοόωντος ἐρημάδος ἔνδοθι πέτρης,
οἶμον ὀφειλομένην ἰθύνατε παμβασιλῆος,
καὶ οἱ ἑτοιμοτάτη πελέτω τρίβος, ὡς ἐνὶ βίβλῳ
Ἠσαΐας πολύϊδρις ἐνέγραφε θέσπιδι βίβλῳ.
Ἐν χορὸς ἄλλος ἄπιστος ἁμαρτινόων φαρισαίων
πέμπεν, καὶ σοφὸν ἄνδρα θεηγόρον ἤρεεν μύθῳ,
καὶ σὺ τί βαπτίζεις· πόθεν ὕδατι φῶτα καθαίρεις,
εἰ μὴ χριστὸς ἔφυς ὑψίζυγος, οὐ δὲ σὺ δίφρου
ἅρπαγος Ἠλίας ἐλατὴρ πυρὸς, οὐδὲ προφήτης
πνεύματι παφλάζων, θεοδινέος ἔγκυος ὀμφῆς.
καί σφισι πευθομένοις ἔπος ἴαχε θέσκελος ἀνήρ.
ὑμέας αὐτὸς ἱκανον ἐγὼ καθαροῖο λοετροῦ
ὕδατι βαπτίζων· καὶ ὀπίστερος ὅς τις ἱκάνει,
σήμερον ὑμείων μέσος ἵσταται, οὗ ποδὸς ἄκρου,
ἀνδρομέην παλάμην οὐκ ἄξιός εἰμι πελάσσας,
λῦσαι μοῦνον ἱμάντα θεοπνεύστοιο πεδίλου·
Βηθανίης πέλε ταῦτα θεουδέος ἐγγὺς ἀρούρης,
χεύματος ἀντιπέρηθεν ἰορδανίου ποταμοῖο·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δρόμον ἄλλον ἑκηβόλος ἤγαγεν ἠώς,
ἁγνὸς Ἰωάννης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,

Ἰησοῦν

Ἰησοῦν ἰδόντες καὶ ἀγχικέλευθον ἰόντα,
δάκτυλον ὀρθώσας, ἐπεδείκνυε μάρτυρι λαῷ.
ἠνίδε παγγενέταο θεοῦ σχεδὸν ἀμνὸς ἐχέφρων.
οὗτος ἔην, ὃν ἔειπον, ὀπίστερος ἔρχεται ἀνήρ,
ὅς μευ ἔφυ προπάροιθεν· ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος ἔγνων
ὄμμασιν· ἀλλ' ἵνα πᾶσιν ἔχων ἄγνωστον ὀπωπὴν
Ἰσραὴλ τεκέεσσιν ἀσημάντοισι φανείη,
ἦλθον ἐγὼ προκέλευθος ἀκηρύκτοιο πορείης,
βαπτίζων ἀδίδακτον, ἀπευθέα, λαὸν ἀλήτην.
καὶ πετάσας στόμα θεῖον, ὅλῳ φιλοπευθέϊ λαῷ
μαρτυρίην ἀγόρευεν ἐπὶ πανθελγέϊ φωνῇ,
ὅττι περ αἰθερίων κατανεύμενον ἔδρακε κόλπων
πνεῦμα θεοῦ, πτερύγων πεφορημένον ἔμφρονι παλμῷ,
ἀντίτυπον μίμημα πελειάδος, ἄχρις ἐπ' αὐτὸν
ἦλθε, καὶ αὐτόθι μίμνεν· ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος ἔγνων·
ἀλλά μοι αὐτὸς ἔειπεν ἐπὶ σημάντορι φωνῇ,
ὅστις ἐμὲ προέηκε παλιγγενέων δέμας ἀνδρῶν
βαπτίζειν, ἀπύροισι καὶ ἀπνεύστοισι λοετροῖς,
εἰς ὃν ἂν ἀθρήσειας ὑπηνέμιον καταβαῖνον
πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο, καὶ αὐτόθι ἔμπεδα μίμνει,
οὗτος ἀφωτίστοισι φάος μερόπεσσιν ὀπάσσει
ἐν πυρὶ βαπτίζων, καὶ πνεύματι· καί μιν ὀπωπῇ

εἶδον

εἶδον ἐγώ, καὶ ἔειπον ἀληθέα μάρτυρα φωνήν,
ὅττι θεοῦ γόνος οὗτος, ἀειζώοιο τοκῆος.
3 pars. ἀλλ' ὅτε δὴ φάος ἄλλο παλίνδρομος ἤγαγεν ἠώς,
θεῖος ἀνὴρ ἕστηκε, δύω δέ οἱ ἄγχι μαθηταὶ
χριστοῦ θεσπεσίης ἀδαήμονες εἰσέτι μορφῆς.
Χριστὸν ἰδὼν στείχοντα κατὰ τὴν χθόνα πεζὸν ὁδίτην,
ἅρματος ὑψιπόροιο μετάρσιον ἡνιοχῆα,
ἁγνὸς Ἰωάννης, πάλιν ἴαχεν ἠθάδι φωνῇ,
οὗτος ἐπουρανίοιο θεοῦ λάλος ἀμνὸς ὁδεύει.
καὶ ζαθέην ἀΐοντες ἀληθέος ἀνδρὸς ἰωὴν
ἀπλανέες δύο φῶτες, ὀπίστεροι ἦλθον ὁδῖται
χριστοῦ νισσομένοιο, καὶ αὐτοδίδακτον ὀπωπὴν
εἰσοπαλιζομένων διδύμους ὅθι φῶτας ἑλίξας,
ἑσπομένων ἐρέεινε συνωρίδα δίζυγον ἀνδρῶν,
δεῦρο τί μαστεύοντες ἱκάνετε. καὶ μίαν ἄμφω
πευθομένου βασιλῆος ὁμόθροον ἴαχον αὐδήν,
ῥαββίν, ὅπερ καλέουσι διδάσκαλε, πῇ ποτὲ ναίεις·
καὶ μίαν ἀμφοτέροισιν ἄναξ ξυνώσατο φωνήν,
δεῦτε, καὶ εἰσόψεσθε. καὶ ἤλυθον ἄχρι μελάθρου,
καὶ μάθον ὁππόθι ναῖεν· ὑπωρόφιοι δὲ μαθηταὶ
ἦμαρ ἐκεῖνο τέλεσσαν ἔσω χριστοῖο μελάθρου,
ἀγχίθεοι. δεκάτη δὲ ποδήνεμος ἔξεχεν ὥρη·

καί

καί τις ἔην ὃς ἵκανεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
Ἀνδρείας, μερόπων ἁλιεὺς, μετὰ πόντιον ἄγρην,
ἰχθυβόλου Σίμωνος ἀδελφεός· εἷς δέ τις αὐτῶν,
οὓς θεὸς ἐξείνισσεν. Ἰωάνναο δὲ φωνῆς
ξυνῆς εἰσαΐοντι συνέμπορος ἦεν ἑταίρῳ,
ἀγχιφανής. ἄμφω δὲ μιῇ πειθήμονι βουλῇ,
Χριστῷ ἐφωμάρτησαν, ὁ μὲν πρώτιστον ὁδεύων,
σύγγονον ὠκύδινος ἐρευνητῆρα θαλάσσης
εὗρεν ἑὸν, Σίμωνα, καὶ ἔννεπεν ὀξέι μύθῳ,
σύγγονε, Μεσσίαν σοφὸν εὕρομεν, ὃς θεὸς ἀνὴρ,
Χριστὸς Ἰουδαίοισιν ἀκούεται Ἑλλάδι φωνῇ·
ὣς εἰπὼν, ἐκόμισσεν ὁμόγνιον ὀξὺ ὁδίτην
Ἰησοῦς ὅθι ναῖε· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
Χριστὸς ἰδὼν Σίμωνα, σοφῷ μειλίξατο μύθῳ,
υἱὸς Ἰωάνναο σύ μοι πέλες, ἐσσὶ δὲ Σίμων,
ἐργατίνης πόντοιο· σύ μοι κικλήσκεο Κηφᾶς·
δεύτερον οὔνομα δέξο νεώτερον, ἀνέρες ἄλλοι
Πέτρον ὅπερ καλέουσιν· ἐπωνυμίην δὲ καλύψει
πρεσβυτέρην Σίμωνος, ὑπέρτερον οὔνομα Πέτρου,
πίστιος ἀρραγέος σημήιον· ἀλλ' ὅτε γείτων
ἀκροφανὴς δροσερῇσι βολαῖς πορφύρεεν ἠώς,
Ἰησοῦς μετὰ νύκτα λιπόσκιον ἤθελε βαίνειν

εἰς πόλιν εὐώδινα, τανυπλοκάμων γαλιλαίων·
καὶ σχεδὸν εὗρε φίλιππον· ἄναξ δέ μιν εἶπε γενέθλης
πιστὸν ἑὸν συνάεθλον, ὀπισθοκέλευθον ὁδίτην·
ἕσπεο καὶ σὺ φίλιππε. καὶ εἰσέτι θυμὸς ἀκούων,
οὔασι μῦθον ἔδεκτο, καὶ ἴχνεσιν ἔφθασε φωνήν.
ξυνὴν δ' εἶχε φίλιππος ἑὴν βηθσαϊδὰ πάτρην,
Ἀνδρείας ὅθι ναῖεν, ὅπῃ θρασὺς ᾤκεε Σίμων.
ναθαναὴλ δὲ φίλιππος ἑῷ μειλίξατο μύθῳ,
εὑρὼν εὐπετάλοιο κάτω δρυὸς, ὃν σοφὸς ἀνὴρ
Μωσῆς ἀρχιγένεθλος ἐπέγραφε θέσπιδι βίβλῳ,
εὕρομεν, ὃν σύμπαντες ὁμορρήτῳ τινὶ μύθῳ,
ἐσσομένων κήρυκες ἐθεσπίζοντο προφῆται,
Ἰησοῦν, ὁσίοιο βοώμενον υἱὸν Ἰωσὴφ,
ναζαρὲθ ναετῆρα, θεοῦ γόνον· ἀγχιπόρῳ δὲ
ναθαναὴλ ταχύμητις ἔπος ξυνώσε φιλίππῳ,
ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; εἰρομένῳ δὲ,
σύνδρομος εἶπε φίλιππος ἀπειροκάκῳ ἐνὶ μύθῳ,
ἔρχεο, καὶ σκοπίαζε. καὶ ἀγχικέλευθον ὁδίτην
ναθαναὴλ Ταχύγουνον ἄναξ ἐδείκνυε λαῷ,
ἰσραὴλ γόνος οὗτος ἐτήτυμος, οὔτινι τεύχων
ἢ δόλον ἀλλοπρόσαλλον, ἢ ἀγκύλα μήδεα φαίνων.
ναθαναὴλ δ' ἀΐων, ἐπεδείκνυε θαύματι φωνὴν,

πῶς φρεσὶ γινώσκεις με, τὸν οὐ πάρος εἶδες ὀπωπῇ·
εἰπὲ πόθεν νοέεις με, καὶ ἀνέρι θέσκελον αὐδὴν
κοίρανος ὀμφήεντος ἀνήρυγεν αἰθερεῶνος,
πρὶν καλέσαι σε Φίλιππον ὑπὸ σκιοειδεῖ συκῇ,
ἔδρακον ὑψικόμοισι παρενδιάοντα κορύμβοις,
ὄμμασι, καὶ πραπίδεσσι, τὸν οὐ παρεόντα δοκεύων·
ναθαναὴλ δ' ὀλόλυξεν ἔχων ταχυπειθέα βουλὴν,
θαύματι πιστὰ μέτωπα θεουδέϊ χειρὶ πατάξας,
ῥαββὶν, ἐπουρανίων ἀδύτων ὑψίθρονε ποιμὴν,
ἰσραὴλ σὺ πέλεις βασιλεύς· σὺ χριστὸς ὑπάρχεις,
υἱὸς ἀειζώοιο θεοῦ λόγος· ἀμφότερον εἶ,
ἰσραὴλ τεκέων σε θεὸν βασιλῆα καλέσσω,
καί σε θεοῦ ζώοντος ἐτήτυμον υἱὸν ἀείσω.
καί μιν ἄναξ θάρσυνεν, ἐς ἐλπίδα φέρτερον ἕλκων·
πίστιν ἔχεις τινὰ μοῦνον ἀθαμβέα μῦθον ἀκούσας,
ὅττι σε μοῦνον ἔειπον ἰδεῖν παρὰ πυθμένα συκῆς;
ὄμμασι πιστοτέροισιν ὑπέρτερα θαύματα λεύσσεις.
μάρτυρον ἐμπεδόμυθον, ἀμὴν ἀμὴν σέβας ἕσσω,
οὐρανὸν εἰσόψεσθε κεχηνότα θέσπιδι ῥιπῇ,
πεπταμένων στεφανηδὸν ἀθηήτων κενεώνων,
ἀγγελικῆς τε φάλαγγος ἐΰπτερον ἐσμὸν ὁδίτην,
αἰθερίης ὄψεσθε καταΐσσοντα κελεύθου,

οὐρανόθεν

οὐρανόθεν κατιόντα, παλινόστῳ τε πορείῃ
οὐρανὸν εἰσανιόντα, μετάρσιον, ἠεροφοίτην,
2 υἱέος ἀνθρώποιο διάκτορον. ἀλλ' ὅτε πέζας
πορφυρέας τριτάτη θαλαμηπόλος ἔγραφεν ἠώς,
ἀμφὶ πέδον Κανανῖον ἀεξιφύτου Γαλιλαίης,
παιδοτόκου, γάμος ἔσκε, βίου πρωτόσπορος ἀρχή.
καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ὅτι χθονίῳ παρὰ παστῷ,
Χριστὸς ὀπιθοκόμων μερόπων θοινήτορι λαῷ
κλητὸς ἔην σύνδορπος, ὁμοκλινέες τε μαθηταὶ
πάντες ἔσαν στοιχηδὸν εἰλαπίνῃ δὲ καὶ αὐτὴ
παρθενικὴ Χριστοῖο θεητόκος ἵκετο μήτηρ,
ἀχράντῳ παλάμῃ γαμίης ψαύουσα τραπέζης,
παιδοτόκος φυγόδεμνος, ἀεὶ μεθέπουσα κορείην·
οἴνου δ' ἡδυπότοιο θυώδεες ἀμφιφορῆες
πάντες ἐγυμνώθησαν ~~ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις~~
πινομένου· συχνοὶ δὲ φιλακρήτῳ παρὰ παστῷ
οἰνοχόοι δρηστῆρες ἀβακχεύτοιο τραπέζης,
ἀβρέκτοις παλάμῃσι μάτην ἥπλουν κυπέλλων.
ἡμιτελῆ δὲ γάμοιο μέθην, καὶ ἄοινον ὀπώρην,
Χριστῷ καὶ δεδαῶτι συνέστιος ἔννεπε μήτηρ,
χηρεύει γάμος οὗτος ἀλεξικάκου σέο φωνῆς.
οὐ γὰρ ἐϋρραθάμιγγος ἔχει χύσιν ἡδέος οἴνου.

καὶ οἱ Χριστὸς ἔειπε, τί μοι γύναι ἠὲ σοὶ αὐτῇ·
οὔπω μοι πυμάτης δρόμος ἤλυθε κυκλάδος ὥρης.
καὶ Μαρίη δμώεσσιν ἐκέκλετο πάντα τελέσσαι,
Χριστὸς ὅπερ λέξειεν. ἀμοιβαίῳ δ' ἐνὶ τοίχῳ
κεκλιμένοι στοιχηδὸν ὁμόζυγες ἀμφιφορῆες
ἓξ ἔσαν, ξεῖα μέτρα κεχανδότες εὐρέϊ κόλπῳ,
ἠὲ δύω καὶ ἕκαστος Ἰουδαίοισι φυλάσσων
λαϊνέῳ κενεῶνι καθάρσιον ἔβλυεν ὕδωρ·
ἁγνὸν ὕδωρ. καὶ Χριστὸς ἀποδρηστῆρας ἐπείγων
διψάδος εἰλαπίνης, οἰνοσσόον ἴαχε φωνήν,
ἀρτιχύτων ὑδάτων ἐγκύμονας ἀμφιφορῆας
πλήσατέ μοι. καὶ πάντας ἀμοιβάδις ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
νάματος ἐπλήσαντο διάκτοροι, εἰσόκεν αὐτῶν
ἀκροφανὴς εὔυδρος ἐπέστρεφε χεῖλος ἐέρσῃ·
ἄφνω δ' ἔπλετο θαῦμα, καὶ εἰς χύσιν αἴθοπος οἴνου
χιονέην ἤμειψε χρόην ἑτερόχροον ὕδωρ,
χεύματι φοινίσσοντι· καὶ ὑδροδόκου διὰ κόλπου
ὕδατος ἀκρήτοιο φιλεύιος ἔπλεεν αὔρη.
οἰνώπῃ δ' ἐκέλευσεν ἄναξ σημάντορι φωνῇ,
κρηναίης ἀρύοντες ὑπωροφίης ἀπὸ ληνοῦ,
εἰλαπίνης μεδέοντι κομίσσατε νήδυμον ὕδωρ.
οἱ δὲ, χύδην ἀρύοντο παλιννόστοισι κυπέλλοις·

Ει ταμίης ὅτε δαιτὸς ἐγεύσατο μάρτυρι λαιμῷ,
νάματος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
οὐ μὲν ἀνὴρ πόθεν ἦεν ἐπίστατο· ὑδροφόρος δὲ
ᾔδεε λάτρις ὅμιλος, ὃς ὑγροχύτων ἀπὸ κόλπων
ἄγγεσι λαϊνέοις μετανάστιον ἤφυσεν ὕδωρ·
εἰλαπίνης τότε πομπὸς ἔσω μεγάροιο καλέσας
νυμφίον ἀρτιχόρευτον, ἑῷ προσπτύξατο μύθῳ,
πᾶς μὲν ἀνὴρ, πρώτιστον ἐύχροον οἶνον ἀφύσσων,
κρινάμενος προτίθησι, βαρυνομένων δὲ καρήνων
ἄνδρας ἰδὼν μεθύοντας, ἐλάσσονα δεύτερον οἶνον
ὀψὲ φέρει· σὺ δὲ τοῦτον ὑπέρτερον ἔνδοθεν οἴκου
οἶνον ἔχων ἐφύλαξας ἕως πέλε λοίσθιος ὥρη·
πρωτοφανὲς τόδε θαῦμα φιλακρήτῳ παρὰ παστῷ
Ἰησοῦς ἐτέλεσσεν, ὅπῃ καναναῖον ἀκούει
ἔνδιον αἰπύδμητον ἀκερσεκόμων γαλιλαίων.
ἑβραίοις δ' ἀνέφηνεν ἑὴν ὑψαύχενα τιμὴν
διψαλέῃ παρὰ δαῖτα· διχοστασίῃ δὲ μενοινῆς,
ἤθεσιν ἀκλινέεσσιν ἐπιστώσαντο μαθηταί.
οὐ μὲν ἄναξ δήθυνε πέδον καναναῖον ἀκοῦον
νυμφιδίῃ μετὰ δαῖτα μεθυσφαλέων ὑμεναίων,
ἀλλὰ καφαρναοὺμ ἀλιγείτονος ἕδρανα βαίνων,
νόστιμον ἴχνος ἔκαμψε, καταιβάτιν οἶμον ὁδεύων,

αὐτὸς

αὐτὸς ὁμοῦ, γνωτοί τε συνήλυδες· αὐτογόνῳ δὲ
παρθένος ὡμάρτησε θεητόκος ἱερὴ μήτηρ·
οἷσι δυωδεκάριθμος ὁμόστολος εἵχετο δ' ἰδίων
ἀγχιθέων μίαν οἶμον ὀπίστερος ἑσμὸς ἑταίρων,
οὐδὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐς ἤματα πυκνὰ θαμίζων·
ἐγγύθι γὰρ τότε πάσχα· θυηπολίης δὲ γεραίρων,
εὐαγέων ἀνέβαινεν ἐς ἕδρανον ἱεροσολύμων,
σὺν πινυτοῖς ἑτάροισι. θεοκλήτῳ δ' ἐνὶ νηῷ,
εὐκεράους βόας εὗρε, καὶ εἰροπόκων στίχα μήλων,
καὶ στικτὰς μελέεσσι πελειάδας. ἑζόμενον δὲ
κερμοδότην χορὸν εὗρε φιλοπλούτοιο τραπέζης.
καὶ πολὺν ἑσμὸν ὄπωπε φιλέμπορον ὑψόθι θώκων,
ὤνιον ἔργον ἔχοντα. καὶ ἐν παλάμῃσιν ἑλίξας
σύμπλοκον ἐκ σχοίνοιο, νόθην ποίησεν ἱμάσθλην·
καὶ βοέην ἀγέλην ἐξήλασε, καὶ στίχα μήλων,
νόσφι δόμου θυόεντος· ἐπασσυτέρην δὲ κυλίνδων,
κύμβαχον ἠκόντιζε μετάτροπον ἔμπορον ἕδρην
ἐξ ἱεροῦ δαπέδοιο. κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
ἐξέχεε χθονὶ κέρμα πολυστρέπτοιο τραπέζης.
ἀνδράσι δὲ πιπρήσκουσι πελειάδας, ἴαχε φωνήν,
ταῦτα μεταστήσασθε λιθώδεος ἔκτοθι νηοῦ·
μηδὲ φιλοκτεάνοιο νόου βεβαρηότες οἴστρῳ,

ἐμπορίης

ἐμπορίης δόμον ἁγνὸν ἐμοῦ τελέσητε τοκῆος.
οὐχ ἧς γὰρ τόδε δῶμα· καὶ ἐμνήσαντο μαθηταὶ
ὅττι θεοπνεύστῳ κεχαραγμένον ἔπλετο βίβλῳ,
~~ζῆλος ἐμὲ ζαθέοιο τεοῦ κατεδαίνυται οἴκου·~~
καί οἱ ἀπειλήτειραν ἀνήρυγε λαὸς ἰωήν.
ποῖα παρ' ἑβραίοις ἑτερόχροα σήματα δείξεις.
ὅττι σὺ ταῦτα τέλεσσας· ἀμιλλητῆρι δὲ λαῷ,
θαμβαλέην ἄγνωστον ἄναξ ἠρεύγετο φωνήν.
λύσατε τοῦτο μέλαθρον, ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐγείρω
ἤμασιν ἐν τρισσοῖσιν· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
ὃν Σολομὼν ποίησε λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
εἰς δολιχὴν βαλβῖδα παλινδίνητον ὑφαίνων,
ἓξ καὶ τεσσαράκοντα φιλοκτίστων ἐνιαυτῶν,
κτίσμασιν ὁπλοτέροισι παλίλλυτον οἶκον ἐγείρεις
τοσατίην μετὰ νύσσαν ὅθι τριτάτης δρόμον ἠοῦς;
κεῖνος νηὸν ἔειπεν ἑοῦ χροός, ὅν τινι μύθῳ
φρικτῷ Χριστὸς ἔμελλεν ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἐγείρειν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ κόλπον ἀνοστήτοιο βερέθρου,
νόστιμος ἐξ ἀΐδαο παλινζώῳ τινὶ πότμῳ
ἀρχαίην παλίνορσον ἑὴν ἀνεδήσατο τιμὴν
οὐρανίην, τότε μοῦνον ἀνεμνήσαντο μαθηταί,
ὅττι δόμου δέμας εἶπε· θεογλώσσοιο δὲ βίβλου,

θεῖον ὁμοῦ σώζοντα λόγον, πείθοντό τε μύθῳ,
Ἰησοῦς ὃν ἔειπε. θεοδμήτῳ δ' ἐπὶ νηῷ
ἄχρις ἕω, ὅτε ἔδεθλα διέστιχεν ἱεροσολύμων,
εὐάζων ἔτι πάσχα, καὶ ἀρνοφάγων ἱερήων
ὄργια μυστιπόλευε φιλόκροτα θυὰς ἑορτῇ,
πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπεβέψαντο θυέλλαις,
Χριστοῦ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα· πειθομένοις δὲ
ἀνδράσιν οὐ πίστευεν ἑὸν νόον· οὐ γὰρ ἀκούειν
ἄλλου φθεγγομένοιο νόθης ἐπεδεύετο φωνῆς,
ὄφρα μάθῃ νόον ἀνδρὸς ἀμάρτυρον. ἔργα δὲ φωτὸς
ᾔδεεν αὐτοδίδακτος, ὅσα φρενὸς ἔνδοθεν ἀνὴρ
εἶχεν, ἀκηρύκτῳ κεκαλυμμένα φάρεϊ σιγῆς.
3 ἦν δέ τις ἱερὸν αἷμα γοοπλανέων φαρισαίων,
ἀρχὸς ἰουδαίων, πολυλήϊος, ἔννομος ἀνήρ·
οὔνομά οἱ Νικόδημος. ἀμάρτυρος οὗτος ὁδίτης,
Χριστῷ νυκτὸς ἵκανε. φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων,
ἔννυχος εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπῃ φάος· ἀνδρὶ δὲ πιστῷ
Ἰησοῦς δρέπων βαπτίσματος ἔνθεον αἴγλην,
νυκτιφανῆ Νικόδημον ἑῷ φαιδρώσατο μύθῳ.
καί οἱ μῦθον ἔλεξε θεῷ πειθήνιος ἀνήρ,
ῥαββὶν ποικιλόμυθε, θεοφραδές, ἴδμεν ὅπως παῖς
ὅτι θεοῦ πομπῇσι διδάσκαλος ἵκεο κόσμου,

ἀνδρομέου

ἀνδρομέου βιότοιο βοηθόος. οὐ δύναται γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύ-
ὅσσα σὺ θεσπεσίῳ τελέεις παιήονι μύθῳ, (χειν,
εἰ μὴ οἱ συνάεθλος ἀλεξίκακος θεὸς εἴη.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ,
εἰ μή τις μετὰ κεῖνα τελεσσιγόνοιο λοχείης
θνητὸς ἀνὴρ τίκτοιτο δεύτερον, αἰθέρος αὐλῆς
οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἔχειν αἰώνιον ἀρχήν.
Καὶ κεράσας Νικόδημος, ἀνήρυγε θαύματι φωνήν,
πῶς δύναται μετὰ γῆρας ἀνήρ, μετὰ λευκάδα χαίτην,
ἄλλην ὀψιτέλεστον ἔχειν ὠδῖνα γενέθλης·
μὴ δύναται δίχα παιδὸς, ἀεξιτόκου διὰ κόλπου
μητέρος ἀρχαίης ἐγκύμονα γαστέρα δύειν,
θεσμὸν ἰδεῖν γονόεντα παλιννόστου τοκετοῖο;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο διδάσκαλον ἄνδρα διδάσκων,
εἰ μή τις καθαροῖσι δέμας λουτροῖσι καθαίρων
πνεύματος ἐξ ἁγίοιο καὶ ὕδατος εἶν ἑνὶ θεσμῷ,
ὁπλοτέρην δέξοιτο γενέθλιον ἄσπορον ἀρχήν,
ἀντίτυπον μίμημα γυναικείου τοκετοῖο,
οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐπεσσομένοιο νοῆσαι
οὐρανίην αἰῶνος ἀτέρμονος ἥλικα τιμήν.
καὶ γὰρ ὅπερ μερόπων χθονίη διεώσατο γαστήρ,

σαρκὸς ἀπὸ βροτέης μορφούμενον, ἀνδρομέη σάρξ
αὐτὸ πέλει· τὸ δὲ θεῖον, ὅπερ καθαροῖο λοετροῦ
πνεύματος αὐτογόνοιο πέλει, καθαροῖο λοετροῦ
πνεῦμα πέλει ζωαρκὲς ἀμαιεύτῳ τινὶ θεσμῷ,
αὐτόματον βλάστημα παλιγγενέος τοκετοῖο.
καὶ μὴ θάμβος ἔχοιτε θεοφραδέος πολὺ μύθου,
ὑμέας εἴπερ ἔειπον ὅτι χρέος ἐστὶ γονῆσαι
ὕδασι κυρτουμένην ἑτέρην βαλβῖδα γενέθλης.
πνεῦμα παλινδίνητον ἀθηήτῳ τινὶ παλμῷ,
οἶδε πολὺ πνείειν ὅθι βούλεται. ἀγχιφανῆ δὲ
φωνῆς ἠερίης θεοδινέα βόμβον ἀκούεις
οὔασιν ὑμετέροις πεφορημένον, ἀλλὰ δαῆναι
οὐ δύνασαι βλεφάροις πόθεν ἔρχεται ἢ πόσε βαίνει·
οὕτω παντὸς ἔφυ τύπος ἀνέρος ἐκ πυρὸς ὑγροῦ
πνεύματι τικτομένοιο, καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης.
ἔννεπε, καὶ Νικόδημος ἀμείβετο, ταῦτα γενέσθαι
πῶς δύναται. ὁ Χριστὸς ἀνήρυγε θέσκελον ὀμφήν·
Ἰσραὴλ σὺ μὲν ἐσσὶ διδάσκαλος, οὐ νοέεις δέ,
ἀλλά σε ταῦτα λέληθεν, ἐμὴν δ' οὐκ οἶσθα μενοινήν.
μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν πάλιν ἔσω,
θεσπεσίης τόπερ ἴδμεν, ἐπήτυμον ἔγκυον ὀμφῆς,
φθεγγόμεθα, σπείροντες ἐς οὔατα δύσμαχα φωτῶν,

χείλεσιν

χείλεσιν ἀπλανέεσσι. καὶ ἡμετέροιο τοκῆος
ὅσσα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμαὶ δεδάασιν ἀκουαί,
μαρτυρίης κήρυκι διδάσκομεν ἴδμονι φωνῇ·
ἡμετέρην δ' ἀδίδακτος ἀκηλήτων νόος ἀνδρῶν,
πιστὴν μαρτυρίην οὐ δέχνυται; ἀπλανέων δέ,
εἴ τινα μῦθον ἔειπον ἐπιχθονίων χάριν ἔργων,
καὶ τόσον ὑμείων βαρυπειθέες εἰσὶν ἀκουαί,
εἰ στρατιὴν πτερόεσσαν, ἢ αἰθέρος ἔργα βοήσω,
μᾶλλον ἀπειρήτοισι πόθεν πείθεσθε μενοιναῖς
οὐρανίης ἀΐοντες ἀθηήτου φύσιν ὕλης.
οὔποτε γὰρ βροτὸς ἄλλος ὑπηνέμιον πόδα πάλλων,
οὐρανίων ἐπάτησεν ἀνέμβατον ἄντυγα κύκλων,
εἰ μὴ θέσκελος οὗτος, ὃς ἀθανάτην ἑὸ μορφὴν
οὐρανόθεν κατέβαινεν ἀήθεα σαρκὶ συνάπτων
ἀνθρώπου μόνος υἱός, ὃς ἀστερόεντι μελάθρῳ
πάτριον οὖδας ἔχων, αἰώνιος αἰθέρα ναίει.
καὶ σκοπιῆς παρὰ πέζαν ἐρημάδος, οἷά τε Μωσῆς
δακνομένων ὕψωσεν ὄφιν δηλήμονα φωτῶν,
δουρατέης μεθέποντα τύπον ποιητὸν ἀκάνθης,
οὕτω γυιοβόρων τελέων ἀλιτήρια νούσων
καὶ παῖς ἀνθρώποιο βροτοῖς, ὑψούμενος ἔσται,
λυσιπόνου μίμημα δρακοντείοιο προσώπου,

ὄφρα μιν ὃς δέξαιτο νόῳ πειθήμονι θεσμῷ,
ζωῆς κυδιάνειραν ἐσαθρήσειε γαλήνην,
εἰς ὅσον εὐρυγένειος ἑλίσσεται ἔμπεδος αἰών·
οὕτω γὰρ πολύμορφον ἐφίλατο κόσμον ἀλήτην
ὑψιμέδων σκηπτοῦχος, ἵνα χραισμήτορα φωτῶν
μουνογενῆ λόγον ἧκα πόρεν τετράζυγι κόσμῳ,
ὄφρα μιν ὃς δέξοιτο, μετάτροπον ἦθος ἀμείψας,
πίστιν ἐς ἀστυφέλικτον ἑκούσιον αὐχένα κάμπτων,
ζωῆς οὐρανίης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ
ναίων ἄφθιτον οἶκον ἐν εὐδένδρῳ παραδείσῳ.
οὐ γὰρ ἑὸν λόγον ἧκα πατὴρ θεὸς ἅπασι κόσμῳ,
κόσμον ἵνα κρίνειε προώριον, ἀλλὰ πεσοῦσαν
ἀνδρομέην ἵνα πᾶσαν ἀναστήσειε γενέθλην.
ὃς δέ μιν ἀπλανέος κραδίης μειλίξατο θεσμῷ
ῥίψας ἠερίοισιν ἀπειθέα λύσσαν ἀήταις,
ὀρθὴν πίστιν ἔχων, οὐ κρίνεται. εἰ δέ τις ἀνὴρ
ἀνδρομέην κατὰ σάρκα νοοσφαλὲς ὄμμα ὑπαί-
τολμήεις ἐπέτασσε θεημάχον ἀνθερεῶνα, (νων,
ἀνὴρ κέκριται οὗτος, ὅτι βραδυπειθέϊ θυμῷ
οὔπω πίστιν ἔδεκτο, καὶ οὐ μετέθηκε μενοινήν,
υἱέος ὑψίστοιο θεοῦ γενέταο πιθήσας
τηλυγέτου βασιλῆος ἐς οὔνομα· δυσσεβέος γὰρ

κόσμου σύγγονος ἥδε πέλει κρίσις· οὐρανόθεν γὰρ
εἰς χθόνα φέγγος ἵκανε, καὶ ἀσταθέων γένος ἀνδρῶν
φέγγεος ἀστράπτοντος, ἐφίλατο μᾶλλομ ὁμίχλην,
καὶ φάος οὐ ποθέουσιμ, ὅσον ζόφομ· ἔργα γὰρ αὐτῶν
λοξὰ πέλει· καὶ πᾶς τις ἀνὴρ ἀθεμίστια ῥέζωμ,
ἄξια νυκτὸς ἔχων, στυγέει φάος. οὔποτε βαίνει
εἰς φάος ἀγχικέλευθος, ὅπως μὴ φέγγος ἐλέγξῃ
ἔργα, τάπερ τελέει κρυφίῃ κεκαλυμμένα σιγῇ.
ὃς δὲ θεουδείῃσιμ ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει,
ἵξεται αὐτοκέλευστος ὅπη φάος, ὄφρα φανείη
ἔργα, τάπερ ποίησε θεοῦ τετελεσμένα βουλῇ.
ἔννεπε, καὶ μετέπειτα πέδομ γαλιλαῖομ ἐάσας,
ἁγνόμ ἰουδαίωμ ὑπεδύσατο κόλπον ἀρούρης.
καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
ναιετάων ὀθνεῖομ ἐναύλιον. ἀγχιπόρου δὲ
γαίης αἰόλα φῦλα σοφῷ βαπτίζετο ῥεέθρῳ,
σμήχωμ ἀνδρομέης κραδίης ῥύπομ. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς
θεῖος Ἰωάννης θεοπειθέα λαὸμ ἀλήτην
ὕδατι βαπτίζων βαθυκύμονος ἐγγύθι Σαλήμ.
κεῖθι γὰρ εὐρυπόροιο κυλινδομένου ποταμοῖο
χεύμασιμ ἀενάοις, κυμαίνεται ἄφθονομ ὕδωρ,
ἄρκιομ εἰν ἑνὶ πᾶσιν· ἐκυκλώσαντο δὲ λαοὶ

εὐσεβίης,

εὐσεβίης, ἵνα φῶτα· καὶ ὀψινόῳ μετανοίῃ
ἀμπλακίας νίπτοντες, ἐφαιδρύνοντο ῥεέθροις·
οὔπω γὰρ διὰ λέκτρον ἀμβροσιγάμου βασιλῆος
οἶκον ἀειφρούρητον ἐλύσατο πομπὸν ὀλέθρου
θεῖος ἀνὴρ βαρύδεσμος· ἔρις δέ τις ἀμφὶ καθαρ-
ἔπλετο μυστιπόλοισιν Ἰωάνναο μαθηταῖς μοῦ
ἑβραίου μετὰ φωτός. ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
ἦλθον ἐς ἀνέρα θεῖον. ἐμειλίξαντο δὲ μύθῳ,
λεπτοφυεῖ λασίῳ πεπυκασμένον ἄνδρα χιτῶνι,
ῥαββὶν ἀλεξικάκων ὑδάτων πρωτίθροε κῆρυξ,
ὅς τις ἔην μετὰ σεῖο πέρην ποταμοῖο ῥοάων,
ὃν σὺ θεοῦ γεγαῶτα σοφῷ πιστώσαο μύθῳ,
οὗτος ἔχων μίμημα τεοῦ καθαροῖο λοετροῦ,
βαπτίζει πολὺ μᾶλλον· ὁμοζήλῳ δὲ μενοινῇ
συμμιγέες νεφεληδὸν ὅλοι σπεύδουσι πολῖται,
ἱέμενοι κείνοιο τυχεῖν θείοιο λοετροῦ·
καί σφιν ἀνειρομένοισιν ἐτήτυμος ἔννεπεν ἀνήρ,
οὐδὲν ἑλεῖν δύναταί τις ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων,
εἰ μὴ τοῦτο γέρας θεόθεν κεχαρισμένον εἴη·
ὑμεῖς μάρτυρές ἐστε δαήμονες, ὁππότε λαοῖς
ἀμφαδίην ἀγόρευον ἐμὴν ἀψευδέα φωνήν,
Χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμί, βιοσσόος, ἀλλά με κείνου

ὑψιμέδων

ὑψιμέδων προέηκε θεὸς πομπῆα κελεύθου.
νύμφην ὅς τις ἔχει, πέλε νυμφίος· ἀγχιφανὴς δὲ
κείνου φθεγγομένοιο, καὶ ἱστάμενος, καὶ ἀκούων,
οὔασι θελγομένοισι δεδεγμένος ἠθάδα φωνὴν,
χάρματι πιστὸς ἑταῖρος ἀγάλλεται. ἡμετέρη δὲ
τερπωλὴ τετέλεσο πολύλλιτος. ἀγχινεφῆ μὲν
κεῖνον ἀεὶ χρέος ἐστὶν ἔχειν παλιναυξέα τιμὴν
ὡς θεὸν, ἀθανάτην. ἐμὲ δὲ βροτὸν ἐστὶν ἀνάγκη
ἥσσονα μέτρα φέρειν, ὅτι μείονός εἰμι γενέθλης·
οὗτος, ὃς ὑψόθεν ἦλθεν ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων,
πάντων ὑψιβέβηκεν· ὁ δὲ χθονὸς αἷμα κομίζων,
φθεγγόμενος χθονὸς ἔργα, πέλει γαιήϊος ἀνήρ.
ὃς δὲ δι' αἰθερίου θεοδέγμονος ἵκετο κόλπου,
φθέγγεται οὐρανόθεν τόπερ ἔκλυεν, οὐδέ τις αὐτοῦ
μαρτυρίην ζαθέην ἐπιδέχνυται. ὃς δέ οἱ ἀνὴρ
μάρτυρα μῦθον ἔδεκτο θεηγόρου ἀνθερεῶνος,
ἀψευδὴς βροτὸς οὗτος ἑῷ σφραγίσατο μύθῳ,
ὅττι θεὸς πέλε μοῦνος ἐτήτυμος· οὐρανόθεν γὰρ
οὗτος ὃν ἐς χθόνα πέμψε θεὸς χρυσμήτορα κόσ-
πατρῴης σοφίης αὐτόσυτον ὄμβρον ἰάλλει. (μου,
οὐ γὰρ μέτρα λόγοιο φέρει λόγος, ἀλλά οἱ αἰεὶ
μούνῳ πνεῦμα δίδωσιν ἀειλιβέος ῥόον ὀμφῆς.
ὑψιμέδων

ὑψιμέδων δ' ἐὸν υἷα θεὸς γενέτης ἀγαπάζει,
καί οἱ πάντα φέρειν παλάμῃ πόρεν· ὃς δέ κεν εἴη
ἤθεσιν ἀπλανέεσσιν ἀκαμπέα πίστιν ἀέξων,
ζωὴν ὄψεται οὗτος, ἔχων ὑψήνορα τιμὴν,
σύγχρονον αἰῶνος παλιναυξέος. ὃς δέ κεν ἀνὴρ
παιδὶ θεοῦ ζώοντος ἀγηνορέων ἀπιθήσῃ,
ἔρχεται ὑψίστοιο θεοῦ τιμήορος ὀργὴ,
4 ἄφρονα μαστίζουσα. Καὶ ὁππότε κοίρανος ἔγνω
ὅττι θεοσπονδῶν βαρυκάρδιος ἀμφὶ λοετρῶν
δύσμαχος ἐσ μὸς ἄκουσε βαρυζήλων Φαρισαίων,
Ἰησοῦς ὅττι φῶτας ἀλήμονας εἰς φάος ἕλκων,
ὕδατι βαπτίζει, καὶ πλείονας ἔσχε μαθητὰς
ἤπερ Ἰωάννης (καὶ ἐτήτυμος οὐ πέλε φήμη,
οὐ γὰρ ἄναξ βάπτιζεν ἐν ὕδασιν, ἀλλὰ μαθηταὶ)
κάλλιπεν ὑψιθέμεθλον Ἰουδαίων πέδον ἀνδρῶν,
καὶ πάλιν ἐς πέδον ἦλθε φιλοσκόπων Γαλιλαίων,
φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων·
καί μιν ἔτι χρέος εἷλε δι' οὔδεος Σαμαρείης,
γαίης μεσσατίης ὁμοτέρμονα πέζαν ὁδεύειν.
Ὁ ποδὸς ἀμβροσίοιο μεσημβρινὸν ἴχνος ἐπείγων,
ἐς πόλιν ἀρχαίην Σαμαρείτιδος ἵκετο γαίης,
Σιχὰρ ἐς αἰπύδμητον, ὅπῃ φυτοεργὸς Ἰακὼβ,

ἄμπελον

ἀμπελόεν πέδον εἶχε, καὶ υἱέι δῶκεν Ἰωσήφ,
πηγὴ ὅπη βαθύκολπος, ὅθεν ποτὲ θεῖος Ἰακὼβ
ῥήξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων,
φρείατος ἰλυόεντος ἀνήγαγε νέρτερον ὕδωρ·
κεῖθι δὲ τηλεπόροιο πεπαυμένος ἀτραπιτοῖο
Χριστὸς ὁδοιπορίῃσι καμὼν, ἀμπαύσατο μόχθου,
ἑζόμενος παρὰ πέζαν, ὅπῃ χθονίου διὰ κόλπου
ὑγρὸν ὕδωρ ναέταις ἀγχίπολις ἔβλυε πηγή·
ἕκτη δὲ πτερόεσσα διέτρεχε δίψιος ὥρη,
ἔνθα γυνὴ Σαμαρεῖτις ἀειρομένῳ διὰ κόλπου
ἡθάδα κάλπιν ἔχουσα, μετήϊε γείτονα πηγήν.
καί μιν ἄναξ ὑδάτων, ἀπὸ κάλπιδος ᾔτεεν ὕδωρ,
δεῦρο γύναι Σαμαρεῖτι τεῆς ὑποβήτορι πάτρης,
δός μοι διψαλέοντι πιεῖν ξεινήϊον ὕδωρ·
ἔζετο γὰρ τότε μοῦνος, ἐπεὶ μεσάτῃ παρὰ νύσσῃ
οὐρανὸν ἱππεύουσαν ἰδὼν ὑποδόρπιον ὥρην,
εἰς πόλιν ἀγχικέλευθον ἀνήϊεν ἑσμὸς ἑταίρων.
εἰρομένη δ' ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθέϊ μύθῳ,
πῶς παρὰ θηλυτέρης Σαμαρείτιδος ἴδμονι φωνῇ
ἐκ παλάμης, ἀφύλακτος, ἀήθεος, ᾔτεες ὕδωρ,
πάτριον Ἑβραίων πεφυλαγμένον αἷμα κομίζων;
ποῖον ξυνὸν ἔην Σαμαρείτιδι, καὶ σέο φύτλῃ,

ὄφρα

ὄφρα πίῃς παρ' ἐμεῖο· καὶ εἰ σέο θεσμὸς ἐρύκει,
ἀζομένοις στομάτεσιν ἰουδαῖον σε καλέσω.
οὐ γὰρ ἰουδαῖοι μιγάδες ξυνήονι θεσμῷ
ἐς βίον ἀλλήλοισιν ὁμιλέομεν, ἢ σαμαρεῖται.
καὶ οἱ χριστὸς ἔειπεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ,
εἰ μάθες ὑψίστοιο θεοῦ χάριν, εἰ δόσιν ἔγνως,
καὶ τίς ἔην ὃς ἔειπεν, ὦ γύναι, χθονίης ἀπὸ πηγῆς
δός μοι διψάοντι πιεῖν μινυώριον ὕδωρ,
αὐτὴ περιφρονέως αἰώνιον ᾔτεες αὐτὸν
ζωὸν ὕδωρ, καὶ κεῖνο σοφὸν ποτὸν εἶχεν ὀπάσσαι.
εἶπε δὲ μὴ νοέουσα γυνὴ φυσίζοον ὕδωρ,
ὦ ἄνα, θάμβος ἔχει με. σὺ γὰρ ἐξοχάδεϊ κύκλῳ
οὐ κάδον ἑλκυστῆρα φέρεις, οὐ σχοῖνον ἀείρεις,
ὄφρα βυθῷ χαλάσειας, ὑποβρυχίων ἀπὸ κόλπων
χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν ἄγων μετανάστιον ὕδωρ.
καὶ φρέαρ ἐστὶ βάθιστον. ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
κεῖνο πόθεν ζείδωρον ἀρυόμενος ξένον ὕδωρ
αὐτὸς ἔχεις ποτὸν ἄλλο· μὴ ἀρσενόπαιδος Ἰακὼβ
μείζων ἡμετέροιο πέλεις ζαθέοιο τοκῆος;
ὃς φρέαρ ὤπασε κεῖνο γέρας σαμαρείτιδι γαίῃ,
καὶ πίεν ἐξ αὐτοῖο πεδοσκαφὲς ἄρκιον ὕδωρ,
αὐτὸς ὁμοῦ, καὶ παῖδες, ὀρεσινόμων τε γενέθλη,

τετραπόδων

τετραπόδων τε φάλαγγες· ἀνεγρομένην δὲ γυναῖκα
Ἰησοῦς ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀχλύος εἰς φάος ἕλκων.
ὃς πίεται χθονίων λαγόνων μινυώριον ὕδωρ
πίδακος, ἢ γλυκὺ νᾶμα χαμαιγενέος ποταμοῖο,
διψήσει παλίνορσος· ὅπερ δέ οἱ ἐγγυαλίξω,
οὔποτε διψήσειε πιὼν αἰώνιον ὕδωρ,
ἀλλά οἱ ἐν πραπίδεσσι μενεῖ ῥόος ἔμφρονι παλμῷ
ἀλλόμενον νοεροῖο βυθοῦ θεοδινέϊ ῥιπῇ
πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ,
ζωῆς ἀενάοιο, καὶ οὐ χθονίου ποταμοῖο.
Ἰησοῦν δ' ἱκέτευε γυνὴ πειθήμονι φωνῇ,
δός μοι κοίρανε τοῦτο πιεῖν βιοτήσιον ὕδωρ,
πίδακος οὐδαίης ἀλλότριον, ὄφρα πιοῦσα,
μή ποτε διψήσω, καὶ μηκέτι δεῦρο περήσω,
ἐκ βυθίων λαγόνων ἀρύειν βεβιημένον ὕδωρ.
εἶπε, καὶ ἀγκυλόμητιν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ
Ἰησοῦς πολύανδρον ἐπειρήτιζε γυναῖκα,
ἔρχεο, καὶ κίκλησκε τεὸν πόσιν. ἐκ πόλιος δὲ
σπεῦδε πόσιν ταχινοῖσι δεύτερον ἐνθάδε βαίνειν.
εἶπε, καὶ ἀγνώσσουσα πολυσπερέων πολὺ λέκτρων
ψευδομένη Σαμαρεῖτις, ἐτήτυμον ἴαχε φωνήν.
ἢ πόσιν οὐ μεθέπουσα, πόθεν πόσιν εἰς σὲ καλέσσω.

οὐ γὰρ ἔχω φίλον ἄνδρα· θεὸς δ' ἤλεγξε γυναῖκα·
οἶδα γύναι μετὰ πέντε νόθον τεὸν ἕκτον ἀκοίτην.
πέντε γὰρ ἔλλαχες ἄνδρας, ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐπ'
καὶ νῦν ὃν μεθέπεις, οὐ γνήσιός ἐστιν ἀκοίτης· (ἄλλῳ,
τοῦτό μοι ἀτρεκέως μυθήσαο· θαμβαλέη δὲ
εὐδανὴ σαμαρεῖτις ἀμείβετο θήλεϊ φωνῇ,
κοίρανε, γινώσκω σε θεηγόρον ἄνδρα προφήτην·
ἡμέων δ' ἀνιόντες ἐς οὔρεα ταῦτα τοκῆες,
αὐχένα δοχμώσαντες πολυκνίσσῳ παρὰ πέτρῃ,
καὶ θεὸν εὐαγέεσσιν ἐμειλίξαντο θυηλαῖς·
ὑμεῖς δ' ἄρμενον ἄλλον ἀποκλέτας ἱεροσολύμων
χῶρον ἐμυθήσασθε, μεμηλότα θέσπιδι βουλῇ,
ἧχι θεῷ χρέος ἐστὶ θεοδμήτῳ παρὰ βωμῷ,
μάρτυρον ἱκεσίης κυρτούμενον αὐχένα κάμπτειν,
κύμβαχον ὀκλάζοντας· ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
πείθεό μευ σαμαρεῖτι γύναι νημερτέϊ μύθῳ,
ὅτι νέου βιότοιο διάκτορος ἔρχεται ὥρη,
εὐσεβίης ὀχετηγός, ὅτ' οὐκέτι μύστιδι τέχνῃ
οὔρεος ὑμετέροιο θεοκλήτῳ παρὰ βωμῷ,
οὐδὲ τανυσκοπέλων ὑπὸ τέμπεσιν ἱεροσολύμων
αἵματι ταυρείῳ κεραελκέα ῥέξετε λοιβὴν,
ἱκέσιον κλίνοντες ἐρειδόμενον γόνυ πέτρῃ.

ὑμεῖς

ὑμεῖς μὲν κραδίης σφαλερῆς ἐπεραλκέϊ θεσμῷ
ὃν φρεσὶν οὐκ ἐδάητε, γεραίρετε μοῦνον ἀκουῇ,
μιμηλὴν τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου.
ἡμεῖς δ' εὐαγέεσσιν ἀνάπτομεν ὄργια βωμοῖς,
μυσιπόλῳ τὸ πάρ ἴσμεν ἀνευάζοντες ἰωῇ,
καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἀείδομεν ἔμφρονι μύθῳ·
ἀλλὰ σοφαῖς τελετῇσι θεηπόλος ἔρχεται ὥρη,
καὶ νῦν ἄγχι βέβηκεν, ἀληθέες ὁππότε μύσται
ξυνὸν ἀποκλινέουσι λιτήσιον αὐχένα γαίῃ,
αὐχένα δοχμωθέντα καθελκομένοιο καρήνου
πάντες ἀληθείῃ, καὶ πνεύματι. μυσιπόλους γὰρ
τοίους ὑψιμέδων ἐθέλει θεός, οἵτινες αὐτῷ
ἀκροπαγῆ κάμπτουσι σιωπηρὰ γούνατα γαίῃ,
πνεύματι θεσπεσίῳ, καὶ ἀληθέϊ μάρτυρι φωνῇ,
ἐν δαπέδῳ πρηνηδὸν ἐρειδομένοιο προσώπου·
πνεῦμα θεὸς νημερτές· ὅθεν χρόνος ἀνέρας ἕλκει,
ἀξενίῳ καὶ πνεῦμα μιῇ κεράσαντας ἐρωῇ,
ἀενάου κόσμοιο θεὸν γενετῆρα γεραίρειν·
εἶπε, καὶ ἀγνώσσουσα γυνὴ, μαντώδεϊ φωνῇ
χριστῷ Χριστὸν ἔλεξεν. ἀοσσητῆρα δὲ κόσμου
ὀψὲ μολεῖν ἀγόρευε, τὸν ἐγγύθεν εἶχε μολόντα·
κοίρανε, θεσμοφόρων πατέρων ἐδάημεν ἀκουῇ,

μεσσίας

μεσσίας ὅτι θεῖος ἐλεύσεται, ὅν τινα λαοὶ
χριστὸν ἐφημίξαντο. καὶ ὁππότε κεῖνος ἱκάνῃ,
ἡμέας ἀγνώσσοντας, ἐτήτυμα πάντα διδάξει.
εἶπε γυνή. καὶ χριστὸς ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ,
δάκτυλον αὐτοβόητον ἀναυδέϊ ῥινὶ πελάσσας,
χριστὸς ὁ σοὶ λαλέων, αὐτὸς πέλω· ἀσχιφανῆ δὲ
ὄμμασι παπταίνεις με, τὸν οὔασιν αἰὲν ἀκούεις·
χριστὸς ἐγὼ γενόμην. οὐ δεύτερος ἄλλος ἱκάνει·
οὐδέ μιν εἴρετο πέζος ἅτε θρασύς, οὐδέ τις αὐτὸν
τολμήσας ἐρέεινε, τί δίζεται, ἢ τί μετ' αὐτῆς
φθέγγεται. ὠκυτέρῳ δὲ διασσείχουσα πεδίλῳ,
κάλπιν ὕδατι ξέψασα γυνὴ θεοδέγμονι πηγῇ,
εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἔννεπε πᾶσι πολίταις,
δεῦτε καὶ ἀθρήσητε θεοπρόπον ἄνδρα προφήτην,
ὅστις ἐμοὶ φάτο πάντα, τάπερ κάμον. ἦ ῥά νυ Δα-
οὗτος ἀριστογόνοιο βοώμενος υἱὸς ἱκάνει; (βίδ
ἀγγελίην δ' ἀΐοντες ὁμόζυγες σαμαρεῖται,
συμφερτὴν, ταχύγουνον, ἐπεσσεύοντο πορείην,
ἐκ πόλιος στείχοντες ἐς ἀρχιθέου στόμα πηγῆς,
εἰς θεὸν οἰστρηθέντες ἐπὶ φρενοθελγέϊ μύθῳ·
ἔνθα χρόνου μεσσηγὺ, πρὶν ἄστεος ἔκτοθι βαίνειν,
στεινομένων νεφεληδὸν ἐπήβιμα κύματα λαῶν,

χριστὸν

Χριστὸμ ἐκυκλώσαντο, καὶ ἐφθέγξαντο μαθηταί,
ῥαββὶμ, δέχνυσο ταῦτα, καὶ ἔσθιε· κινυμένης δὲ
χειρὸς ἀφωνήτοιο νοήμονι μάρτυρι σιγῇ
δαῖτα μινυνθαδίην ἀπεσείσατο, ταῦτα βοήσας·
ἄλλην δαῖτα φέρω βιοτήσιον, ἣμ σὺν μύθῳ
ὑμεῖς οὐκ ἐδάητε· καὶ ἔννεπεμ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἦ ῥά οἱ ἄλλο ὄπασσε φαγεῖν ἐπιδήμιος ἀνήρ;
φιλοπάτωρ δ' ἀγόρευεν ἄναξ ἐχέφρονι μύθῳ,
εἶδαρ ἐμὸμ, πέλε μῦθος· ἐμὸμ ποτὸμ, ἔργα τοκῆος.
εἶδαρ ἐμὸν πέλε μοῦνομ, ὅπως ἄτρεπτον ἐέλδωρ
πατρὸς ἐμοῦ τελέσοιμι, καὶ ἔνθεον ἔργον ἀνύσσω.
ὑμεῖς οὐ τόδε πάντες ἐνὶ ξυνώσατε μύθῳ
ἴδμονες ὡράων, ὅτι λείπεται εἰσέτι μούνη
μηνῶν τετραέλικτος ἀελλήεσσα πορείη,
καὶ θέρος ἀγλαόκαρπον ἐλεύσεται; ἠνίδε πάντες
εἰς πόλιν ἀντικέλευθον ἀείρατε κύκλον ὀπωπῆς,
πῶς πόλιες λευκῇσι πολυφρίσσουσιν ἀλωαῖς,
καὶ βροτέου χατέουσιν εὐγλώσσοιο θερισμοῦ,
πῶς στάχυες θαλέθουσιν ἐχέφρονες· εἰ δέ τις ἀνὴρ
χείλεσιν, οὐ παλάμῃσιν ἀερτάζων λάλον ἅρπην,
γείτονος ἀμήσειε θεουδέα λήϊα γαίης,
μισθὸν ἔχει, καὶ πατρὶ θεῷ ζώοντα φυλάσσων

εἰς χρόνον οὐ λήγοντα, νοήμονα καρπὸν ἀγείρει,
ὄφρα κεν ὁ σπείρων, καὶ ὁ λήϊα θέσκελα κείρων,
χαίρῃ ὁμοῦ· καὶ πιστὰ θαλύσια πατρὶ τελέσσω,
εὐσεβίης ἀροτῆρα, καὶ ἀμητῆρα γεραίρων.
ἔνθεν ἔην ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, οὕνεκεν ἀνὴρ
ἄλλος ἀροτρεύει σπόρον ὄμπνιον αὔλακι νείφων,
καὶ στάχυν ἀμήσει στεφανηφόρος ἄλλος ἀλωεύς·
ἄλλοι μὲν μογέεσκον ἀλωέες αὔλακι φωνῆς
καρπὸν ἕως ἔσπειραν. ἀτὰρ σέλλω δὲ καμόντων
ὑμέας ἀκαμάτους ἀλλότριον εἰς πόνον ἀνδρῶν,
ἀμῆσαι στομάτεσσιν ἑτοιμοτάτων στίχα καρπῶν,
λήϊον οὐ σπείραντας, ἢ ἀρδεύσαντας ἀλωήν.
πολλοὶ μὲν ναέται ταχυπειθέα λαὸν ἀλήτην
πίστιος ἀρχαγέεσσιν ἐπυργώσαντο θεμέθλοις,
μαρτυρίην ἀΐοντες ἐγερσινόοιο γυναικὸς
φθεγγομένης, ὅτι πάντα τάπερ κάμον, εἶπε προφήτης.
ἀλλ' ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθον ὁμοφραδέες σαμαρεῖται,
Χριστὸν ἐγουνάζοντο φιλοστόργῳ τινὶ μύθῳ
αὖθι μένειν· ὁ δὲ παῦσεν ἄναξ παρὰ γείτονι πηγῇ.
καὶ ταχὺς εἰς πόλιν ἦλθεν ὁμόστολον οἶμον ὁδεύων.
καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνεν, ἕως δρόμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἐξείης στροφάλιγγι παρέστιχε δίζυγος ἠοῦς.

καὶ

καὶ μετὰ διπλόον ἦμαρ ἄναξ σπεύδοντι πεδίλῳ,
οὔασι πειθομένοισι πεπηγότα μῦθον ἐάσας,
κεῖθεν ἔβη παλίνορσος, ἀναινομένων ναετήρων·
καὶ πάλιν εἰς πέδον ἦλθε φιλοχρίστων γαλιλαίων·
μούνην δ' οὐκ ἐπάτησεν ἑὴν ζηλήμονα πάτρην·
καὶ γὰρ ὁμογνήτων δεδαημένος ἤθεα φωτῶν,
μάρτυρα μῦθον ἔειπεν ἐτήτυμον, ὅττι προφήτης
οὐ δύναται πολύπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ γαλιλαῖον ἐς ἔδρανον ἦλθεν Ἰησοῦς,
δὴ τότε μιν προφανέντα παλιννόστοισι κελεύθοις,
ἄσμενος ἑσμὸς ἔδεκτο θεοσόργων Γαλιλαίων,
πάντα τάπερ ποίησεν ἐν ἕρκεσιν ἱεροσολύμων,
ὄμμασιν ἀθρήσας, ἱερῆς ὅτε κῶμον ἑορτῆς
μητέρες εὐσεβίης θιασώδεες ἤγαγον ὧραι·
καὶ γὰρ ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἐπεστιχόωντο καὶ αὐτοί·
Ἰησοῦς μὲν ἵκανε, καὶ ᾤκεεν αὐτόθι μίμνων,
ἧχι πέδον καναναῖον, ὅπῃ πάρος εἰς χύσιν οἴνου
ξανθὸν ὕδωρ ποίησε, φύσιν χιονώδη ἀμείψας·
ἦν δέ τις ἰθύνων στρατιὴν βασιλήιος ἀνήρ,
οὗ πάϊς ἀγχιάλοιο καφαρναοὺμ ἐνὶ δήμῳ
κέκλιτο, νωθρὰ φέρων πεπεδημένα γούνατα νούσῳ.
καὶ γενέτης φιλότεκνος ἴσῳ μαστίζετο πυρσῷ

παιδὸς ἱμασσομένοιο, τάχα πλέον. οὗτος ἀκούσας,
ἔδραμεν εἰς Κανὰ ναῖον ἐδέθλιον· ἀγχιφανὴς δὲ,
Ἰησοῦν ἐρέεινεν ὅπως νέον υἷα σαώσῃ,
ἄστεος ἀγχιπόροιο κατήλυδα πέζαν ὁδεύων.
καί μιν ἄναξ ἐνένιπτεν ἐῷ νεμεσήμονι μύθῳ,
εἰ μὴ ἐμῆς ἐσίδητε πολύτροπα θαύματα φωνῆς,
οὔποτέ μοι πείθεσθε· καὶ αἰθομένου πυρετοῖο,
δάκρυσι θερμοτέροισι διάβροχος ἴαχεν ἀνήρ,
σπεῦσον ἄναξ, κατάβηθι πέδον Κανὰ ναῖον ἑά-
πρὶν θανέειν ἐμὸν υἷα τεῆς ὑποδευέα φωνῆς. (σας,
καί μιν ἄναξ θάρσυνεν ἐῷ ζωαρκέϊ μύθῳ,
ἔρχεο, καὶ ζώοντα καὶ ἀρτεμέοντα κιχήσεις
τηλύγετον σέο παῖδα. παρ' ὑμετέρῃ δὲ τραπέζῃ,
ἄσμενος εἰλαπίναζε σὺν υἱέϊ δαιτυμονῆϊ.
εἶπεν ἄναξ. καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἐπεπείθετο μύθῳ,
Ἰησοῦς ὃν ἔειπε, καὶ ἔστιχεν ἐλπίδι πειθοῦς.
καί οἱ τηλεπόροιο καταστείχοντι κελεύθου,
ἤντεον αὐχήεντες ὀπάονες· οὗ δὲ μετ' ἀνὴρ
δμῶας ἑοὺς ἐρέεινε γεγηθότας ἐκ δὲ προσώπου,
υἱὸν ἑὸν ζώοντα σοφῇ γίνωσκε σιωπῇ·
καί οἱ πάντες ἔλεξαν ὁμήλυδες ἡδέϊ μύθῳ,
ζώει σὸς φιλότεκνε ποδιώεμος υἱὸς ὁδίτης,

νῶ

νοῦ πλέον ἢ τὸ πάροιθε, σαώτερος· αὐτὰρ ὁ χαίρων,
δμῶας ἑοὺς ἐρέεινεν ἀλεξικάκου χάριν ὥρης,
τῇ ἔνι φαιδροτέρην βιοτήσιον ἔσχε γαλήνην.
οἱ μίαν εἰν ἑνὶ πάντες ὀπάονες ἴαχον αὐδήν,
υἱέα σὸν λίπε νοῦσος, ὅτε χθιζῇ παρὰ νύσσῃ
ἑβδομάτῃ στείχουσα βιοσσόος ἔστεχεν ὥρη.
ἔγνω δ' αὐτοδίδακτος ἀνὴρ ὁδίων ἥφατο ὥρην.
τῇ ἔνι θέσκελον εἶπεν ἄναξ ζωαρκέϊ φωνῇ,
ἔρχεο σὸν ποτὶ δῶμα, τεὸς πάϊς ἐστὶν ἀπήμων·
καὶ καθαραῖς πραπίδεσσιν ἀκαμπέα δέξατο πειθώ,
εἰς ὁδὸν εὐσεβίης ὅλον οἶκον ἀμεμφέος ἕλκων·
αὐτὸς ὁμοῦ, καὶ πάντες ὅσους τρέφε, μάρτυρι μύθῳ,
πίστιος ἀκλινέεσσιν ὑπεζεύγνυντο λεπάδνοις.
τοῦτο δὲ δεύτερον ἄλλο πάλιν ζωαρκέϊ φωνῇ,
ἦχι πέδον κανναῖον ἐν εὐπύργῳ γαλιλαίῃ,
Ἰησοῦς κάμε θάμβος, ἰουδαίηθεν ὁδεύσας
εἰς πόλιν ἀγλαόπαιδα τανυπλοκάμων Γαλιλαίων,
πρεσβύτερον μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων,
ὕδατος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ·

5 Ἰησοῦς δ' ἀνέβαινεν ὅπῃ δόμος αἰθέρι γείτων,
κιονέην ἀμάρυσσε λίθων ἑτερόχροον αἴγλην.
ἦν δέ τις εὐποίητος ἐν εὐύδρῳ προβατικῇ,

πέντε τανυπλεύροισιν ὑπ' αἰθούσῃσι μελάθρου,
δαιδαλέων ζωσθεῖσα λίθων ὑψάντυγι μίτρῃ,
εὐρυτενὴς ἀσάμινθος, ὅπῃ γε κεχυμένος ἀνὴρ,
ἅλμασιν αὐτομάτοισιν ἰδὼν ὀρχούμενον ὕδωρ,
ὁππότε κυμαίνοντι δέμας φαίδρωσε λοετρῷ,
θερμὰ πεπαινομένης ἀπεσείσατο κύματα νούσου,
φέρτερον ἰητῆρος ἰδὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ·
5 ἦν δέ τις ἐμπεδόμοχθος ἀνὴρ παρὰ γείτονι πηγῇ,
τρεῖς δεκάδας δασπλῆτι περιπλεύσας ἐνὶ νούσῳ,
καὶ πάλιν ὄγδοα κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν·
τοῦτον ἰδὼν ἀτίνακτον ἐθήμονι κείμενον εὐνῇ,
Ἰησοῦς ἐνόησεν ὅτι χρονίων ὑπὸ λέκτρων
εἶχε δυσαλθήτῳ πεπεδημένα γούνατα νούσῳ.
καί μιν ἄναξ ἐρέεινε χέων οἰκτίρμονα φωνὴν,
ἀσκηθὴς ἐθέλεις πάλιν ἔμμεναι; αὐτὰρ ὁ κάμνων,
ἐκ φρενὸς ἀδρανέος βεβιημένον ἆσθμα τιταίνων,
λεπταλέῃ μόγις εἶπεν ἀνὴρ βραδυπειθέϊ φωνῇ,
κοίρανε, νουσοκόμοιο φιλοστόργοιο χατίζω.
οὐ γὰρ ἔχω τινὰ φῶτα διάκτορον, ὄφρα κε πηγῆς
θυάδος αὐτοέλικτον ἰδὼν κυρτούμενον ὕδωρ,
εἰς ἱερὴν ἀσάμινθον ἐλαφρίζων με χαλάσσῃ·
ὄφρα μὲν ἀστήρικτον ἐμὸν πόδα νωθρὸν ἐρείσω,

τόφρα δὲ μᾶλλον ἐμεῖο νεώτερος ὀξέϊ παλμῷ
προφθάμενος, βροτὸς ἄλλος ἐλαφρότερος καταβαίνει,
ἀφρὸν ἀερσιπότητον ἐρευγομένης ἀσαμίνθου.
καί μιν ἄναξ θάρσυνεν ἑῇ ζωαρκέϊ φωνῇ,
ἔγρεο, λεκτὸν ἄειρε, καὶ ἔρχεο κοῦφος ὁδίτης.
νωσαλέος δ' ἀνέπαλτο, καὶ εἰς πέδον ἴχνος ἐρείσας
ἵστατο· καὶ κλιντῆρα λαβὼν ἐπικείμενον ὤμῳ,
ἔστιχε πανδόκον οἶκον, ἀήθεα γούνατα πάλλων,
καὶ καμάτῳ βαρύφορτον ἐπωμίδα λέκτρον ἀείρων.
καὶ τότε σάββατον ἦεν. ἐν αὐλαίῃσι δὲ νηοῦ
ἀνέρα παπταίνοντες, ὃν ἀρχαίης ἀπὸ νούσου
λυσιπόνῳ ταχυεργὸς ἄναξ ἰήσατο μύθῳ,
εἶργον, ὅστις ἄνωγεν ἑῇ σημάντορι φωνῇ
λέκτρον ἀερτάζοντα παλινδίνητον ὁδεύειν·
καὶ φθονεροῖς ἀπάμειπτο σοφῷ θεοπειθέϊ μύθῳ,
ὅστις ἀπὸ κλιντῆρος ἀνεζώγρησε πεσόντα,
αὐτὸς ἐμοὶ κατέλεξεν ἀερτάζειν, καὶ ὁδεύειν·
καί μιν ἰουδαίων πάλιν εἴρετο λαὸς ἀγήνωρ,
τίς πέλει ὅς σε κέλευσεν ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ,
ἔρχεο σὸν κλιντῆρα λαβὼν πεφορημένον ὤμῳ;
οὐ μὲν ἀνὴρ δεδάηκεν ἑὸν ἰήτορα νούσου.
καί μιν ἰδὼν στείχοντα λιθώδεος ἔνδοθι νηοῦ,

ὕβριν

ὕβριν ἀναμνήσας προτέρην ποινήτορα νούσου,
χριστὸς ἀνατέλλων ἐπετέλλετο μάρτυρι μύθῳ,
ἤδη νοῦσον ἔχων, σόος ἔπλεο· μηκέτι ῥέξῃς
ἀμπλακίην ἑτέρην, μὴ κύντερον ἄλλο νοήσῃς.
καὶ θρασὺς ἑβραίοισι παλίνδρομος ἄγγελος ἔστη,
μῦθον ἀναινομένῳ βοόων ζηλήμονι λαῷ,
ὅττί μιν αὐτοκέλευστος ἀπήμονα θεσπιδίῃ φωνῇ
Ἰησοῦς ἐκέλευσε, καὶ ὃ ψικέλευθον ὀπίσσω
νουσοκόμου κλιντῆρος ἀήθεα θῆκε φορῆα·
οὗ χάριν ἑβραῖοι μανιώδεες ἄφρονι θυμῷ
Ἰησοῦν ἐδίωκον, ὅτι ζαθέῳ παρὰ νηῷ
ὁππότε σάββατον ἦεν, ἐπείγετο ταῦτα τελέσσαι,
μοῦνος ἐὼν ἀφύλακτος, ὅτε βροτέων ἀπὸ μόχθων
πάντες ἀεργηλοῖσιν ἐπέξεπον ἔργον ἀκάνθαις;
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων ὑψαύχενα φωνήν,
εἰσέτι νῦν γενέτης ἐργάζεται ἤθαδι κόσμῳ
ἤθεσιν ἀντιτύποις, καὶ ἐγὼ πάϊς ἔργον ὑφαίνω.
οὗ χάριν ἑβραῖοι δολίῳ μάστευον ὀλέθρῳ
χριστὸν ἀποκτενέειν, ὅτι μὴ μόνον ἤθελε λύειν
ἔννομον ἀπρήκτοιο σέλας πεφυλαγμένον ἠοῦς,
ἀλλ' ὅτι μυστιπόλοιο μετὰ δρόμον ἠριγενείης,
καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἑὸν κίκλησκε τοκῆα,

ἰσάζων

ἰσάζων ἑὸν υἷος ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν, ἀμὴν ὔμμι μάρτυρον ἔσω,
οὐδὲν ἑῇ ἰότητι δυνήσεται υἱὸς ἀνύσσαι,
εἰ μὴ ἐσαθρήσειεν ἑὸν τελέοντα τοκῆα·
ἔργα γὰρ εἰν ἐνὶ πάντα πατὴρ ἐμὸς ὁππόσα ῥέζει,
ταῦτα θεὸν γενέτην μιμούμενος υἱὸς ἀνύσσει.
υἱέα γὰρ φιλέει γενέτης ἑὸν ὅσσα τε τεύχει,
παιδὶ φίλῳ δείκνυσι, καὶ εἰσέτι μείζονα δείξει,
ὄφρά κε θαμβήσητε τελειοτέρων χάριν ἔργων.
ὥσπερ γὰρ γενέτης νέκυας μετὰ πότμον ἐγείρει
ζωγρήσας παλίνορσον ἀκινήτων δέμας ἀνδρῶν,
οὕτως οὓς ἐθέλει καὶ ὁμοίϊος υἱὸς ἐγείρει,
ζωγρήσας φθιμένων παλινάγρετα σώματα φωτῶν.
οὔτινα γὰρ κρίνει πατὴρ ἐμός. ἀνδρομέην δὲ
ὄψιμον υἱεῖ δῶκεν ὅλην κρίσιν, ὄφρά κε πάντες
υἱέα τιμήσωσιν ἰσόζυγον ᾧ γενετῆρι,
οἷά τε κυδαίνουσι θεὸν ὑψιμέδοντα τοκῆα.
εἰ δέ τις ἄλλο πρὸς ἄλλον ἔχει νόον, οὐ δὲ τοκῆος
κυδαίνει λόγον υἷα, καὶ οὐ γενετῆρα γεραίρει·
μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν πάλιν ἔσω,
ὅς τις ἀνὴρ δέξοιτο νόου πειθήμονι θεσμῷ
μύθους ἡμετέρους, καὶ ἐμῷ πείθοιτο τοκῆϊ,

εἰς κρίσιν ἐρχομένην οὐκ ἔρχεται, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην
ζωὴν ἀμβροσίην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι,
ἵξεται ἐκ θανάτοιο μετάτροπος· ἀψευδὴς γὰρ
μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὥρη,
ἵξεται ὀψιτέλεστος, ἀναυδέες ὁππότε νεκροὶ
αὖτις ἀναζήσωσιν ἀνοστήτων ἀπὸ κόλπων,
πάντες ἀλεξιμόροιο ἐμῆς ἀΐοντες ἰωῆς,
παιδὸς τηλυγέτοιο φερεζώοιο υἱῆος.
ὥσπερ γὰρ γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμου
ζωήν, ἧς ἄπο πᾶσι βιοσσόον ἆσθμα τιταίνει,
οὕτω παμμεδέοντι Θ υἱέϊ δῶκε κομίζειν
ζωήν, καὶ ζαθέην ὑψίζυγον ὤπασε τιμήν,
καὶ κρίσιν ὧν ἐθέλει τελέειν ἰσόζυγι θεσμῷ,
ὅττι περ ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ἀκούει·
Θ μὴ θάμβος ἔχοιτε· καὶ εἴ τινα θέσκελον ὀμφὴν
ἔννεπον ἐσσομένην, ὅτι λοίσθιος ἔρχεται ὥρη,
καὶ νῦν ἀμφιβέβηκεν, ἀολλέες ὁππότε νεκροὶ
ζωοτόκων ἀΐοντες ἀνοστήτων ἀπὸ τύμβων
Χριστοῦ φθεγγομένοιο, δεδεγμένοι ἔνθεον ἠχώ,
πάντοθεν ἀΐσσουσι, καὶ ὄψιμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἀρχαίῃ πελάσειε παλιγγενὲς ἴχνος ἀρούρῃ·
οἱ μὲν ἀεθλεύοντες ἀμεμφέα πιστὸν ἀγῶνα,

ζωῆς

ζωῆς ἀθανάτης ἐς ἀνάστασιν. οἱ δὲ καμόντες
ἔργα πολυπλανέος βιότης ἑτερόφρονι λύσσῃ,
κρίσιος ἐσσομένης ἐς ἀνάστασιν· οὐρανίου γὰρ
οὐ δύναμαι γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ἀνύσσαι
αὐτόματος, κρίνω δὲ δικήσομαι ὥσπερ ἀκούω.
νημερτὴς δέ μοι ἐστὶν ἐμὴ κρίσις· οὐ γὰρ ἰαίνω
κῆδος ἐμὸν τελέειν διζήμενος, ἀλλὰ τοκῆος·
ζμὴν ἡμετέρην οὐ φθέγγομαι· ἢν γὰρ ἀείσω
μαρτυρίην ἰδίην, οὐ πείθεται ἄλλος ἀκούων·
οὐ γὰρ ἐμὸς πέλε μῦθος ἐτήτυμος, ἤνπερ ἀείσω
μαρτυρίην ἰδίην αὐτίθροον· ἀμφ' ἐμέθεν δὲ
ἄλλος ἀνὴρ πέλε μάρτυς ἐπάρκιος. οἶδα δ' ἐκείνου
πιστὴν μαρτυρίην, καὶ ἐτήτυμον· εἰρόμενοι δὲ
ἁγνὸν Ἰωάννην θεοδέγμονος ἔγκυον ὀμφῆς,
ὑμεῖς οὐρεσίφοιτον ἐπέμψατε λαὸν ὁδίτην
ἀνδρῶν μυστιπόλων, καὶ ἀμεμφέα θέσκελος ἀνὴρ
μῦθον ἀληθείης ἀλύτῳ σφρηγίσσατο μύθῳ,
μάρτυρος ἐμπεδόμυθος. ἐπιχθονίης δ' ἀπὸ φωνῆς
μαρτυρίην μερόπων οὐ δέχνυμαι, ἀλλὰ διδάσκων
ἑβραίους, τάδε πάντα μετέρχομαι, ὄφρα μαθόντας
ὑμέας εἰν ἑνὶ πάντας ἐμοῖς ἐπέεσσι σαώσω·
κεῖνος Ἰωάννης νοεροὺς σπινθῆρας ἰάλλων,

εὐσεβίης

εὐσεβίης πέλε λύχνος ἐτήτυμος ἀνδράσι φαίνων·
ὑμεῖς δ' εἰς στροφάλιγγα μιῆς ταχυδινέος ὥρης,
κείνου μαρτυρίῃσιν ἐφαιδρώσασθε φανέντος,
ὕδασιν ἀστράπτοντες ἀγαλλόμενοι παρὰ λύχνῳ,
ὕδασι θεσπεσίοισιν. Ἰωάννου δὲ φωνῆς,
μείζονα μαρτυρίην μεθέπω, καὶ ὑπέρτερον ὀμφήν.
ἔργα γὰρ, ὁππόσα δῶκε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τελέσσω,
φθέγγεται αὐτοβόητα λάλῳ σάλπιγγι σιωπῆς·
ταῦτά με κηρύσσει, καὶ ἐρεύγεται ἔμπεδον αὐδήν.
οὐδὲ πατήρ με λέλοιπεν ἀκηρύκτῳ τινὶ σιγῇ,
ὅστις ἐμὲ προέηκεν ἀπ' αἰθέρος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
φθεγγομένοις στομάτεσσι θεογλώσσων διὰ φωτῶν
μαρτυρίην ζώουσαν ἀμοιβαίῃ πόρε δέλτῳ,
ὅστις ἐμὲ προέηκε· καὶ ἔνθεον οὔποτε μορφὴν
πατρὸς ἐθηήσασθε, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς·
οὐδέ οἱ ἀπλανέεσσι φυλάσσετε μῦθον ἀκουαῖς.
ὃν γὰρ ἐμὸς προέηκε πατὴρ χραισμήτορα κόσμῳ,
οὐ θεόμυθα δέχεσθε, καὶ οὐ πέμψαντα τικῆα.
γραπτὰ θεορρήτων μαστεύετε θέσφατα βίβλων,
ᾗσιν ἔχειν ἔλπεσθε χρόνου παλιναυξέϊ κύκλῳ
ζωὴν οὐ μινύθουσαν· αἱ γραφίδεσσι δὲ κεῖναι,
μαρτυρίην βοόωσιν ἐμὴν προφήτορι μύθῳ,

ἀθανάτῳ

ἀθανάτῳ σάλπιγγι· καὶ οὐ προέρχεσθε μαθόντες
γράμματα φωνήεντα, θελήμονες εἰς ἐμὲ βαίνειν.
τιμὴν ἐκ μερόπων οὐ δέχνυμαι, ἀλλά που ἔγνων
ὑμέας ἀστόργοισιν ἐν ἤθεσιν. οὐδὲ τοκῆος
φίλτρον ἐπουρανίοιο φυλάσσετε παμβασιλῆος·
ἦλθον ἐγὼ βοόων πατρώϊον οὔνομα κόσμῳ,
καὶ θεὸν οὔ με δέχεσθε, καὶ οὐ πείθεσθε τοκῆϊ·
εἰ δέ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ,
ἀντίθεος, τότε κεῖνον ἀνάρσιον ἠεροπῆα
αὐτίκα μειλίσσεσθε τεθηπότες, ὄφρα τις εἴπῃ,
γνήσιον ἠρνήσαντο, νόθον δ' ἐδέχοντο φανέντα·
πῶς δέ με, πῶς δύνασθε θεοῦ λόγον ἶσα γεραίρειν,
κῦδος ἀπ' ἀλλήλων ποτιδέγμενοι. οὐδὲ δαῆναι
μούνου παγγενέταο θεοῦ μαστεύετε τιμήν.
ἦ ῥα μάτην ἔλπεσθε κατήγορα χείλεα λύσας
ὑμείων ὅτι λύσσαν ἐμῷ γενετῆρι βοήσω·
ὑμέας ἐν γραφίδεσσι κατήγορος ἄλλος ἐλέγχει,
Μωσῆς θεσμοθέτης πρωτόθροος, ᾧ ἔπι μούνῳ
ἐλπίδες ὑμείων θεοπειθέες· εἰ γὰρ ἐκείνου
ἔμπεδον ἀπλανέεσσιν ἐθήκατε μῦθον ἀκουαῖς,
καί κεν ἐμοὶ πείθεσθε πεποιθότες· ἀμφ' ἐμέθεν γὰρ
θεῖος ἀνὴρ ἔγραψεν ἐτήτυμος. εἰ δ' ἄρα κείνου

γράμμασιν οὐ πείθεσθε, τάπερ θεὸς ὤπασε κόσμῳ·
μᾶλλον ἀκηλήτοισι πόθεν δέξοισθε μενοινὰς
ἄγραφον ἡμετέρων στομάτων ἀίοντες ἰωήν·
6 Ἔννεπε· καὶ μετέπειτα πέρην Τιβεριάδος ἅλμης
νηὶ πολυκλήιδι ταμὼν ἀντώπιον ὕδωρ,
γείτονα Γαῖαν ἔδυνε· συνεσπεύδοντο δὲ λαοὶ
θαύματα παπταίνοντες, ἅπερ κάμεν ἠθάδι μύθῳ,
ῥυόμενος βαρυώδυνον ἱμασσομένων δέμας ἀνδρῶν·
Ἐς δαπέδου λοφόεντος ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων,
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήιε· μεσσοφανὴς δὲ,
ἑζόμενον στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταί·
καὶ σχεδὸν Ἑβραίοισι φιλόργιος ἦεν ἑορτή,
πάσχα τόπερ καλέουσι· δι᾽ οὐδὲν δενδρείοιο δὲ λόχμης,
ὀφθαλμοὺς ἀνάειρε, καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἔδρακεν ἀγχικέλευθον ἐπήλυδα λαὸν ὁδίτην·
ἑζόμενον δὲ Φίλιππον ἑῷ μειλίξατο μύθῳ·
εἰπὲ, πόθεν πριάμεσθα πολυσπερέων χύσιν ἄρτων
ἀνδράσι δασατίοισιν· ἑὴν δ᾽ ἔκρυπτε μενοινήν,
καὶ νόον ἀγνώσσοντος ἐπειρήτιζε Φιλίππου·
αὐτὸς γὰρ δεδάηκε τόπερ ἤμελλε τελέσσαι·
ἀσχαλόων δὲ Φίλιππος, ἐμίγνυε θαύματι φωνήν,
λαὸν ἴσον ψαμάθοισι διηκοσίων τινὶ μέξῳ

ἄρτι

ἄρτι διωαρίων, οὐκ ἄρκιοι εἰσὶ κορέσσαι,
ὄφρά κε βαιὸν ἕκαστος ἔχῃ μέρος· εἷς δέ τις αὐτῶν
ἀγχιθέων ἑτάρων εὐάγγελον ἴαχε φωνὴν,
Ἀνδρείας βασιλῆϊ χέων φερέδειπνον ἰωὴν,
ὑγροπόρου Σίμωνος ἀδελφειὸς ἰχθυβολῆος,
ἔστι τις ἐνθάδε κοῦρος ἔχων κριθώδεας ἄρτους
πέντε, καὶ ἀγχιπόρου διδυμάονας ἰχθύας ἅλμης·
ἰχθύας ὀπταλέους διδυμάονας· ἀλλὰ τί ῥέξει
ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ;
Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἐριμοτάτοισιν ἑταίροις,
κλίνατε δαιτυμόνων μυριάδας στίχας ὑψόθι γαίης·
ἦν δέ τις αὐτόθι χόρτος ἀπείριτος· ἀμφιλαφὴς δὲ
σύμπλοκος ἑσμὸς ἔην ὁμοδόρπιος ὑψόθι γαίης·
πέντε δὲ χιλιάδες πολυειδέες ἦσαν ἀριθμῷ
δαιτυμόνων, καὶ ἕκαστος ἐρείδετο γείτονι τοίχῳ,
κεκλιμένοι στοιχηδὸν ἐπ' εὐπετάλοιο τραπέζης
μηκεδανῆς· καὶ πέντε λαβὼν κριθώδεας ἄρτους
Χριστὸς, ἀεὶ ζώοντι χάριν γενετῆρι τιταίνων,
ἔκλασε συμπλεκέος παλάμης γαμψώνυχι παλμῷ,
καὶ πόρε δαιτυμόνεσσι, καὶ ὤρεγε πᾶσιν ἐδωδὴν,
καὶ διδύμων νεπόδων ὅσον ἤθελον. ἀλλ' ὅτε λαῷ
πεινaλέῳ κόρος ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης,

Ἰησοῦς ἐπέταξεν ὁμοζήλοισι μαθηταῖς,
πάντα ταχυστροφάλιγγι μιῇ συλλέξατε ῥιπῇ
κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης,
ὄφρα κε μηδὲν ὄλοιτο· καὶ ἄσταχυς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
φοιταλέος περιφέρητο διάκτορος ἑσμὸς ἑταίρων,
ὄγκον ἐπασσυτέρων τελέων ὑψούμενον ἄρτων
χερσὶ βαθυνομένῃσιν· ἀπὸ χλοεροῖο δὲ χόρτου,
ἐργαλέης συνάγειρε πολύπλανα λείψανα φορβῆς,
ὅσσα περισσεύοντο. μιῆς δ' ἀπὸ πεντάδος ἄρτων
μαστεύων ἑλικηδόν, ἔσω πολυχανδέϊ κόλπῳ,
συμμιγέων ἔπλησε δυώδεκα κύκλα κοφίνων·
καὶ πολὺς ἄλλοθεν ἄλλος ἐνίαχε θαῦμα νοήσας,
Χριστὸς ὅπερ ποίησεν ὅλῳ θοινήτορι λαῷ,
ἄρτων αὐτομάτων παλιναυξέα δαῖτα γεραίρων.
οὗτος ὃν ἀείδουσιν ἐτήτυμός ἐστι προφήτης,
ὃν φάτις ἀενάοιο μολεῖν ἰθύντορα κόσμου·
εἰδὼς δ' αὐτοδίδακτος ἄναξ ὑποκάρδιον ὀμφήν,
ὅττι μολεῖν ἤμελλον ὁμήλυδες αὐτόθι λαοί,
καί μιν ἀφαρπάξαντες ἀναστήσειν βασιλῆα,
οὔρεος ὑλήεντος ἐρημάδα δύσατο πέζαν.
καὶ σκιόεις ὅτε κῶνος ἀνέδραμε γείτονος ὄρφνης,
πόντον ἐς ἀγχικέλευθον ἐπερρώοντο μαθηταί.

νῆα δ' ἐπαΐξαντες ἀλίδρομον, ἅρμα θαλάσσης,
γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐπορθμεύοντο μαθηταί,
ἄστυ Καφαρναοὺμ μετανεύμενοι· ἀρτιφανὴς δὲ
γαῖαν ὅλην ἐκάλυψε μελαγκρήδεμνος ὀμίχλη,
καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἀθησφίγξασα χιτῶνα,
ἀστερόεν σελάγιζεν· ἐελδομένοις δὲ μαθηταῖς
οὔπω Χριστὸς ἵκανεν· ἐπειγομένης δὲ θυέλλης,
ἀγχιφανὴς ἐπίκυρτος ἐπυργώθη ῥόος ἅλμης·
καὶ δολιχοῖς ἐλατῆρες ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς,
ἀντιπόροις ἀνέμοις βεβιημένον· εἰναλίων δὲ
ἕξ δεκάδας σταδίων ἢ ἐεικοσιπέντε ταμόντες,
Χριστὸν ἐθηήσαντο διαστείχοντα θαλάσσης,
ἄβροχον ἴχνος ἔχοντα, βαθῆς ἁλὸς ὀξὺν ὁδίτην·
Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον· ἀτυζομένοις δὲ μαθηταῖς
Ἰησοῦς ὀάριζεν, ἐάσατε τάρβος ἀήταις,
Χριστὸς ἐγώ, ταχύγουνος ὁδιπόρος εἰμὶ θαλάσσης·
καί μιν ἑλεῖν μενέαινον ἐς ὁλκάδα· καὶ μένος ἅλμης
ἦν τότε, καὶ πέλεν ὅρμος, ἐπεὶ θεοδινέϊ παλμῷ
οἷα νόος πτερόεις, ἀνέμων δίχα, νόσφιν ἐρετμῶν,
τηλεπόροις λιμένεσσιν ὁμίλεεν αὐτομάτη νηῦς·
ἀλλ' ὅτε πορφυρέων ὑβρήτιδα γείτονα πέζην
ἀκροφανὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλην,

λαὸς ἐϋκροκάλοιο πέρην ἀντώπιδος ἀκτῆς,
ἱστάμενος, σκοπίαζεν, ὅτι ζαθέῃ παρὰ λίμνῃ
ἰκμαλέης οὐκ ἦσαν ἱμασσομένης πέλας ἀκτῆς
στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ὁμόζυγες ὁλκάδες ἄλλαι,
εἰ μὴ νηῦς μία μοῦνον ἀνέμπλοος, ὅττι καὶ αὐτῆς
οὐ τότε ποντοπόροιο μιῆς ἔπι νηὸς Ἰησοῦς
ἀγχιθέοις ἑτάροισι συνέπλεεν, ἀλλ᾽ ὅτι μοῦνοι
γαῖαν ἐς ἀντικέλευθον ἐναυτίλλοντο μαθηταὶ,
ἄλλας νῆας ἑλόντες, ὅπῃ Τιβερήτιδες ἀκταὶ,
πόντον ἐπεσσεύοντο, καὶ ἤλυθον ἐγγύθι χώρου,
λαὸς ὅπῃ νήριθμος ἐπ᾽ εὐχόρτοιο τραπέζης
θέσκελον ἤσθιεν ἄρτον, ὃν ἔκλασεν ἀμβροσίῃ χεὶρ
Χριστοῦ, παμμεδέοντι χάριν γενετῆρι διδόντος.
καὶ μὴ Χριστὸν ἄνακτα φερέσβιον, οὐδὲ μαθητὰς
ἑσπομένους εὑρόντες, ἀμοιβαίων ἔπι νηῶν
πόντιον ἀφροκόμοισιν ὕδωρ λεύκαινον ἐρετμοῖς,
ἄστυ Καφαρναοὺμ μετανεύμενοι. ἀγχιφανῆ δὲ
ἀντιπέρην εὑρόντες ἀσιγήτοιο θαλάσσης
Χριστὸν, ἐκυκλώσαντο, καὶ ἔννεπον ἡδέϊ μύθῳ,
ῥαββὶν ἄναξ, πότε δεῦρο παρέπλεες· ἁρπαλέης δὲ
εἰλαπίνης μνηστῆρα μετήλυδα λαὸν ἐλέγχων
Ἰησοῦς, ἀγόρευε, μινυνθαδίης ἀπὸ φορβῆς

εἰς θαλίην ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἕλκων,
οἶδα τί μαστεύοντες ἱκάνετε· νοῦ σαλέων γὰρ
οὐ διὰ θαύματα κεῖνα, τάπερ κάμον ἠθάδι μύθῳ,
ὁππόσα θηήσασθε. πόθος δέ τις ὑμέας ἕλκει
ἄρτων θεσπεσίων παλινάγρετος, ὅττι φαγόντες
εἰλαπίνην νήριθμον ἐμῆς κεκόρησθε τραπέζης.
ἀλλὰ πολυπλανέεσσιν ἐάσατε σιώδεθμον αὔραις
δαῖτα ταχυφθιμένην, καὶ ἀνύσατε μᾶλλον ἐκείνην
εἰλαπίνην μίμνουσαν ἀειζώοιο τραπέζης,
ἣν μόνος ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ὀπάσσει,
τοῦτον ὅτι σφρήγισσε πατὴρ θεός· εἰρόμενος δὲ
λαὸς ἰουδαίων, φιλοπευθέα ῥῆξαν φωνήν,
εἰπὲ τί κεν ῥέξωμεν, ὅπως θεοτερπέϊ θεσμῷ
ἔργα θεοῦ τελέσοιμεν. ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
ὀρθὴν πίστιν ἔχοντες, ὅπως δέξησθε φανέντα,
ὅντινα κεῖνος ἔπεμπεν· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοὶ,
ποῖον ἐελδομένοις σημήϊον ἄμμι τελέσσεις,
ὄφρα κε πειθοίμεσθα θεόσσυτον ἔργον ἑλόντες·
τί ῥέξεις προτέροισιν ὁμοίϊον· ἡμέτεροι γὰρ
αἰθέρος ἄφθιτον εἶδαρ ἐρημάδος ἐγγύθι πέτρης,
μάννα πολυκλήϊστον ἐθηήσαντο τοκῆες,
γραπτὸς ὅπερ πολύμυθος ἀμετρήτῳ ποτὲ λαῷ,

οὐρανόθεν πόρεν ἄρτον ἀφειδέϊ δαιτυμονῆϊ.
Ἰησοῦς δ' ὀάριζεν ἀγήνορα λαὸν ἐλέγχων,
Μωσῆς οὐ πάρος ὔμμιν ἐρημαίῃ παρὰ πέζῃ,
αἰθέρος ἄρτον ὄπαζε μελίῤῥυτον εἰλαπινάζειν,
ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ἐστιν, ὃς εἰσέτι φέρτερον ὔμμιν
οὐρανόθεν σοφὸν ἄλλον ἐτήτυμον ἄρτον ὀπάζει.
οὗτος γὰρ πέλει ἄρτος, ὃς οὐρανόθεν καταβαίνων,
ζωὴν πασιμέλουσαν ὅλῳ δωρήσατο κόσμῳ.
καὶ πάλιν ὧδ' ἀγόρευεν ἰουδαίων χορὸς ἀνδρῶν,
ζωῆς κοίρανε, τοῦτον ὃν ἔννεπες ἔμπεδον εἶναι
αἰθέρος ἄρτον, ὄπασσον ἐτήτυμον εἰλαπινάζειν.
Ἰησοῦς δ' ἐπέτασσε θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
καὶ χάριτος πλήθουσαν ἀνήρυγε χείλεσι φωνήν,
ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐγὼ πέλω, αἴθοπι λιμῷ
οὔποτε πεινήσειεν ἀνὴρ βροτὸς εἰς ἐμὲ βαίνων.
καὶ πᾶς ἡμετέρῃ ἀσεμφέα πίστιν ἀέξων,
οὔποτε διψήσειεν, ἕως ἔτι καμπύλος ἕρπων
αἰὼν εὐρυγένειος, ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβει.
ἀλλ' ὔμμιν ἀγόρευον, ἐμῆς ὅτι θαύματα φωνῆς
ὄμμασι θηήσασθε, καὶ οὐ πείθεσθε τοκῆϊ·
πᾶς βροτὸς, ὅν μοι ὄπασσε πατὴρ ἐμός, εἰς ἐμὲ κάμ
ἴχνος ἑὸν θεόθεν πεφορημένος· οὐ γὰρ καὶ αὐτὸς (τὸν

ἀνέρας

ἀνέρας ἐρχομένους νεοπειθέας ἐκτὸς ἐλάσσω,
ἀλλὰ νόῳ χαίροντι δεδέξομαι· οὐ γὰρ ἐέλδωρ
ἤλυθον οὐρανόθεν τελέων ἐμόν, ἀλλὰ τοκῆος·
τοῦτο δὲ παμμεδέοντος ἐμοῦ πέλε πατρὸς ἐέλδωρ,
ὄφρά κεν ὧν γενέτης ἐμὸς ὤπασε, μηδὲν ὀλέσσω,
ἀλλά μιν ἀχλυόεντος ἀναστήσοιμι βερέθρου
νόστιμον ἐκ νεκύων, ὅτε λοίσθιον ἦμαρ ἱκάνει·
τοῦτο γὰρ αἰγλύεντος ἐμοῦ πέλε νεῦμα τοκῆος,
ὄφρά κε πᾶς ὁρόων με πανίλαον ὄμμα τιταίνων,
ζωῆς ἐσσομένης αἰώνιον ἐς χορὸν ἔλθῃ,
καί μιν ἀναστήσω παλινάγρετον, ὁππότε κείνης
ὑστατίης γλυκὺ φέγγος ἐλεύσεται ἠριγενείης·
ζωῆς γὰρ πέλει εἶδαρ ἐτήτυμον ἡμετέρη σάρξ,
αἷμα δ' ἐμὸν νημερτὲς ἔφυ ποτόν· ὃς δέ κεν ἀνὴρ
σαρκὸς ἐμῆς γεύσαιτο καὶ αἵματος εἰν ἑνὶ θεσμῷ,
οὗτος ἀνὴρ ἐν ἐμοὶ μενέει, καὶ ὁμόζυγος αὐτῷ
ἔσσομαι, ἔμπεδος οἶκος, ἀειρόμενος, καὶ ἀείρων·
ὡς δὲ πατὴρ ζώων με βοηθόον ὤπασε κόσμῳ,
ζώω δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ διὰ νεῦμα τοκῆος,
αὐτὸς ἐγώ. καὶ ἐκεῖνος ἀνὴρ ἰσόζυγι θεσμῷ
ἐξ ἐμέθεν ζήσειεν, ἐμὸν δέμας εἰλαπινάζων.
ζωῆς ἀφθίτου ἄρτος ἐτήτυμος οὗτος ἀκούει,

οὐχ οἷον τὸ πάροιθεν ἐρημαίῃ παρὰ λόχμῃ
ὑμέτεροι γλυκὺν ἄρτον ἐθνήσαντο τοκῆες,
καὶ θάνον ἐν σκοπέλοισιν ὀριπλανέες μετανάσται.
τοῦτον ἀνὴρ ἐπάρουρος ἐτήτυμον ἄρτον ἐρέπτων,
ζωὴν ὄψεται οὗτος, ἕως δολιχοῖο γενείης
ἀμφιλαφὴς πολιῇσι κόμῃ λευκαίνεται αἰών.
Ταῦτα βαθυκρήπιδι καφαρναοὺμ ἐνὶ γαίῃ
ἔννεπεν, οὐ λάιγγος ἔσω νηοῖο διδάσκων.
πολλοὶ δ' εἰσαΐοντες, ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ
εἰς χόλον οἰστρηθέντες, ἐμυθήσαντο μαθηταί·
σκληρὸς ἐμοὶ λόγος οὗτος, ὃν ἔννεπε. καὶ τίς ἀκούειν
αὐτοῦ φθεγγομένοιο δυνήσεται; αὐτόματος δὲ
γινώσκων ὅτι λαὸς ὑποδρηστῆς ἔσκεν ἑταίρων,
λαθριδίην ἀχάλινον ἀποκλέπτοντες ἰωὴν,
χριστὸς ἁμαρτινόοισιν ἔπος ζώωσε μαθηταῖς,
ὑμείων ὅδε μῦθος ἀπειθέα θυμὸν ἀμύσσει.
εἰ δέ κεν ἀθρήσητε συναστράπτοντα τοκῆϊ,
αἰθερίων ὅθεν ἦλθεν ἑῶν ἐπιβήτορα θώκων
ἀνθρώπου πάλιν υἷα, τί ῥέξετε τοῦτο μαθόντες·
πνεῦμα πέλει ζωαρκὲς ὑπέρτερον. ἀλλογενὴς δὲ
σαρκὸς ἐπιχθονίης βροτέη φύσις, οὐδὲν ὀνήσει·
μύθων δ' ἡμετέρων ῥόος ἔνθεος οὓς ἀγορεύω,

ζωὴ

ζωὴ ὁμοῦ καὶ πνεῦμα πέλει, καὶ ἐτήτυμος ὀμφή·
ἀλλά τινες γεγάασιν ἀπειθέες ἄφρονι λύσσῃ.
ᾔδεε γὰρ τίνες ἦσαν, ὅσοι νόον εἶχον ἀλήτην,
πίστιν ἀλιπλανέεσσιν ἐπιῤῥίψαντες ἀέλλαις.
καὶ τίς ἀνήρ μιν ἔμελλεν ἰουδαίοις παραδώσειν,
ἀργυρέης νόσοιο νόον δεδονημένος οἴστρῳ·
καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν, ὅθεν πάρος ἔννεπον ὑμῖν,
οὐ δύναται μερόπων τὶς ἑκούσιος εἰς ἐμὲ βαίνειν,
εἰ μὴ ἀφ' ἡμετέροιο θεοῦ πεφιλημένος ἀνήρ,
πατρὸς γέρας δέξαιτο χαριζομένοιο τοκῆος·
οὗ χάριν ἀστήρικτος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων,
χάζετο τηλεπόρων μετανάστιος ἐσμὸς ἑταίρων·
οὐκέτι δ', ὡς τὸ πάροιθε, μετάτροπον ἦθος ἀμείψας,
χριστῷ ἐφωμάρτησε τὸ δεύτερον εἰσορόων δὲ
κοίρανος ἀσταθέων ἑτερόφρονα λαὸν ἑταίρων
ἂψ ἀνασειράζοντα μετήλυδα λαὸν ἀλήτην,
ἔννεπε πιστοτέροισι δυώδεκα πᾶσι μαθηταῖς,
ἦ ῥα σὺν ἀλλοδαποῖσι μολεῖν σπέρχεσθε καὶ αὐτοὶ
γνήσιοι, οἵ ῥα νόθοισιν ὁμοίιοι εἰσὶ μαθηταί;
καί οἱ Πέτρος ἔλεξε βοώμενος οὔνομα Σίμων,
πρὸς τίνα φέρτερον ἄλλον ἱκάνομεν; ἀμφιέπεις γὰρ
ζωῆς ἀενάοιο μελίῤῥυτα χεύματα μύθων·

καὶ προτέρων δεδαῶτες ἀσιγήτων ἀπὸ βίβλων,
ἀπλανέες πειθόμεσθα μιῇ καὶ ὁμόφρονι βουλῇ,
ὅττι μόνος σὺ θεοῦ ἅγιος πέλες. ἠδυεπὴς δὲ
ἀντίτυπον φάτο μῦθον ἄναξ πειθήμονι Πέτρῳ,
ὑμέας οὐ φρένα πάντων ἐγὼ δεδαημένος ἀνδρῶν
ἐκ πολέων ἔκρινα, καὶ εἷς ἐναρίθμιος ὑμῶν
δήϊος, ἀλλοπρόσαλλος, ὁμέστιος ἐστὶ μαθηταῖς,
διάβολος νέος ἄλλος ἐν ὀψιγόνοισιν ἀκούων;
ἔννεπε σημαίνων ὁμοδόρπιον Ἰσκαριώτην
αἰνοτόκου Σίμωνος ἐπίκλοπον υἱὸν Ἰούδαν.
αὐτὸς γάρ μιν ἔμελλε πορεῖν ζωαρκέϊ πότμῳ,
χρυσομανής, δολίης πεφορημένον ἐς λίνον ἄγρης,
7 εἷς γεγαὼς ἑτάρων δυοκαίδεκα. καὶ τότε ναίων
κοίρανος αὐτόθι μίμνεν, ἀνεξικάκοισι πεδίλοις
Γαῖαν ἁλικρήπιδα διαστείχων γαλιλαίης.
οὐ γὰρ ἰουδαίων πέδον ἤθελεν ἁγνὸν ὁδεύειν,
ὅττι μιν ἠπεροπῆϊ δόλῳ μενέαινον ὀλέσσαι
υἷες ἰουδαίων, ὁσίῳ χαίροντες ὀλέθρῳ.
ἦν δὲ θεῷ πάνδημος ἐτήσιος ἐγγὺς ἑορτή,
πηγνυμέναις κλισίῃσιν ἐπώνυμος. ἀγχίμολοι δὲ
γνωτοὶ θαρσαλέοι τε ξάζυγες υἷες Ἰωσὴφ
Χριστὸν ἐπισπέρχοντες, ὁμόθροον ἴαχον αὐδήν,

ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν μετάβηθι· καὶ ὁππότε κῶμος ἑορτῆς,
σπεῦσον ἰουδαίης ὁμοτέρμονα γαῖαν ὁδεύειν,
ὄφρα μεταστρέψαντες ἀπειθέα λαὸν ἀλήτην,
ἀρχαίην σέο πίστιν ἀνακτήσοιντο μαθηταί,
δερκόμενοι σέθεν ἔργα σοφῷ τετελεσμένα μύθῳ·
οὐ γάρ τις μερόπων ὑποκόλπιον ἔργον ὑφαίνει,
ἔργον ἀθηήτῳ κεκαλυμμένον ἀχλύϊ σιγῆς,
ἀμφαδίην δ' ἐθέλει θρασὺς ἔμμεναι. εἰ τάδε ῥέζεις
ποικίλα θαύματα, δεῖξον ὁρώμενα θαύματα κόσμῳ.
τοῖα μάτην ἀγόρευον ἀπειθέες, οἷά περ ἄλλοι·
Χριστοῦ παμμεδέοντος ἀδελφεοί περ ἐόντες,
πίσιος ἀπλανὲς ἦθος ἀπηρνήσαντο· καὶ αὐτοῖς
καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ.
οὔπω καίριος ἦλθεν ἐμὸς χρόνος· ὑμέτερος δὲ
πέπλαται αἰὲν ἕτοιμος ἐλεύθερος· οὐ δύναται γὰρ
ζηλομανὴς ποτὲ κόσμος ἐθήμονι λαίλαπι λύσσης
ὑμέας ἐχθαίρειν· ἐμὲ δὲ στυγέει καὶ ἐλαύνει
θαρσήεις, ὅτι μοῦνος ἀφειδέϊ μάρτυρι φωνῇ
ἠθάδος ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐλέγχων,
ἔργα τά περ τελέει, βοόων ἀλλόξια θεσμῷ.
ὑμεῖς εὐκελάδοιο μετέλθετε κῶμον ἑορτῆς.
οὔπω ἐγὼ κλισίας νεοπηγέας ἄρτι γεραίρων,

ἐς τελετὴν ὁσίην ἐπιβήσομαι. ἡμετέρου γὰρ
οὔπω μοι τετέλεστο χρόνου θέμις· ὣς ὁ μὲν εἰπών,
ἔστιχεν ἁγνὸν ἔδεθλον ἀκερσικόμων γαλιλαίων·
γνωτοὶ δ' ὡς ἀνέβαινον ἐς ἱερόν, ὀψὲ καὶ αὐτὸς
ἔνθεον ἴχνος ἔκαμψεν ἐς ἀρτιχόρευτον ἑορτήν.
καί μιν ἰουδαῖοι φιλίῃ μάστευον ἀνάγκῃ,
πῆ μοι ἔβη; ποῦ κεῖνος; ἀπὸ ξύζοντι δὲ λαῷ
μυρίος ἔρρεε μῦθος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν.
καὶ πολέες φθέγξαντο θεουδέα μάρτυρα φωνήν,
ὅτι σοφὸς τελέθει, καὶ ὑπέρτερα θαύματα τεύχει·
ἄλλοι δ' ἀντερίδαινον ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
οὐ σοφός, οὐ σοφὸς οὗτος ἐτήτυμον· ἀγρομένου δὲ
λαοῦ κλεψινόοισι παραπλάζει φρένα μύθοις·
τοῖα μὲν ἀλλήλοισιν ὁμίλεον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὐ τότε τολμήσας τις ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ
ἀμφαδίην ὀάριζεν, ἐλεύθερα χείλεα λύσας,
τάρβος ἰουδαίων πεφυλαγμένος. ὀψιφανὴς δὲ
ἤδη μυσιπόλοιο μέσην ποτὶ νύσσαν ἑορτῆς
Ἰησοῦς ἀνέβαινεν· ἐν αὐλάϊγγι δὲ νηῷ
ἀγρομένων ἐδίδαξεν ὁμοζυγέων στίχα φωτῶν.
καί μιν ἰουδαίων ἐπεθάμβεεν ἐσμὸς ἐχέφρων.
ἀλλήλοισι δ' ὀάριζον ἀμοιβαδὶς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,

αὐτόμα-

αὐτόματος πόθεν οὗτος ἐρεύγεται ἔγγραφον αὐδήν;
γράμματα πῶς δεδάηκεν, ἃ μὴ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ;
γράμματα πῶς ἀδίδακτος ἐπίσταται; εἰρομένοις δὲ,
θεσπεσίοις στομάτεσσιν ἄναξ ἠρεύγετο φωνὴν,
οὐ διδαχὴ πολύϊδρις ἐμὴ πέλεν, ἀλλὰ τοκῆος,
ὅς τις ἐμὲ προέηκεν. ἀνὴρ δέ τις ἢν ἐθελήσῃ
αὐτοῦ πρὸς βούλησιν ἐναίσιμα ἔργα τελέσσαι,
γνώσεται ἡμετέρης διδαχῆς χάριν, εἰ γενετῆρος
ἔστι τὶς οὐρανίη θεόθεν δόσις, ἢ ἐγὼ αὐτὸς
φθέγγομαι ἐξ ἰδίων ὀάρων αὐτόσσυτον αὐδήν·
πᾶς βροτὸς ὃς λέξειεν ἑὴν ὑψήνορα τιμὴν,
ἐξ ἰδίης σοφίης ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἑαυτῷ,
μαστεύει βροτὸς οὗτος ἑὸν κλέος· ὃς δὲ τελέσσει
νεῦμα θεοῦ πέμψαντος, ἀναίτιος οὗτος ὁδεύει
οἶμον ἐτητυμίης, καὶ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἐν αὐτῷ·
καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβάδις, οὐ πάρος ὑμῖν
Μωσῆς θεσμὸν ἔδωκε φόνου ποινήτορα φωτῶν;
καὶ πόθεν ὑψίστοιο θεοῦ λόγον ἥρπασεν αὖραι·
οὐδέ τις ὑμείων τελέει νόμον, ὅττι με μοῦνον
πάντες ἀποκτείνειν κρυφίῳ μαστεύετε πότμῳ·
καί οἱ λαὸς ἔλεξε, τεὸν νόον οἶστρος ἐλαύνει
δαίμονος ἠερίοιο; τίς ἱμείρει σε δαμάσσαι;

Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε σοφὸμ νόμομ, ᾧ ἔπι λαοὶ
μυστιπόλῳ στεφανηδὸμ ἀποκλέπτοντι προσώπῳ,
ἄκρομ ἀποτμήγουσι τελεσιγόνου σκέπας αἰδοῦς·
ἓμ μοῦνομ ἔργομ ἔρεξα. καὶ εὐσεβέος χάριμ ἔργου
πάντες ἐμοὶ μέμφεσθε τεθηπότες· οὗ χάριμ ὑμῖν
Μωσῆς θεσμοφόροιο τομὴν παρέδωκε σιδήρου·
οὐχ ὅτι που Μωσῆος ἔην γέρας, ἀλλὰ τοκήωμ
ὑμετέρωμ δόσις ἔσκε, καὶ ἀρχεγόνῳ τινὶ θεσμῷ,
ἑβδομάτης ὅτε φέγγος ἐθήμονος ἔρχεται ἠοῦς,
ἀρτιγενῆ λοχίῳ περιτέμνετε φῶτα σιδήρῳ,
ἔννομα μὴ Μωσῆος ἀνέγγυα δεσμὰ λυθείη.
εἰ δὲ τομὴμ ὁσίημ δέχεται βροτὸς ἤθαδι χαλκῷ,
πάντες ἐμοὶ βαρύμηνιν ἐγείρετε κόμπομ ἀπειλῆς,
εἰ πάλιν ὔμμιν ὄπασσα σεσηπότα κυκλάδι νούσῳ
ὁππότε σάββατομ ἦεν, ἐμῷ χραισμήτορι μύθῳ
ζωγρήσας ὅλομ ἄνδρα, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ;
κρίνατε μὴ βροτέῃσι χάριν τίνοντες ὀπωπαῖς·
ἀλλὰ δίκην κρίνοντες, ἀληθέϊ τάμνετε μύθῳ,
ὄφρα θέμιμ χρονίοιο προτιμήσητε προσώπου·
καὶ ζαθέου τινὲς εἶπομ ἀπ' ἄστεος ἱεροσολύμωμ·
ἀξεκὲς οὐ πέλεμ οὗτος, ὃμ ἰχνεύουσι δαμάσσαι
συμμιγέες ναετῆρες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ;

ἠνίδε

ἠνίδε πῶς παλίνορσος ὅλῳ θηήτορι λαῷ
ἀμφαδίην ἀδόνητος ἀγορεύεται ἠθάδα φωνήν·
ἦ ῥα θεογλώσσων μερόπων ἀΐοντες ἰωὴν
ἄστεος ἡγεμονῆες, ἐμοὶ δεδάασι πολῖται
Χριστὸς ὅπως πέλει οὗτος; ἄναξ δ' ὅτε Χριστὸς ἱκά-
οὔ τις ἀνὴρ δεδάηκε πόθεν πέλεν, ἴστε δὲ τοῦτον. (νδ,
Ἰησοῦς δ' ἰάχησεν ἐν ἀργυροφεγγέϊ νηῷ,
ἴστε πολυσσονόῳ καὶ ἐμὲ ξυνήονι μύθῳ,
ἴστε καὶ ὁππόθεν εἰμί, καὶ εἰ τόδε κεύθετε σιγῇ.
οὐ γὰρ αὐτοκέλευστος ἐς ὑμέας ἐνθάδε βαίνω,
ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ἐστιν ἀληθινός, ὅς με πέπομφεν·
αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι, ὅττι παρ' αὐτοῦ
αὐτὸς ἔβην, καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ προέηκεν ἱκάνειν·
καί τινες οἱ στρηθέντες, ἐπεσσεύοντο πιέζειν
Ἰησοῦν παλάμῃσιν ἀφειδέσιν. οὐ δέ τις αὐτῶν
χεῖρας ἑὰς δασπλῆτας ἐπήγαγεν, ὅττι οἱ αὐτῇ
οὔπω πατρόθεν ἦλθε θελήμονι φοίνιος ὥρη.
Ἐν πολέες πίστευον ἀγειρομένων ἀπὸ λαῶν·
Ἰησοῦν δ' ἐγέραιρον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ,
μὴ γὰρ Χριστὸς ἄναξ λαοσσόος εἴ ποθεν ἔλθοι,
ἔργων ὧν κάμεν οὗτος, ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει
λυσιπόνοις στομάτεσσι; πολυγλώσσοιο δὲ λαοῦ

μεμφομένην

μεμφομένην, ἀχάλινον ἀπ' ἐρεύγοντος Ἰωήν,
ἔκλυε λαὸς ἄπιστος ἁμαρτινόων Φαρισαίων·
καὶ φθονεροὶ προΐαλλον ὀπάονας ἀρχιερῆες,
Ἰησοῦν ἀκίχητον ἀφειδέι χειρὶ πιέζειν.
καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ
θεσπίζων ταχύποτμον ἑὴν αὐτάγρετον ὥρην,
ὑμείων ἔτι βαιὸν ἐπὶ χθονὸς ἐγγύθι μίμνω,
καὶ ταχὺς ἵξομαι αὖθις ἐμῷ πέμψαντι τοκῆι·
καί με παλιμπετέες μαστεύσετε· μαιόμενοι δέ,
οὐκ ἂν ἐφευρήσαιτε. καὶ οὐ θέμις ἐστὶ περῆσαι
ὑμέας ἴχνος ἄγοντας ἐς ἄξενον ἥν περ ὁδεύσω·
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ὁμιλαδὸν αὐτόθι λαοί,
πῇ μέλλει μετὰ βαιὸν ἀπόσσυτος αὐτὸς ἱκάνειν.
μὴ σπεύδει πολύφοιτος ἐς ἄστεα γείτονα βαίνειν,
ἧχι πανελλήνων σποράδες στίχες; ὄφρα καὶ αὐτῶν
θεσμὸν ἑῆς σοφίης ἑλλήνια τέκνα διδάξῃ;
τίς δὲ πέλει λόγος οὗτος ὃν ἔννεπε μάρτυρι λαῷ,
πολλά με μαστεύσητε παλίνδρομον ὀψὲ νοῆσαι,
οὐδὲν ἐφευρήσητε, καὶ οὐ θέμις ὁππόθι βαίνω,
ὑμέας ἱμείροντας ἀνέμβατον οἶμον ὁδεύειν·
ἀλλ' ὅτε λοίσθιον ἦλθε χοροστάσιος ἦμαρ ἑορτῆς,
Χριστὸς ἄναξ ἕστηκε λιθώδεος ἐγγύθι νηοῦ·

ἑβραίοις

ἑβραίοις δ᾽ ἴαχησε χέων πανθελγέα φωνήν,
εἴ τις δίψαν ἔχει θυμοφθόρον, εἰς ἐμὲ βαίνων,
πηγῆς ἡμετέρης πιέτω ψυχοσσόον ὕδωρ·
πᾶς γὰρ ὁ πίστιν ἔχων, σόος ἔσσεται. ἀρχέγονος δὲ
οἷα θεοῦ φάτο μῦθος, ἀεὶ διὰ γαστρὸς ἐκείνου
ἔμφρονες αὐτοχύτῳ ποταμοὶ ζείοντι ῥεέθρῳ
ἐνδόμυχον βλύσουσι παλιμφυὲς ἔνθεον ὕδωρ·
ἔστε προθεσπίζων ἐπιδήμιον ὄψιμον αἴγλην
πνεύματος, οὗπερ ἔμελλε τυχεῖν θεοδέγμονι θυμῷ
πᾶσα πολυσπερέων μερόπων πεισθεῖσα γενέθλη·
οὔπω γὰρ βροτέῃσιν ἐνερρίζωτο μενοιναῖς
χριστὸς ἄναξ γενέταο φανεὶς ἀγχίθρονος ἕδρης.
πολλοὶ δ᾽ εἰσαΐοντες ὁμοφραδέων τότε λαῶν,
χείλεσι πιστοτάτοισι πολύστομον ἔβρεμον ἠχώ,
οὗτος ὃν ἔγραφε μῦθος, ἐτήτυμός ἐστι προφήτης.
οἱ δὲ, διχοστασίης ἀδαήμονες, εἶχον ἀοιδήν,
χριστὸς ἄναξ πέλεν οὗτος· ἀμιλλητῆρι δὲ μύθῳ,
ἄλλοι θεσμοφόρων στομάτων πετάσαντες ὀχῆας,
θέσφατα μυθήσαντο σοφῇ κεχαραγμένα βύβλῳ·
μὴ γὰρ ἀλικρήπιδος ἐλεύσεται ἐκ γαλιλαίης
χριστὸς ἄναξ; οὐ τοῦτο θεηγόρος ἔννεπεν ὀμφή.
Δαβὶδ δ᾽ ἀρχεγόνου βασιλήϊον αἷμα κομίζων,

χριστὸς ἰουδαίοισι φανήσεται αὐτὸς ἀκούων,
πατρίδος ὁππόθι δῶμα λυροκτύπος ᾤκεε Δαβὶδ
Βηθλεὲμ μηλοβότοιο. μεριζομένοιο δὲ λαοῦ,
ἀμφιλαφὴς διχόμηνις ἔην ἔρις. ἀπειθέες δὲ
ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες ἐπειρήτιζον πιέζειν
Ἰησοῦν ἀδίκῳ παρὰ νεύματι δημογερόντων.
ἀλλά μιν οὔτις ἔμαρψεν, ἐπεὶ πυμάτη πάλιν αὐ-
οὔπω ἰθυξέψαντι παρίστατο λοίγιος ὥρη. (τῶν δ'
καὶ πινυτοὶ νοστήσαντες ἐς ἀντιθέους ἱερῆας
θαμβαλέοι θεράποντες ἐμυθήσαντο δ' ἐκεῖνοι,
τίπτε μιν οὐ κομίσασθε; καὶ ἔννεπον ἔμφρονι μύθῳ
ἀπλανέες δασπλῆτος ἀποδρηστῆρες ἀνάγκης,
οὐχ οὕτω βροτὸς ἄλλος ἴσην ἐφθέγξατο φωνήν.
καὶ θρασὺς εἶπεν ὅμιλος ἀκηλήτων φαρισαίων,
μὴ σφαλεραῖς πραπίδεσσι παρεπλάγχθητε καὶ
πειθόμενοι κείνοιο νοήμασι; μή τις ἐς αὐτὸν (ὑμεῖς
ἡγεμόνων πίστευσεν, ἢ ἀρχινόων φαρισαίων;
εἰ μὴ δῆμος οὗτος ἀτάσθαλος ἐσμὸς ἀλήτης,
ὃς νόμον ἀγνώσσων βακχεύεται, ἔμπλεος ἀρῆς.
ἀφνειὸς δὲ φάλαγγι χέων νεμεσήμονα φωνὴν
ἀρχιφανὴς Νικόδημος ἀμείβετο, πάντας ἐλέγχων,
μὴ γὰρ ἰουδαίων νόμος ἔνθεος ὀξέϊ θυμῷ

οἶδε

οὐδὲ κατακρίνειεν, εἰ μὴ πάρος ἀνδρὸς ἀκούων
φθεγγομένου κρίνειε δικασπόλος ἴδμονα φωνήν,
ἔργα τὰ περ τελέει νοέων ἐπὶ μάρτυρι μύθῳ;
καὶ χορὸς ἀντιάχησε θεμιστοπόλων φαρισαίων
μεμφόμενος Νικόδημον ἀμεμφέα· μὴ σὺ καὶ αὐτὸς
αἷμα φέρεις Γαλιλαῖον; ἀμοιβάδα βύβλον ἐλίσσων,
ἔξεο μαστεύων, καὶ γνώσεαι ὅττι προφήτης
οὔπω ποικιλόμυθος ἐγείρεται ἐκ γαλιλαίης.
8 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων λαοσσόον αὐδήν,
εἰμὶ φάος κόσμοιο λιπαυγέος· ὃς δέ μοι ἀνὴρ
πιστὸν ὁμαρτήσειεν ἔχων νόον, οὔποτε βαίνει
ποσσὶν ἀλωομένοις σκιοειδέα κῶνον ὁμίχλης,
ἀλλὰ καταυγάζει φέγγος ὁμόφοιτον ἐν αὐτῷ
ζωῆς ἀπλανέος φάος ἔμπεδον. ἀπιστὴς δὲ
λαὸς ἰουδαίων ἐπεβόμβεε θυάδι φωνῇ,
μαρτυρίην ἰδίην ἐνέπεις ὑψαύχενι μύθῳ·
μάρτυρος οὐ σέο μῦθος ἐτήτυμος. εἶπε καὶ αὐτὸς
γλώσσης ἀενάοιο θεόρρυτον ὄμβρον ἰάλλων,
εἰ καὶ μαρτυρίῃσιν ἐμὸν κλέος αὐτὸς ἀέξω,
ἀψευδὴς πέλε μάρτυς ἐμὸς λόγος· ἀμφότερον δὲ
μοῦνος ἐγὼ νοέω πόθεν ἤλυθον, ἢ πόθι βαίνω.
ὑμεῖς δ' οὐκ ἐδάητε πόθεν γενόμην, πόθεν εἰμί·

ὑμεῖς εἰσορόωντες ἐμὴν βροτοειδέα μορφὴν,
ἀνθρωπέην κατὰ σάρκα δικάζετε νήιδι μύθῳ·
οὔ τινα ἐγὼ κρίνοιμι, θεμιστοπόλον στόμα λύσας.
εἰ δ' ἄρα καὶ κρίνοιμι, δίκην ἰθεῖαν ὁρίζω.
νημερτὴς καὶ ἄμεμπτος ἐμὴ κρίσις· οὐ γὰρ ἐλέγχων
εἰμὶ μόνος, μεθέπω δὲ καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα
ξυνὸν ἐμὸν συνάεθλον. ἐν ὑμετέροισι δὲ θεσμοῖς
ἔστι θεογλώσσῳ κεχαραγμένον ἔμφρονι βύβλῳ,
μαρτυρίη διδύμων ἑτερόθροος ἔπλετο φωτῶν.
πιστὸς ἐγὼ γενόμην ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἐμαυτῷ·
ξυνὴν μαρτυρίην καὶ ἐμὸς γενέτης ἀγορεύει·
ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
ποῦ πέλεν ὅς σ' ἐφύτευσε πατὴρ τεός· εἶπε καὶ αὐ-
ἀμφοτέρους οὐκ ἴστε μιῇ δυσπειθέϊ βουλῇ, (τὸς,
οὔτ' ἐμὲ παῖδα μολόντα, καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα·
εἰ δ' ἐμὲ γινώσκοντες ἐπιστώσασθε μθοινὴν,
καί κεν ἂν ἐφράσασθε καὶ ἡμέτερον γενετῆρα·
κοίρανος ἔννεπε ταῦτα διδάγματα θέσκελα λαῷ,
γαζοφύλαξ ὅτι χῶρος ἀκούεται. ὁππόθι πολλοὶ
ποικίλα δῶρα φέροντες ἐπεστείχοντο πολῖται.
οὐδέ τις αὐτὸν ἔμαρψεν, ἐπεὶ θανατηφόρον αὐτῷ
οὔπω λοίσθιον ἦλθε θεόσσυτον ἴχνιον ὥρης·

καί

καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν, ἐμὴν ὁδὸν αὐτὸς ὁδεύσω,
ὑμεῖς δ' ἀφραδίῃσιν ἐν ἤθεσι πάντες ἀλῆται,
ῥιγεδανὴν μετὰ γῆρας ἐσαθρήσητε τελευτὴν
ἀμπλακίῃ μεθέποντες ὁμήλικα λευκάδα χαίτην.
ἧχι δὲ πουλυέλικτον ἐμοῦ ποδὸς ἴχνος ἐπείγω,
ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ μολεῖν διζήμονι ταρσῷ·
καὶ θρασὺς Ἑβραίων κυμαίνετο λαὸς ἀκούων,
ἄφρονα λωβητῆρι χέων ῥόον ἀνθερεῶνι,
ἦρα θανεῖν ἐθέλει βρόχιον μόρον, ἢ ξίφος ἕλκων,
αὐτοφόνῳ διὰ γαστρὸς ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ;
Ἰησοῦς δ' ἐπέτασσε θεηγόρον ἀνθερεῶνα
μῦθον ἀμιλλητῆρα χέων λωβήτορι λαῷ.
ὑμεῖς νερτέροιο κατήλυδές ἐστε βερέθρου·
ἐστὲ κάτω. καὶ ἄνωθεν ἐγὼ πέλον. ἐστὲ δὲ τεύχου
ὑμεῖς οὐτιδανοῖο γενέθλια πήματα κόσμου,
ἐκ χθονὸς αἷμα φέροντες· ἐγὼ δ' ἐν ἀτέρμονι τιμῇ
ξεῖνος ἔφυν κόσμοιο, καὶ οὐ βροτὸν οἶδα τοκῆα·
ξεῖνος ἐγὼ κόσμοιο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης·
ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον ὅτι φθαμένῳ τινὶ πότμῳ
εἰσέτι μαργαίνοντες ὁμιλήσετε βερέθρῳ,
ἀμπλακίην μεθέποντες ὁμόχροον· ἀξεινέως δὲ
εἰ μὴ ἐμὲ γνώσεσθε, τίς, ἢ τίνος εἰμὶ τοκῆος,

θνήσκετε δυσσεβίης ἐγκύμονες ὑψινόων τε
λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθέα ῥῆξαν φωνήν,
τίς σὺ πέλεις; καὶ Χριστὸς ἀνίαχεν, ὅ, τι περ ὑμῖν
ἐξ ἀρχῆς ἀόριζον, ἔχων νήριθμα δικάζειν
καὶ λαλέειν. ἀλλ' ἐστὶν ἐτήτυμος, ὅς με γενέθλῃ
ἀνδρομέῃ προέηκε· καὶ ἀτρεκὲς ὅσσα περ αὐτοῦ
ἔκλυον, ἔμπεδα πάντα διέρχομαι ἄφρονι κόσμῳ·
λαοὶ δ' οὐκ ἐνόησαν ὅ, τι σφίσιν εἶπε τοκῆα·
Ἰησοῦς δ' ἀπαμείβετο θεηγόρα χείλεα λύσας,
ὁππόταν υἷα γέεασιν ἀνυψώσητε μενοιναῖς
ἀνθρώπου σοφὸν ἦα, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοὶ
ὅττι θεοῦ γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ὑφαίνω,
ἀλλά μοι ὡς ἐπέτελλε πατὴρ ἐμός, εἰσέτι ῥέζω·
ὅττι καὶ ὑψιμέδων γενέτης μετ' ἐμεῖο φαείνει·
οὐδέ με μοῦνον ἔλειπεν, ἐπεὶ πεφυλαγμένα ῥέζω
εἰς χρόνον ἐμπεδόκυκλον ἑαδότα πάντα τοκῆϊ·
Ταῦτα δέ οἱ βοόωντι, πολυσπερέων στίχες ἀνδρῶν
πίστιος ἀρρήκτοισιν ὑπεκλίνοντο λεπάδνοις·
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἔπος νεοπειθέϊ λαῷ,
αἴκεν ἐμοὶ πείθησθε, κυβερνητῆρι τε μύθῳ
ἡμετέρῳ μίμνητε, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοὶ
οἷμον ἀληθείης θεοπρεπέος ἀτρεκίη τε

ὑμῖν πειθομένοισιν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσει.
ἑβραῖοι δ᾽ ἰάχησαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ,
Ἀβραὰμ ἀρχεγόνοιο εὐηφενέος γενετῆρος
ἡμεῖς αἷμα φέροντες ἀδέσποτον, οὔτινος ἀνδρῶν
αὐχένα δοχμώσαντες ἐδουλώθημεν ἱμάσθλῃ.
καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπας, ἐλεύθεροι ἔσσε θανόντες,
ἀξεικίης τ᾽ ἀχάλινον ἐσαθρήσητε γαλήνην.
Ἰησοῦς δ᾽ ἐδίδαξεν ὑπέρβιον ἐσμὸν ἐλέγχων,
πᾶς βροτὸς ἀμπλακίην τελέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
ἀμπλακίης πέλε δοῦλος· ὁ ἀθανάτῳ δὲ μελάθρῳ
δοῦλος ἀλιτροσύνης, αἰώνιος οὔποτε μίμνει
ναιετάων. μίμνει δὲ φερέσβιος υἱὸς ἀμύμων,
ναίων πάτριον οἶκον, ἕως χρονίη παρανίσσῃ
ἱππεύων ἀκίχητος ἐλίσσεται ἔμπεδος αἰών.
εἰ δέ κεν ὑμείων ἐλάσας δούλειον ἀνάγκην,
υἱὸς ἐλευθερίοισι κόμην στέψειε πετήλοις,
ἀμπλακίης ῥίψητε παλίλλυτα δεσμὰ λεπάδνων,
ἦμαρ ἐλευθερίης πανετήτυμον ὄψε λαχόντες·
Ἀβραὰμ ἐστὲ γένεθλα σαόφρονος, οἶδα καὶ αὐτὸς,
ἀλλά με λαθριδίῳ κτανέειν μαστεύετε πότμῳ·
οὐ γὰρ ἐμός ποτε μῦθος ὑμετέρην φρένα δύνει·
ἑβραῖοι δ᾽ ἰάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,

ἡμείων γενέτης τελέθει πρωτόσπορος Ἀβραάμ·
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέωμ ἀντίκτυπομ ὀμφήν,
ὑμέας εἰ σοφὰ τέκνα φυτοσπόρος ἤροσεμ Ἀβραάμ,
καί κεμ ἐποιήσασθε θεουδέος ἔργα τοκῆος
Ἀβραὰμ ξεινοδόκοιο. θεημάχος ἐστὲ γενέθλη,
εἰ φονίας δολόεντι μιαίνετε χεῖρας ὀλέθρῳ·
ἔργοις ἀντιτύποισιμ ἀτιμώσασθε γενέθλην.
Ἀβραὰμ οὐ μενέαινεν ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι·
Ἀβραὰμ οὐ κάμε τοῦτο θεοστυγές. ἀλλά που ὑμεῖς
ἔργα δολορραφέος μενεαίνετε πατρὸς ὑφαίνειμ·
καὶ θρασὺς ἑβραίωμ πάλιν ἔννεπε λαὸς ἀκούωμ,
ἡμεῖς οὐ γενόμεσθα νόθης ἀπὸ μαχλάδος εὐνῆς,
ἀλλὰ θεὸμ μόνομ ἴδμεν ἕνα ζώοντα τοκῆα·
Ἰησοῦς δ' ἀΐοντι πάλιμ μυθήσατο λαῷ,
εἰ θεὸς ὑμείων γενέτης πέλεμ αἰθέρα ναίων,
καί κεν ἐμὲ ξύμπαντες ἑνὸς γεγαῶτα τοκῆος
ἀρραγέος φιλίης ἀλύτῳ ξυνώσατε δεσμῷ·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεόθεμ πεφορημένος, ἐνθάδε βαίνω·
καὶ πόθεμ οὐ θεόμυτιμ ἐμὴν γινώσκετε φωνήν;
ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶν ἐμὸν ποτε μῦθομ ἀκούειμ·
ὑμεῖς δήϊα τέκνα δυσαντέος ἐστὲ τοκῆος,
δαίμονος ἀντιπάλοιο· ποθοβλήτους τε μερίμνας

πατρὸς

πατρὸς ἀερσινόου μενεαίνετε πάντες ἀνύσσαι.
αἰεὶ κεῖνος ἔην ἀνδροκτόνος, ἐξότε κόσμου
ἐξ ἀρχῆς τετέλεστο θεμέθλιον· οὐδ' ἐνὶ θεσμῷ
μίμνεν ἀληθείης θεοπειθέος· οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ
ἦεν ἐτητυμίη. καὶ ὅτε σκολιόφρονι βουλῇ
αἱμύλα κωτίλλων ἀπατήνορα μῦθον ἰάλλει,
φθέγγεται ἐξ ἰδίων· ὅτι λοίγιον ἦθος ἀέξων,
ψεύστης αὐτὸς ἔφυ, γενετήρ τ' ὀλοώτατος αὐτοῦ.
ὑμῖν αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ·
τίς βροτὸς ὑμείων με δυνήσεται αὐτὸς ἐλέγξαι
ἀμπλακίης ἐπίηρα; καὶ εἰ νημερτὲς ἐνίψω,
τίπτε μοι οὐ πείθεσθε σαόφρονι; πᾶς σοφὸς ἀνὴρ
εἰς θεὸν αὐτογένεθλον ἔχων νόον, ἠδὲ θυμῷ
μύθους οὐρανίοισι θεοῦ ζώοντος ἀκούει·
ὑμεῖς δ' εἰσαΐειν οὐ σπεύδετε θέσκελον ὀμφήν,
ὅτι πατρὸς οὐ νέα τέκνα βιαρκέος ἐστὲ τοκῆος.
καὶ θρασὺς ἑβραίων ἐπεπάφλασε λαὸς ἀκούων,
ἄφρονα λωβητῆρι χέων ἔπε' ἀνθερεῶνι,
οὐ σε καλῶς κρίνοντες ἐλέγχομεν ἴδμονι βουλῇ,
ὅτι θεὸς ποιητὸς ἀεξήθης σαμαρείταις,
δαίμονος ἀμφιέπων μανιώδεα ῥοῖζον ἱμάσθλης·
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε πάλιν δυσπειθέϊ λαῷ,

δαίμονος

δαίμονος οὐ μεθέπω μελανίφρονος ἦχον ἱμάσθλης,
ἀλλὰ θεὸν ζείδωρον ἐμὸν γενετῆρα γεραίρω
τιμαῖς διαγέεσσιν· ἀτιμίῃ δέ με πολλῇ
ὑμεῖς ἀφραδέοντες ἐλέγχετε κέντρι μύθῳ.
τιμὴν δ' ἡμετέρην οὐ δίζομαι. ὑψινεφὴς γὰρ
ἔστιν ὁ μαστεύων, καὶ ἐμὸν κλέος αἰὲν ἀέξων,
καὶ κρίνων τότε μᾶλλον· ἀμὴν δ' ἀμὴν ἀγορεύω,
ὅς τις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων,
καίκεν ἀσυλήτοισιν ὑπὸ πραπίδεσσι φυλάξοι,
οὔποτε πικρὸν ὄλεθρον ἐσόψεται, εἰσόκε μίμνῃ
αἰὼν πουλυέλικτος· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
νῦν ἔτι νῦν ἐδάημεν ἐτήτυμον, ὅττι σε λύσσης
δαίμονος ἠεροφοίτου ἀλάστορος οἶστρος ἐλαύνει·
Ἀβραὰμ ἔδρακε πότμον ὁ τηλίκος, οὐδὲ προφῆται
ἔσθενον ἀξέπτοιο φυγεῖν ὠδῖνας ὀλέθρου·
καὶ σὺ τεῇ προχέων ὑψαύχενα κόμπον ἀπειλῇ,
τολμήσας ἀγορεύεις, ὅτι βροτοὺς αἴκε φυλάξῃ
μύθους ὑμετέρους οὐ γεύσεται αὐτὸς ὀλέθρου;
Ἀβραὰμ μὴ σὺ πέλει θεοπειθέος αὐτὸς ἀρείων
ἡμετέρου γενετῆρος, ὃς ἀξέπτῳ θάνε πότμῳ;
καὶ θανάτου ξύμπαντες ἐπειρήσαντο προφῆται.
εἰπὲ, τίνι προτέρων σε πανείκελον αὐτὸς ἐΐσκεις·

Ἰησοῦς

Ἰησοῦς δ' ὀάριζε θεόσσυτα χείλεα λύσας,
αἴκεν ἐπαινήσω, καὶ ἀγήνορα μῦθον ἐνίψω
ὑψώσας ἐμὸν εὖχος, ἐμὸς λόγος οὐδὲν ὀνήσει·
ἔστιν ὁ κυδαίνων με πατὴρ ἐμός, ὅς με γενέθλης
ἀνδρομέης προέηκε μολεῖν ἰθύπορα κόσμου.
ὃν θεὸν ὑμείων ἀδίκῳ κικλήσκετε μύθῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι. ἢν γὰρ ἐνίψω
ὅττι μιν οὐ δεδάηκα, φανήσομαι ἄρτι καὶ αὐτὸς
ὑμῖν ψευδομένοις ἀπατήλιος ἶσος ἀκούων·
ἀλλά μιν ἀλλά μιν οἶδα καὶ ὡς ἐπέτελλε τελέσσαι,
οὕτως ἀκλινέεσσιν ἐν ἤθεσιν ἔμπεδα ῥέζω·
ὑμείων γενέτης πρωτόσπορος ἔνθεος Ἀβραὰμ
ἦμαρ ἐμὸν πολύευκτον ἰδεῖν ἠγάλλετο θυμῷ·
εἶδε, καὶ εὐφροσύνης ἐπεβήσατο. θαμβαλέος δὲ
λαὸς ἰουδαίων ἀντίθροον ἔβρεμεν ἠχώ,
μήπω ἑλισσομένοιο χρόνου πολυκαμπέϊ νύσσῃ,
ἄντυγα πεντήκοντα διαπλήσας ἐνιαυτῶν,
Ἀβραὰμ πουλυέτηρον ἐσέδρακες; εἶπε καὶ αὐτὸς,
Ἀβραὰμ πρὶν γένος ἔχεν, ἐγὼ πέλον. αἰνομανὴς δὲ
λᾶας ἔχων δασπλῆτας ἐπέρρεε λαὸς ἀγήνωρ,
εἰσέτι μιν λαλέοντα κατακρύψαι μενεαίνων
ξυνῇ χαλέῃ γλωχῖνι λιθοβλήτοιο νιφετοῖο.

Ἰησοῦς δ' ἀκίχητος ἀπὸ πτύχα κεύθετο νηοῦ·
σιγαλέοις δὲ πόδεσσι διαπτύσσων μέσος αὐτῶν,
ἀπειλῆς προφόρητο λιθοσσόον ἐσμὸν ἐάσας·
9 οὕτω μὲν παράμειβε. Παραστείχων δὲ κελεύθου,
ἤμβροτον ἄνδρ' ἐνόησε, τὸν ἐκ κόλποιο τεκούσης
τυφλὸν ἔτι σπαίροντα λεχωΐδες ἔδρακον ὧραι·
ὅς τις ἔην πολύφοιτος, ἀφωτίστοιο προσώπου
συμφερτὴν, ἀμέριστον ἔχων, ἀχάρακτον ὀπωπὴν,
ἣν φύσις οὐκ ἐτύπωσε· λιποβλεφάροιο δὲ κύκλου,
οἰδαλέον ξένον ὄμμα γενεθλιὰς εἶχεν ὁμίχλη.
ἐν βρέφος οὔποτε τοῖον ἀνόμματον ἥλικι κόσμῳ
ἡνίοχος βιότοιο φυτοσπόρος ἤγαγεν αἰών·
Ἰησοῦν δ' ἐρέεινεν ὁμόστολος ἐσμὸς ἑταίρων,
ῥαββὶν, ἀνειρομένοισι τίς ἤλιτεν εἰπὲ μαθηταῖς.
οὗτος ἀλιτραίνων θεὸν ἤκαχεν, ἠὲ τοκῆες,
εἰσόκε μιν δασπλῆτες ἐμαιώσαντο λοχεῖαι
ἐκ μητρὸς λαγόνων, ἀλαώπιδι σύγχρονον ὄρφνῃ;
Ἰησοῦς δ' ἐδίδαξεν ἀληθέϊ μάρτυρι φωνῇ,
οὗτος ἀτασθαλέων οὐκ ἤλιτεν, οὐδὲ τοκῆες,
ἀλλὰ λάχεν τόδε πῆμα θεήλατον, ὄφρα δι' αὐτοῦ
ἔργα θεοῦ γενετῆρος ἀλεξικάκοιο φανείη·
ἡμέας ὑψίστοιο πέλει χρέος ἔργα τελέσσαι,

ἔργα θεοῦ ζώοντος, ἕως ἔτι φαίνεται ἠώς·
νὺξ δνοφερὴ μετὰ βαιὸν ἐλεύσεται. ἐρχομένην δὲ
οὔτις ἀνὴρ κατὰ νύκτα δυνήσεται ἔργον ὑφαίνειν·
ῥέξω δ' εἰσόκεν ἦμαρ ἀέξεται· εἰμὶ δὲ κόσμου
φέγγος ἐγὼ ζοφόεντος, ἕως ὅτε κόσμον ὁδεύω·
εἶπεν ἄναξ, καὶ θεῖον ὑπὸ στόμα διψάδι γαίῃ
λυσίπονον πάλλευκον ἀπέπτυεν ἀφρὸν ὀδόντων·
καὶ χθονίῳ κενεῶνι πεφυρμένον ἀφρὸν ἐλίσσων,
πτύσματι πηλὸν ἔτευξε φαεσφόρον· ἰκμαλέον δὲ
ἀνδρὸς ἐπιχρίσας λιποφεγγέι πηλὸν ὀπωπῇ,
ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, τὸ μὴ φύσις εὗρεν ὀπάσσαι.
ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, καὶ ἀγλήνοιο προσώπου
γράψας δίπτυχα κύκλα, μέσην ἐχάραξεν ὀπωπ-
ὀφθαλμοὺς τελέων νεοτευχέας ἠθάδι πηλῷ (ὴν,
ἐκ χοὸς ἀνδρογόνοιο· καὶ ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ,
ἔρχεό μοι, καὶ νίπτε τεὸν ῥέθος, ἧχι Σιλωάμ
πηγῆς ἀγχιπόροιο ῥέει πανδήμιον ὕδωρ.
ὕδωρ στελλομένοιο προώνυμον ἐκ σέο πομπῆς.
Χριστὸς ἔφη, καὶ τυφλὸς ἐπείγετο, καὶ παρὰ πηγῇ
χερσὶ βαθυνομένῃσι φαεσφόρον ἤφυσεν ὕδωρ,
ὕδασι πηγαίοισι λιπόσκια φάεα νίπτων.
σμήξας δ' ἀρτιτύπου ξοχοειδέα κύκλον ὀπωπῆς,

ἐξαπίνης φάος ἔσχε, τὸ μὴ φύσις οἶδεν ὀπάσσαι,
ἀθρήσας φαέθοντας ἀήθεος ὄψιμον αἴγλην. φαέθοντας
νίψατο, καὶ πάλιν ἦλθε, καὶ ἵστατο πάντα δοκεύων.
καί μιν ἐσαθρήσαντες ἐπήλυδες ἀνέρες ὁδῖται,
μαρμαρυγὴν πέμποντα νεογλήνοιο προσώπου,
γείτονες ἐφθέγγοντο, καὶ ἀνέρες ἴδμονι λαιμῷ,
οὐ πέλεν οὗτος ἐκεῖνος ἐν ἄστεϊ τυφλὸς ὁδίτης,
ὃς πάρος αἰτίζεσκεν ἐθήμονα χεῖρα τιταίνων
δεξιτερὴν προβλῆτα παρερχομένοισιν ὁδίταις;
ἄλλοι δ᾽ ἀντιάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
οὐ πέλεν οὐ πέλεν οὗτος, ἔοικε δὲ μοῦνον ἐκείνῳ.
κεῖνος ἀνὴρ ἀγόρευεν, ἐγὼ πέλω. εἰσαΐων δὲ
λαὸς ἰουδαίων, φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν,
πῶς δὲ τεαὶ προβλῆτες ἀνωΐχθησαν ὀπωπαί;
ἑβραίοις δ᾽ ἀγόρευε θεῷ πεφιλημένος ἀνήρ,
κεῖνος ἀνὴρ ὃς χριστὸς ἀκούεται, ὅν τινα λαοὶ
Ἰησοῦν καλέουσιν, ἐμὰς ᾤιξεν ὀπωπάς·
χείλεσι γὰρ σοφὸν ἀφρὸν ἀνήρυγεν· ἐν δαπέδῳ δὲ
ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι πολύστροφον ἱμάδα πάλλων,
πτύσματι πηλὸν ἔτευξεν, ἐμὰς δ᾽ ἔχρισεν ὀπωπάς.
καί με μολεῖν ἐκέλευσεν ὅπῃ ῥόος ἐστὶ Σιλωάμ·
πηγῆς δ᾽ ἐγγὺς ἵκανον. ἀλεξικάκῳ δὲ ῥεέθρῳ

νιψάμενος

νιψάμενος σκιεροῖο πολύξοχον ὄμματος ὕλην,
ἐξαπίνης φάος εἶδον, ὃ μὴ πάρος εἶχον ὀπωπαί.
ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀναιδέες ἄφρονι μύθῳ,
ποῦ πέλε, ποῦ πέλε κεῖνος; ὃ δ' ἴαχεν ἔμφρονι μύθῳ·
ἀγνώσσω πόθι κεῖνος. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοὶ
τὸν ποτὲ τυφλὸν ἄγοντες ἐς ἀντιθέους ἱερῆας·
ἑβδομάτη δ' ἄπρηκτος ἔην τότε θέσκελος ἠώς,
τῇ ἔνι πηλὸν ἔτευξε, καὶ ἔπλασε φέγγος ὀπωπαῖς
χριστός, ἀπὸ βλεφάρων ἐλάσας ἀλαωπὸν ὁμίχλην.
καί μιν ἀνείρετο λαὸς ἀπιστοτάτων φαρισαίων,
πῶς βλεφάρων λάχε φέγγος. ὁ δὲ θρασὺς ἴαχεν ἀνήρ,
θέσκελον ἡμετέραις ἐπεθήκατο πηλὸν ὀπωπαῖς·
ὀφθαλμοὺς δ' ἐχάραξεν. ἐγὼ δ' ὑπὸ γείτονι πηγῇ
ὕδατι πηλὸν ἔνιψα, καὶ ἴσαμαι ἄρτι δοκεύων·
καὶ φθονεροί τινες εἶπον ἀσιγήτων φαρισαίων,
οὐ θεόθεν πέλεν οὗτος, ὃς ἱερὰ θεσμὰ πατήσας,
οὐ θέμιν ἀπρήκτοιο φυλάσσεται ἑβδόμον ἠοῦς.
ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
πῶς δύναται τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα
θνητὸς ἀνὴρ καὶ ἀλιτρός. ἀμιλλητῆρι δὲ λαῷ (τοῦχεν
διχθὰ μεριζομένῳ διδυμόθροος ἔβρεμεν ἠχώ·
καὶ πολὺς ἀμφήριστος ἔην κλόνος. ἀνδρὶ δὲ τυφλῷ

πάντες

πάντες ἐμυθήσαντο, σὺ δὲ φρεσὶν εἵνεκα κείνου
ποίην μῆτιν ἔχεις; τίνα μοι, τίνα μῆτιν ἀείδεις;
ἀρτιφαὴς δ' ἀδόνητος ἀνὴρ πειθήμονι μύθῳ
ἔννεπε τολμήεις, ὅτι θέσκελός ἐστι προφήτης·
λαοὶ δ' οὐκ ἐπίθησαν ἀληθέι φωτὸς ἰωῇ.
ὅς ποτε τυφλὸς ἔην, καὶ ἐδέξατο φέγγος ὀπωπαῖς,
εἰ μὴ πρῶτα κάλεσσαν ἀπειθέες ἀρχιερῆες
ἀνδρὸς ἀναβλέψαντος ὠθισαμένους γενετῆρας·
ἀμφοτέρους δ' εἴροντο βαρυζήλῳ τινὶ μύθῳ,
ὑμείων παῖς οὗτος, ὃν ἐφθέγξαντο πολῖται
ἐκ λαγόνων ὅτι τυφλὸς ἀνεβλάστησε τεκούσης;
καὶ πόθεν ὀψιτέλεστον ἐδέξατο φέγγος ὀπωπαῖς·
καὶ φόβον ὠδίνοντες ἐχέφρονες ἠπεροπῆες,
μῦθον ἀποκλέπτοντες ἐμυθήσαντο τοκῆες,
ἴδμεν ὅτι βροτὸς οὗτος ὃς ἔλαχεν ὄμματος αἴγλην,
ἡμείων πέλε κοῦρος ἐτήτυμος. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν ἐῆς ἀπὸ μητρὸς ὅτι βρέφος εἰς φάος ἕρπων,
τυφλὸς ἔην, ἀγάλακτος, ἔτι πνείων τοκετοῖο.
πῶς δέ οἱ ἀμφίζυγες ἀνῴχθησαν ὀπωπαί,
καὶ τίς ἀφωτίστων βλεφάρων ἐκέδασσεν ὀμίχλην,
ἡμεῖς οὐκ ἐδάημεν ἀμεμφέες. ἀγχιφανῆ δὲ
ἴδμονα κοῦρον ἔρεσθε, τὰ μὴ δεδάασι τοκῆες·

οὐ πέλε νήπιος οὗτος, ἔχων παιδήϊον ἥβην·
οὐ φθογγῆς ἑτέρης ἐπιδεύεται. ἀμφὶ ἔθεν γὰρ
ἀρτιθαλὴς νέος οὗτος ἀληθέα μῦθον ἐνίψει,
πιστῆς μέγα τέλεα φέρων παλιναυξέος ἥβης.
τοῖα φόβῳ δολόεντες ἐπεφθέγξαντο τοκῆες,
τάρβος ἰουδαίων πεφυλαγμένοι. αἰνομανεῖς γὰρ
χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἀμιμήτων χάριν ἔργων,
συνθεσίην κήρυξαν ὅλῳ πειθήμονι λαῷ,
ὄφρα ἅμιν ὃς δέξαιτο νόῳ, καὶ χριστὸν ἐνίψῃ,
μὴ ζαθέου ψαύσειε θεοκλήτοιο μελάθρου.
οὗ χάριν ἑβραίοισιν ἐμυθήσαντο τοκῆες,
ἴδμονα κοῦρον ἔρεσθε καὶ οὐ χρέος ἐστὶ τοκήων.
ὑμῖν δ' εἰρομένοισι δυνήσεται οὗτος ἐνίψαι
ἄρτια μέτρα φέρουσαν ἔχων πολυμήκετον ἥβην·
καὶ γενέτης ἀλαοῖο κεράσσατο θαύματι φωνὴν
γλώσσῃ κρυπταδίῃ, μὴ δήϊος ἐσμὸς ἀκούσῃ
παιδὸς ἰδὼν νέον ὄμμα βοογληνοῖο προσώπου,
ἀνέρα δ' ὃς πολύφοιτος ἔην ἀλαωπὸς ὁδίτης,
ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερῆες,
δὸς τέκος ὑψιμέδοντι θεῷ χάριν, ὅς σε σαώσας,
ὀφθαλμῶν πόρε φέγγος· ὁ δὲ βροτὸς ὃν σὺ γεραίρεις,
οὗτος ἀλιτρὸς ὤνησι πέλει μεμελημένος ἀνήρ·

ἑβραίοις

ἑβραίοις δ' ἀγόρευεν ἀνὴρ θρασύς, οὐ μὲν ἀνέγνων
εἰ πέλεν οὗτος ἀλιτρὸς ἐτήτυμον. οἶδα δὲ θυμῷ
ἓν μόνον ἀτρεκέως, λοχίης ὅτι σωτρόφος ἠοῦς
τυφλὸς ἐγὼ βλάστησα, καὶ ἵσταμαι ἄρτι δοκεύων·
καὶ χορὸς ἑβραίων φιλοπευθέα ῥῆξαν φωνήν,
εἰπὲ τί σοι ποίησεν ἑῷ τεχνήμονι πηλῷ·
πῶς δὲ τεὼ ζοφόεσσαν ἀπημάλδυνεν ὀμίχλην.
καί σφιν ἀνὴρ ἀδόνητος ἐλεύθερον ἴαχε φωνὴν
ἄλλοτε μῦθον ἔλεξα, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς;
τίπτε παλιμπετέες μενεαίνετε τοῦτον ἀκοῦσαι·
μὴ θεὸς ὑμείων δονέει νόον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
χριστοῦ θεσπεσίοιο νόθοι γίγνησθε μαθηταί;
οἱ δέ μιν ἀντιπόροισιν ἐνείκεον αὐτίκα μύθοις,
αὐτὸς λυσινόμοιο πέλεις κείνοιο μαθητής;
ἡμεῖς γὰρ προτέροιο θεουδέος ἐσμὲν ἑταῖροι,
θεσμοτόκου Μωσῆος ἀποδρηστῆρες ἰωῆς.
τοῦτον δ' οὐκ ἐδάημεν· ἀνὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θαῦμα πολὺ πλέον, ὅττι παρ' ὑμῖν
οὗτος ἔῃ ἄγνωστος, ἐμὰς δ' ὤϊξεν ὀπωπάς.
ἴδμεν ὅτι ξύμπαντα πατὴρ θεὸς ἡνιοχεύων,
ἀνδρὸς ἀλιτρονόοιο βοὴν οὐκ οἶδεν ἀκούειν.
εἰ δὲ θεουδείησιν ἀνὴρ μεμελημένος εἴη,

καὶ

καὶ καθαραῖς πραπίδεσσι θεοῦ τελέσειεν ἐφετμάς,
τοῦ λισσομένοιο θεὸς ταχυεργὸς ἀκούει·
ἐξότε ποικιλόμορφος ἀέξετο πάνσοφος αἰώμ,
τηλίκος οὔποτε μῦθος ἀκούεται, ὅττι λαχόντι
ὄμμα πολυκλήϊστομ ἀφωτίστοιο προσώπου,
ἀνέρι τίς πόρε φέγγος, ὃμ ἀρτιτόκου διὰ κόλπου
εἰσέτι τυφλὸμ ἐόντα μογοστόκος ἔδρακεμ ἠώς·
εἰ μὴ ἔην βροτὸς οὗτος ἐπουρανίου βασιλῆος,
τηλίκομ οὔποτε θαῦμα δυνήσατο μοῦνος ἀνύσσαι·
καί μιμ μυστιπόλοι φθονερῇ στυφέλιξαμ ἰωῇ,
σύγγονος ἀμπλακίῃσιμ ἐμαιώθης ὅλος ἀνὴρ,
καὶ σὺ σοφοὺς ἱερῆας ἐπεσβόλε ταῦτα διδάσκεις;
καί μιν ὁμοκλήσαντες ἀπήλασαν ἔκτοθι νηοῦ.
Ἰησοῦς δ' ἀΐεσκε δαήμονι τυφλὸμ ἀκουῇ,
ὅττι μιν ἐκτὸς ἔλασσαμ ἀγήνορες ἀρχιερῆες·
εὗρε δέ μιμ καὶ ἔειπε, σὺ πείθεαι υἷα γεραίρωμ
οὐρανίου βασιλῆος; ἀνὴρ δ' ἠρεύγετο φωνήμ,
κοίρανε, τίς πέλεμ οὗτος ὃμ ἐννέπεις, ὄφρα γεραίρω·
Ἰησοῦς δ' ἀπαμείβετο, καὶ ἔδρακες αὐτὸμ ὀπωπῇ.
καί σοι νῦμ λαλέων, αὐτὸς πέλεμ· εἶπε καὶ αὐτός,
κοίρανε, πιστεύω. κεφαλὴν δ' ἐπὶ γαῖαμ ἐρείσας,
σοῖς ποσὶμ ἀμβροσίοις κυρτούμενομ αὐχένα κάμψας,

φαιδρὰ πολυῤῥαφέων προσπτύξατο ταρσὰ πεδί-
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο σαόφρονα μῦθον ἀκούων, (λων·
εἰς κρίμα τοῦτον ἵκανον ἐς ἄφρονα κόσμον ἀλήτην·
εἰς κρίμα διστὸν ἔβην ἑτερόζυγον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
οἱ πάρος οὐχ ὁρόωντες ἀθηήτου φάος ἠοῦς
τυφλοὶ ἀναβλέψωσιν ἐσαθρήσαντες ὀπωπαῖς,
ὀξυφαεῖς δὲ γένωνται λιπαυγέες· ἀγχιπόρων δὲ
Χριστῷ λαὸς ἔειπεν ἐφεσπομένων φαρισαίων,
μὴ σφαλεροῖς βλεφάροις ἀλαοὶ γενόμεσθα καὶ ἡ-
Ἰησοῦς δ' ὀάρισεν ἀπειθέα λαὸν ἐνίπτων, (μεῖς;
εἰ ζόφος ὑμετέρης περιδέδρομε φέγγος ὀπωπῆς,
ὑμέας ἀμπλακίης ἀδαήμονας ἔννεπον εἶναι·
νῦν δὲ φόως ὁρόωντες, ἀλήμονές ἐστε καὶ ὑμεῖς·
Τυφλοὶ δ' ἐστὲ νόῳ, βλεφάρων πλέον· οἷσι τ' ἀνδρῶν
ἀμπλακίαι μίμνουσι, μάτην ὁρόωσιν ὀπωπαῖς·

10 Μάρτυρος ἀστυφέλικτος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω,
ὅς κε παραΐξειε θύρην εὐερκέος αὐλῆς
εἰδομύχων προβάτων, καὶ ὑπέρτερος ἄλλοθεν ἕρπει
εἰς σκολιὴν ἀΐδηλος ἐπηλυσίην ἀναβαίνων,
ληϊστὴρ πέλει οὗτος ἀνὴρ ληΐστορι ταρσῷ·
ὃς δὲ μολὼν ἄγναμπτος ἐς αὔλιον ὀρθὸς ἱκάνει,
ποιμὴν οὗτος ἔφυ μηλοσσόος. ἐρχομένῳ δὲ
ἀμφαδίην,

ἀμφαδίην, σταθμοῖο θύρην πυλαωρὸς ἀνοίγει·
μῆλα δὲ γινώσκοντα προσκαίρουσι νομῆα,
φθογγῆς εἰσαΐοντα· παρὰ προθύροισι δὲ ποιμὴν
πώεα ποιμαίνειν προκαλίζεται ἤθαδι φωνῇ·
ἔνδοθι δὲ σταθμοῖο γεγηθότα μῆλα κομίζει·
ἐξαγαγὼν δ᾽ ὅτε πᾶσαν ἀολλίσῃ στίχα ποίμνης,
εἰς νομὸν ἐρχομένων ὀΐων προκέλευθος ὁδεύει·
ποίμνη δ᾽ αἰολόμορφος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνει
εἰς δροσεροὺς λειμῶνας, ὀπηδεύουσα νομῆι·
ξείνου δ᾽ οὐκ αΐουσι, καὶ οὐ δεδάασιν ἀκούειν
ἀλλοτρίου καλέοντος ἀήθεα ποιμένος αὐδήν,
ἀλλὰ παραΐσσοντα, νόθον φεύγουσι νομῆα·
τοῖον ἔπος κατέλεξε παραίφατον. ἀμφὶ δὲ μύθῳ
λαὸς ἀμηχανέεσκε, καὶ οὐ μάθεν ἐγγὺς ἀκούων,
Χριστὸς ἀσημάντῳ τάπερ ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ·
Ἰησοῦς δ᾽ ἀγόρευεν ἀριζήλῳ τινὶ μύθῳ, (λῆς·
πάνδοκός εἰμι θύρη προβάτων πολυχανδέος αὐ-
πάντες ὅσοι πάρος ἦλθον ὑποκλέπτοντι πεδίλῳ,
φῶρες ἔσαν δολόεντες. ὅθεν ληΐστορι φωνῇ
αὐτῶν φθεγγομένων οὐκ ἔκλυε πώεα ποίμνης·
πάνδοκός εἰμι θύρη, μηλοσσόος ἡμετέρης δὲ
ὅς κεν ἰὼν διὰ ἐμεῖο θύρην ἀποδύσεται αὐλῆς,

οὗτος ἔσω τείχει, καὶ ὑπότροπος αὖτις ὁδεύει,
καὶ νόμον εὑρήσει, καὶ ἀρσόος ἔσσεται ἀνήρ·
ληιστὴρ δ᾽ ἀΐδηλος ἐς αὔλιον οὔποτε βαίνει,
εἰ μὴ ἵνα κλέψειεν ἀμάρτυρος, ἠὲ καὶ ὀλέσσῃ,
ἠὲ διατμήξειεν ἀφειδέϊ μῆλα μαχαίρῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ πατρὸς ὅπως ἐμὰ μῆλα σαώσω,
ἤλυθον, ὄφρα λάχοιεν ἀλωφήτῳ τινὶ τιμῇ
ζωὴν ἐσσομένην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι,
ἠὲ περισσὸν ἔχοιεν ὑπέρτερον. εἰμὶ δὲ ποιμὴν
καλὸς ἐγώ. ποιμὴν δὲ καλὸς περὶ μῆλα φυλάσ-
καὶ ψυχῆς ἰδίης οὐ φείδεται, ἀλλά ἑ θήσει (σων,
λύτρον ἑῶν ὀΐων· ὁ δὲ μίσθιος, οὐ πέλε ποιμήν·
δήϊον ἀγχικέλευθον ἰδὼν λύκον ἅρπαγα μήλων
κρυπτὸς ἀλυσκάζων ἀποδύεται ὀξὺς ἐάσας
βοσκομένων ἀφύλακτα πολύπλανα πώεα μήλων.
κρυπτὸς ἀλυσκάζων ἀποδύεται. οὐκ ἀλέγει δὲ
μήλων ἀλλοτρίων, ὅτι μίσθιος αὐτὸς ἀκούει·
καὶ λύκος ἀγκυλομήτις ἐπέρχεται, ἅρπασε λαιμῷ
μῆλα διασκεδάσας σημάντορος οὐ παρεόντος·
ποιμὴν καλὸς ἔφυν, καὶ πώεα καλὰ νομεύω·
γινώσκω δ᾽ ἐμὰ μῆλα, καὶ ἤθαδα μηλοβοτῆρα
ταῦτά με γινώσκουσιν ἴσῳ διδυμάονι θεσμῷ,

ὡς

ὡς γενέτης νοέει με, καὶ ὡς νοέω γενετῆρα·
ψυχὴν δ' ἡμετέρην οἴων ὕπερ αὐτίκα θήσω.
ἔστι μοι ἔστι καὶ ἄλλα πολύτροπα πώεα ποίμνης,
ταύτης οὐ γεγαῶτα μιῆς θεοδέγμονος αὐλῆς.
ἀλλογενῆ· καὶ ταῦτα πέλει χρέος, ὥς κεν ἀγείρω
φθογγῆς ἡμετέρης ἀριήκοα· καὶ μία ποίμνη
ἔσσεται ἀμφοτέρωθεν ἑνὸς τελέθουσα νομῆος·
τοῦ δ' ἕνεκεν φιλέει με πατὴρ ἐμός, οὕνεκα θήσω
ψυχὴν ἡμετέρην οἴων ὕπερ, ὄφρα μιν αὖθις
εἰς ἐμὲ νισσομένην παλινάγρετον. οὐδέ τις αὐτὴν
θεσμὸς ἀφαιρεῖταί με γενέθλιος, οὐ χρόνος ἕρπων
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστος, ἢ ἐμπεδόμητις ἀνάγκη,
ἀλλά μιν αὐτοκέλευστος ἑκὼν ἐθέλουσαν ὀπάσσω,
ὄφρα λάβω μετὰ βαιόν, ἔχων αὐτάγρετον ἀλκήν.
ταύτην ὑψιμέδοντος ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμὴν
θεῖναι, καὶ παλίνορσον ἑλεῖν διδυμάονι θεσμῷ.
καὶ πάλιν Ἑβραίων ἐμερίζετο λαὸς ἀκούων·
καὶ πολέες φθέγξαντο πολυφλοίσβῳ τινὶ μύθῳ,
φθεγγόμενον βαλίῃσιν ἐάσατε τοῦτον ἀέλλαις.
δαιμόνιον μεθέπει, καὶ μαίνεται. ἄφρονα τοῦτον
λείπετε. μαινομένου τί σπεύδετε μῦθον ἀκούειν;
ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν,

οὐ τάδε μαινομένοιο σαόφρονα χεύματα μύθων·
ἄφρονος οὐ πέλε ταῦτα. μὴ ἀχλυόεις ποτὲ δαίμων
ὀφθαλμοὺς ἀλαοῖο δυνήσεται αὐτὸς ἀνοῖξαι;
Ἦν πάλιν ἦμαρ ἔην πανδήμιον, ᾧ ἔνι λαοὶ
μνημοσύνην τελέεσκον ἐτήσιον, ἐξότε νηοῦ
ἕδρανα δωμήσας Σολομὼν θυηκίονι τέχνῃ,
θεσπεσίης ἀρχαῖον ἐκαίνισε θεσμὸν ἑορτῆς.
καὶ τότε παχνήεσσα παρίστατο χείματος ὥρη·
Ἰησοῦς δ' ἱεροῖο μετέστιχεν ἔνδοθι νηοῦ,
θέσκελον αἰθούσης πολυδαίδαλον οὖδας ὁδεύων,
ἀρχεγόνου Σολομῶντος ἐπώνυμον. αἰνομανεῖς δὲ
Ἑβραῖοι, στεφανηδὸν ὁμόζυγες εἰν ἑνὶ χώρῳ,
χριστὸν ἐκυκλώσαντο, καὶ ἔννεπον ἄφρονι μύθῳ,
ἡμετέρην τέο μέχρις ἀποκλέπτεις φρένα μύθοις,
εἰ σὺ Χριστὸς ἵκανες ἐπήτυμος, ἀμφαδὸν ἡμῖν
ἀγρομένοις ἀγόρευε. τί καὶ τεὸν οὔνομα κεύθεις;
Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, πολλάκις ὑμῖν
πολλάκις αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ·
ἔργα τάπερ τελέω καλέων πατρώϊον ἀλκήν,
μάρτυρα ταῦτα πέλει, καὶ φθέγγεται ἔμφρονι σιγῇ
θνητὸν μερόπεσσι λάλον τύπον· ἀλλά που ὑμεῖς
ἐν βλεφάροις δέρκεσθε, καὶ οὐ πείθεσθε μενοιναῖς·

οὐ γὰρ

οὐ γὰρ ἐμῶν οἰῶν ταχυπειθέος ἐστὲ γενέθλης,
οὔασι θελγομένοισιν ἐμῆς ὅτι πώεα ποίμνης
γῆρυν ἐμὴν ἀΐει, καὶ ἐφέσπεται ἡγεμονῆϊ·
γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, καὶ εἰν ἑνὶ πᾶσιν ὀπάσσω
ζωὴν ἐσσομένην αἰώνιον· οὔποτε ποίμνης
οὔποτε πώεα ταῦτα διόλλυται, εἰσόκε μίμνῃ
αὐτομάταις ἀψῖσιν ἕλιξι κυκλούμενος αἰών·
οὐδέ τις ἁρπάξειεν ἐμὴν πινυτόφρονα ποίμνην
χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης, γενέτης ἐμὸς ὅττι, νομεύειν
ὅς μοι πώεα δῶκεν, ὑπέρτερος ἔπλετο πάντων·
αὐτὸς ἐγώ, μεδέων τε πατὴρ ἐμός, ἓν γένος ἐσμέν,
ἔμφυτον, αὐτόπρεμνον, ὅθεν φυτὰ μυρία κόσμου·
εἶπεν ἄναξ. λαοὶ δὲ συνέρρεον. ἐκ δαπέδου δὲ
λᾶας ἀνηέρταζον, ὅπως ὑπὸ χερμάδι λύσσῃ
Χριστὸν ὀϊστεύσωσι χαραδραίοισι βελέμνοις.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων πολυμεμφέα φωνήν,
ἡμετέρου καλὰ πολλὰ παρ' ὑψίστοιο τοκῆος
ὑμέας ἔργα δίδαξα, τάπερ μάθον. ἀντὶ τίνος δὲ
ἔργου θεσπεσίου φονίην τίνοντες ἀμοιβὴν
εἰς ἐμὲ λαϊνέοισιν ἐθωρήχθητε βελέμνοις;
λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ἀμοιβαδίς, οὐ χάριν ἔργου
καλοῦ λύσσαν ἔχοντες ἀολλίζοντο πολῖται,

ὄφρα

ὄφρα σε περιξήεντι κατακρύψωσι χιτῶνι,
ἀλλὰ βαρυγλώσσοιο τεοῦ χάριν ἀνθερεῶνος,
ὅττι χαμαιγενέος μεθέπων βλάστημα γενέθλης
θνητὸς ἐών, σ᾽ ἔπεις θεὸς ἔμμεναι. ἀντιπόρῳ δὲ
Χριστὸς ἀναμφήριστον ἔπος μυθήσατο λαῷ,
οὐ νόμος ὑμείων κεχαραγμένα ταῦτα κομίζει;
εἶπον ἐγὼ θεοί ἐστε. εἰ δὲ χθονίων τινὰς ἀνδρῶν,
οἷς τότε μοῦνον ἵκανε θεοῦ λόγος ἶσος ὀνείρῳ,
ὑμετέρου θεσμοῖο θεοὺς ἐκάλεσσεν ἀοιδή,
καὶ γραφικῆς βίβλοιο παλίλλυτος ἔμμεναι ὀμφὴ
οὐ δύναται, λόγον αὐτὸν ὑψιμέδων πόρε κόσμῳ,
καὶ καθαρῆς παλάμης ἁγίῳ σφρηγίσσατο θεσμῷ,
ὑμεῖς ἄφρονα μῦθον ἐπεφθέγξασθε μανέντες,
ὅττι θεοῦ ζάοντος ἐγὼ πάϊς; ἡμετέρου δὲ
εἰ μὴ ἐγὼ τελέω ζωαρκέος ἔργα τοκῆος,
μή ποτέ μοι πείθεσθε, καὶ εἰ βιοδώτορι μύθῳ
ἡμετέρου γενετῆρος ἀτέρμονος ἄξια ῥέζω
ἔργοις ἡμετέροις, τάπερ ἔδρακε μάρτυς ὀπωπή,
ὄφρα κε γινώσκοιτε θεοσσυδύστῳ τινὶ μύθῳ,
ὡς ἐν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός, ὅττι καὶ αὐτὸς
ἀγχιφανής, ἀμέριστος, ὁμόζυγός εἰμι τοκῆος.
Ἰησοῦν δ᾽ ἀκίχητον ἐπειρήσαντο πιέζειν

ἀφραδέες

ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες· ὁ δὲ φθαλμῷ ποδὶ βαίνων
δυσσεβέων ἀπὸ χειρὸς, ἰορδανίοιο ῥεέθρου
πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐχάζετο. καὶ οἱ ἰόντι
ἄσπετος ὡμάρτησεν ὁμοστιχέων χορὸς ἀνδρῶν·
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔλεξε χέων πειθήμονα βουλὴν,
θαῦμα μὲν ἐμπεδόμυθος ἰδεῖν θηήτορι λαῷ
οὐδὲν Ἰωάννης ἐπεδείκνυεν· ἀμφὶ δὲ τούτου,
ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἐτήτυμα πάντα δοκεύω,
ὁππόσα κεῖνος ἔειπε. καὶ ἀνέρες αὐτόθι πολλοὶ
παιδὶ θεοῦ πίστευον ἀμιμήτων χάριν ἔργων.
11 Ἦν δέ τις ἀδρανέων νοσερῷ πυρὶ Λάζαρος ἀνὴρ
Βηθανίης ἔντοσθεν ἀειδομένης ἀπὸ κώμης
Μάρθης καὶ Μαρίης. Μαρίη δὲ φατίζετο κείνη,
Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος ἣ πόδας αὐτοῦ
ἀμφοτέρους ἤλειψε μύρου θυόεντος ἐέρσῃ,
καὶ πλοκάμοις ἀπέμαξε· καὶ ἀμβροσίων ἀπὸ ταρσῶν
ἀκροφανὴς ἐδίηνε διάβροχον ἰκμάδι χαίτην·
Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος. ἧς τότε θερμῷ
νουσαλέῳ βαρύγουνος ἱμάσσετο σύγγονος ἀτμῷ.
γνωταὶ δ' ἀδρανέοντος, ὁμόγνιον ὡς ἴδον ἄμφω
γυιοβόρῳ μάστιγι τετηκότα, γείτονα πότμου,
ξυνὸν ἔπος προέηκαν ἀλεξικάκῳ βασιλῆϊ,

Λάζαρος

Λάζαρος ὃν φιλέεις, ἐλελίζεται αἴθοπι νούσῳ·
ὃν φιλέεις, σκοπίαζε· καὶ ἴαχε μῦθον ἀκούσας
Χριστὸς ἄναξ, οὐ φωτὸς ἔπ᾽ ἀενάῳ τινὶ πότμῳ
νουσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὧραι,
ἀλλὰ θεοῦ τόδε κῦδος ὑπέρτερον, ὄφρα δι᾽ αὐτοῦ,
ἀνθρώπου φίλος υἱὸς ἄναξ ὑψούμενος εἴη
τιμαῖς ἀθανάτῃσι. φιλοξείνους δὲ γυναῖκας
Ἰησοῦς ἀγάπαζε φιλοστόργῳ τινὶ θεσμῷ,
Μάρθην, καὶ Μαρίην, καὶ Λάζαρον· ὁ δ᾽ ἄρα χώρῳ,
ὡς κλύεν ἀγγελίην, ὅτι Λάζαρος ἄϊδι νούσῳ
κέκλιτο, νουσαλέῳ πεπεδημένος ἅψεα δεσμῷ,
Διχθαδίης παρέμιμνε τελεσσιμόρου δρόμον ἠοῦς·
καὶ μετὰ δίζυγον ἦμαρ ἑοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς,
ἴομεν ἐς κλυτὸν οὖδας Ἰουδαίων πάλιν ἀνδρῶν·
καί μιν ἀνασέλλοντες ἐπεφθέγξαντο μαθηταί,
ῥαββεῖν, Ἰουδαίης μανιώδεες ἄρτι πολῖται
λαϊνέοις μάστευον ὀϊστεύειν σε βελέμνοις,
καὶ σὺ μολεῖν ἐθέλεις, ὅθι δήϊοι εἰσὶ πολῖται;
Ἰησοῦς δ᾽ ἀπάμειπτο παρηγορέων τινὶ μύθῳ
ξυνὸν ὁμωροφίων νεμεσήμονα θυμὸν ἑταίρων,
ἤματος οὐ γεγάασι δυώδεκα κυκλάδες ὧραι;
ἤματος ἀντέλλοντος, ὁ δοιπόρος οὔποτε κάμπτει

ταρσὸν

ταρσὸν ὀλισθηροῖσι παρασπαίοντα πεδίλοις·
ὃς δὲ διαστείχει λιποφεγγέι σύνδρομος ὄρφνῃ
ποσσὶ χαριζομένοις, σφαλερὴν ὁδὸν οὗτος ὁδεύει·
ὣς φάτο. καὶ μετὰ τοῦτο παλίσσυτος εἶπε μαθηταῖς,
ὕπνον ἀναγκαῖον καὶ ἀμεμφέα Λάζαρος εὕδει,
φίλτατος ἡμείων, ξεινοδόκος· ἀλλὰ περήσω
ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω·
καὶ λόγον ἀγνώσσοντες ἐμυθήσαντο μαθηταί,
Λάζαρος εἰ κνώσσει, σόος ἔσσεται. ἀρτιθανῆ δὲ
Ἰησοῦς ἀγόρευε, φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ
εὕδειν νεκρὸν, ἄναυδον, ἀνέγρετον ὕπνον ὀλέθρου·
οἱ δὲ, μάτην ἔλποντο φίλον νέκυν ἔνδοθεν οἴκου
ἡδὺν ὑπὲρ λεχέων παλινάγρετον ὕπνον ἰαύειν·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευεν ἄναξ οἰκτίρμονι μύθῳ,
Λάζαρον εὔνασε πότμος ὁμοίιος, ἄγριον ἄλλον
ὕπνον ἄγων. χαίρω δὲ δι' ὑμέας, ὡς ἐνὶ χώρῳ
οὐ γενόμην ὅτε κεῖνος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ,
ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε νέκυν μετὰ πότμον ὁδίτην
δερκόμενοι ζώοντα, πάλιν ψαύοντα τραπέζης
ξεινοδόκον Χριστοῖο τὸ δεύτερον. ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν
ἴομεν· εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἔννεπε Θωμᾶς,
ὃν Δίδυμον καλέουσι. συναγρομένοις δὲ μαθηταῖς

δάκρυον

δάκρυον ὠδίνουσα ἀνήρυγε πενθάδα φωνήν,
ἴομεν ὁππόθι κεῖνος ἀνὴρ γλυκύς, ὄφρα σὺν αὐτῷ
εἰν ἀγάπῃ θνήσκοιμεν ἐνὶ ξυνήονι πότμῳ·
ἐλθὼν δ' ὀψικέλευθος ἄναξ ἐς ἐθήμονα κώμην,
Λάζαρον ἄπνοον εὗρε χυτῇ στρωθέντα κονίῃ,
τέσσαρον ἦμαρ ἔχοντα γοήμονος ἔνδοθι τύμβου·
βηθανίη δ' ἑκὰς ἦεν ἀπ' ἄστεος ἱεροσολύμων
ὡς ξιασῶν σταδίων, καὶ δώδεκα. καὶ πολὺς ἕρπων
λαὸς ἰουδαίων, ὑπέδυσαν γείτονα κώμην.
κεῖθι φιλοξείνοιο μετήιε δώματα Μάρθης
καὶ Μαρίης, γνωτοῖο καταυναστήρια πότμου
ξυνὰ παρηγορέων. τάπερ ἤθαδι πολλάκι μύθῳ,
φρικτὰ πεπαινομένης ἀπεσείσατο κέντρα μερίμνης,
πένθεος ἀγρύπνοιο λυτήρια. πευθομένη δὲ
φήμης σπειρομένης ὅτι κοίρανος εἰσαφικάνει,
Μάρθα, ποσὶ φθαμένοισι συνήντεεν. ἐν δὲ μελάθρῳ
ἐνδόμυχος Μαρίη μαστίζετο πενθάδι σιγῇ·
Χριστοῦ δ' ἐγγὺς ἰοῦσα βαρύστονος ἔννεπε Μάρθα,
ὦ μάκαρ, εἴπερ ἔης ὅτε Λάζαρος αἴθετο νούσῳ,
οὐκ ἂν ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός. οἶδα δὲ θυμῷ
καὶ νῦν ὡς ἅμα πάντα πατὴρ τεὸς ἐγγυαλίξει,
ὅσσα μὲν αἰτήσειας· ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,

Γνωτὸς

γνωτὸς σὸς παλίνορσος ἐγείρεται. ἀμβροσίης δὲ
φωνῆς εἰσαΐουσα, τὸ δεύτερον ἔννεπε Μάρθα,
οἶδα, καὶ οὔ με λέληθεν ἀνάστασις, ὡς ἐν ἐκείνῃ
ἔγρεται ὀψιτέλεστος, ὅτε δρόμος ἔσχατος ἠοῦς·
καί οἱ χριστὸς ἔλεξε βιοσσόος ἔνθεον ὀμφήν,
ζωὴ ἐγὼ γενόμην, καὶ ἀνάστασις. ὅς δέ κεν ἀνὴρ
εἰς ἐμὲ πιστεύσειε, καὶ εἰ νέκυς ἄπνοος εἴη,
αὖτις ἀναζήσειε· καὶ ὃς φρεσὶ πίστιν ἀέξει,
οὐ θνήσκει βροτὸς οὗτος, ἕως ἔτι φαίνεται αἰών·
πείθεαι ὡς ὅδε μῦθος ἐτύτημος; εἶπε καὶ αὐτή,
κοίρανε, γινώσκω, καὶ πείθομαι ὅττι σὺ κόσμῳ
χριστὸς ἀλεξικάκοιο θεοῦ λόγος υἱὸς ἱκάνεις·
τοῖον ἔπος λέξασα, παρέστιχεν ὀξέϊ ταρσῷ,
καὶ Μαρίην ἐκάλεσσεν ὁμόγνιον. οὔασι δ' αὐτῆς
λάθριον ἐψιθύριζε, διδάσκαλος ὅττι σαωτὴρ
ἵκετο, καὶ καλέει σε. καὶ ὠκυτέρη πέλε, μύθου
κείνη ὅπως ἤκουσε, θοῷ δ' ἀνεπάλλετο ταρσῷ,
πένθεϊ λυομένη, καὶ χάρματι φοιταλέη δὲ
χριστὸν ἐς ἀγχικέλευθον, ἀελλόπον εἶχε πορείην·
λαοὶ δ' οἵ τινες ἦσαν ἔσω κινυροῖο μελάθρου,
καί μιν ἐλαφρίζεσκον ἀκεσσιπόνῳ τινὶ μύθῳ,
πένθεος ἀγρύπνοιο παρήγοροι, ὡς ἴδον ἄφνω

ὡς

ὣς Μαρίη ταχύγουνος ἀνέγρετο φοιτάδι σιγῇ,
πάντες ἐφωμάρτησαν ὀπισθοπόροισι πεδίλοις,
ἐλπόμενοι Μαρίην φιλοδάκρυον, ὅττι θοροῦσα
ἐξαπίνης, ἤμελλεν ἐς ἠθάδα τύμβον ὁδεύειν,
ὄφρα πάλιν κλαύσειε πολυθρήνῳ περὶ νεκρῷ·
οὔπω δ' εὐρυάλωος ἄναξ ἐπεβήσατο κώμης,
ἀλλὰ μένων ἀτίνακτος ἔτι ζαθέῳ παρὰ χώρῳ,
εἶχε ποδὸς στατὸν ἴχνος, ὅπη πάρος ἤντετο Μάρθη.
καὶ Μαρίη βαρύδακρυς ὅτε χθονὸς ἵκετο χώρου,
ἧχι μένων ποδὸς ἴχνος ἀκαμπέος εἶχεν Ἰησοῦς,
αὐτὸν ὅπως ἐνόησεν, ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ,
πρηνὴς αὐτοκύλιστος ὑπὲρ δαπέδοιο πεσοῦσα,
παρ ποσὶν ἀμβροσίοισιν ἐπεκέκλιτο. μυρομένη δὲ,
ἱκμάδι πενθαλέῃ ζαθέους ἐδίηνατο ταρσοὺς
μῦθον ἐρευγομένη βεβιημένον. ἐκ φάρυγος δὲ
δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμεύετο φωνή,
ὦ μάκαρ εἰ παρέης, οὐ Λάζαρος εἵκαθε πότμῳ·
καὶ Μαρίην στενάχουσαν ἰδών, καὶ ὁμήλυδας αὐτῇ
υἷας Ἰουδαίων νεοπενθέας, ὧν ἀπὸ πολλῷ
ὄμβρῳ δακρυόεντι περιρραίνοντο παρειαί,
πνεύματι πατρῴῳ δεδονημένος, ἴαχε φωνὴν,
δείξατέ μοι πόθι κεῖνον ἐθήκατε. καὶ φάτο αὐτῷ,

ἔρχεο

ἔρχεο καὶ σκοπίαζε· καὶ ἔστενεν αὐτὸς Ἰησοῦς
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἀήθεα δάκρυα λείβων·
καί τινες ἀθρήσαντες ἰάχον αὐτίκα λαοί,
ἤνιδε, πῶς ἐφίλει καὶ Λάζαρον οὐ παρεόντα·
ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν, ἀλεξικάκῳ τινὶ πηλῷ
ὀφθαλμοὺς μερόπων λιποφεγγέας οὗτος ἀνοίξας,
ἔργον ἴσον τελέσαι οὐκ ἔσθενεν, ὄφρα καὶ αὐτὸς
μὴ φονίῳ νέκυς οὗτος ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ;
τοῖα μὲν εἶπεν ἕκαστος. ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
ἀχνυμένης βριμηδὸν ἀπὸ φρενὸς οἶκτον ἀνέλκων
Ἰησοῦς προφόρητο, καὶ ἤιεν ἐγγύθι τύμβου·
καὶ χθόνιον σπέος ἦεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου,
καὶ λίθος ἀντιτύποιο φέρων μίμημα θυρέτρου,
ἀμφιπαγής, ἰσόμετρος ἐρείδετο χάσματι τύμβου.
Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἄναξ πειθήμονι λαῷ,
λᾶαν ὑπωροφίοιο μεταστήσασθε μελάθρου.
Μάρθα δὲ τεθνειῶτος ὁμόγνιος, ἴαχε φωνήν,
κείμενον ἀντιθύρετρον ἔα λίθον· οἰγομένου γὰρ
χάσματος οὐδαίοιο δυσήνεμος ἔρχεται ὀδμή·
ὅτι τεταρταῖος τελέθει νέκυς ἔνδοθι τύμβου.
Ἰησοῦς δ' ἀπαμείβετο καὶ ἔννεπε πενθάδι Μάρθῃ,
οὐ σοὶ ἐγὼ πάρος διεπέφραδον, αἴκε φυλάξῃς

χείλεσιν

χείλεσιν ὑμετέροισι σοφὴν σφρηγῖδα σιωπῆς
ὀρθὴν πίστιν ἔχουσα, καὶ οὐ διχόμητις ἐοῦσα,
ὄψεαι οὐρανίοιο θεοῦ ζωαρκέα τιμήν;
οἳ μὲν, λᾶαν ἄειραν· ἄναξ δ' ἀντώπιος ἄστρων
ὀφθαλμοὺς ἀνάειρεν, ἑῷ δ' ἐβόησε τοκῆϊ,
σοὶ χάρις, ὡς ἐμέθεν πάτερ ἔκλυες, οἶδα γὰρ θυμῷ
ὡς ἐμέθεν βοόωντος ἀεὶ σέο παιδὸς ἀκούεις·
ἀλλὰ χάριν λαοῖο παρισταμένοιο πιφαύσκω,
ὄφρα κε πίστιν ἔχοιεν ἀρείονα μᾶλλον ἀκούειν,
ὅττι σύ με προέηκας, ἐσαθρήσαντες ὀπωπαῖς
νεκρὸν ἀελλήεντα, διασείχοντα βερέθρου,
εἰλόμενον δεσμοῖσι, καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ·
εἶπε, καὶ ἐσμαράγησε διαπρυσίῃ τινὶ φωνῇ,
ἔξιθι Λάζαρε δεῦρο, λιποφθόγγοιο δὲ νεκροῦ
ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυοσσόος ἠχώ·
ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἔξεχε νεκρὸς ὁδίτης,
στείχων αὐτοκέλευθος ὁμοπλέκτῳ χθόνα ταρσῷ.
ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀκούσας,
ἐξ ἄϊδος νόστησε φυγὰς νέκυς, ὄψιμον ἄλλω
ἀθρήσας μετὰ τέρμα βίου παλινάγρετον ἀρχήν,
θαμβαλέῳ· ἀΐδης δὲ μάτην παρὰ γείτονι λήθῃ
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστον ἐδίζετο νεκρὸν ἀλήτην·

καὶ ποδὸς ὀρθωθέντος, ἀκαμπέα γούνατα σύρων,
τυφλὴν ἰθυκέλευθον ἔχων ἀντώπιον ὁρμήν,
αὐδήεις νέκυς ἔσκε, καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
σφιγγόμενον πλεκτῇσιν ὅλον δέμας εἶχε κερείαις,
θερμὸν ἔχων ἱδρῶτα καλυπτομένοιο προσώπου·
καὶ λινέῳ πεπύκαστο καλύμματι κυκλάδα κόρσην,
σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων στόμα· θαμβαλέῳ δὲ
ἱσταμένῳ νεφεληδὸν ἄναξ ἐπετέλλετο λαῷ,
λύσατέ μοι, καὶ κοῦφον ἐάσατε νεκρὸν ὁδεύειν.
ὣς φαμένου βασιλῆος, ὁμόζυγες αὐτίκα λαοὶ
καὶ μογάδος ῥήξαντο παλίλλυτα δεσμὰ κερείης,
καὶ μελέων βαρύδεσμον ἐγυμνώσαντο καλύπτρην·
καὶ νέκυς εἰς δόμον ἦλθε τὸ δεύτερον ἠθάδι ταρσῷ,
φέγγος ἰδὼν πεμπταῖον· Ἰουδαίων δ' ἄρα πολλοὶ
Μάρθης καὶ Μαρίης μετὰ πένθιμον οἶκον ἰόντες,
παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἐσαθρήσαντες ὀπωπαῖς
κοίρανος ἔργον ἄπιστον ὅπερ κάμε, νεκρὸν ἐγείρας,
Λάζαρον ἀχλυόεντος ἀναθρώσκοντα βερέθρου,
νόσιμον ἐκ νεκύων ταχινῷ ποδί· καί τινες αὐτῶν
εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψαν ἐς ἀντιθέους ἱερῆας
πληθύϊ κηρύσσοντες ἀπιστοτάτων Φαρισαίων
ἔργα θεοῦ χριστοῖο. καὶ ἄφρονες ἀρχιερῆες

εἰς ἀγορὴν ἀγέροντο πολύθροον, ἦχι γερόντων
εἰς ἓν ἀγειρομένων, πρωτόθρονος ἔζεε βουλή.
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔειπε, τί ῥέξομεν. ἀντίπαλος γὰρ
ἀλλοφανὴς βροτοῦ οὗτος ὑπέρτατα σήματα φαίνει.
εἰ δέ ἑ καλλείψοιμεν ὁμοῖα σήματα ῥέζειν,
ἡμῖν οὐκέτι λαὸς ἐφέψεται, ἀλλ' ἑνὶ μούνῳ
ἀνέρι πιστεύοντες ὁμαρτήσουσι πολῖται.
πάντες ὁμαρτήσουσι· καὶ ἀνέρες αὐσονιῆες
ἡμείων ὅλον ἔθνος ἀφαρπάξουσι μολόντες,
ἔθνος ὁμοῦ καὶ χῶρον· ἀνὴρ δέ τις ἦεν ἐν αὐτοῖς
Καϊάφας, ἀθέμιστος, ἐπίκλοπος· ὃς τότε κείνου
ἀρχιερεὺς λυκάβαντος ἔην ὀχετηγὸς ἑορτῆς·
οὗτος ἰουδαίοισι δολόπλοκον ἴαχε φωνήν,
οὐδὲν ἀπειρήτῳ πεπνυμένον ἴστε μενοινῇ,
οὐδὲ νόῳ φράζεσθε τί φέρτερον, ὅττι πολίτην
καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα, μὴ χάριν αὐτοῦ
ἡμείων ὅλον ἔθνος ὀλισθήσειεν ὀλέθρῳ.
ἀνδρὸς ἑνὸς θνήσκοντος, ὅλη πόλις εὔδιος ἔσται·
αὐτόματος δ' οὐ τοῦτο θεοπρόπος ἔννεπεν ἀνήρ,
ἀλλὰ θυηπολίῃ μεμελημένος, οἷά τε κείνου
ἀρητὴρ λυκάβαντος ἀληθέϊ θέσπισε φωνῇ·
ὅττι θανεῖν ἤμελλεν ἑκὼν ζωαρκέϊ πότμῳ

Χριστὸς ἰουδαίων ὑπὲρ ἔθνεος. οὐ περὶ μούνου
ἔθνεος, ἀλλ' ἵνα τέκνα θεοῦ κεκεδασμένα κόσμῳ,
εἰς ἓν ἀολλίσσειεν. ἀπ' ἀρχεκάκοιο δὲ κείνης
ὥρης, μῆτιν ὕφαινον ἀναιδέες ἀρχιερῆες,
καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ἀπιστοτάτων φαρισαίων,
Ἰησοῦν ἵνα πάντες ἐνὶ κτείνωσιν ὀλέθρῳ·
οὐκέτι δ' ἀμφαδίην λαοσσόος εἶχε πορείην
Χριστὸς ἐν ἑβραίοισιν. ἀδουπήτῳ δὲ πεδίλῳ
ἁγνὸν ἰουδαίης παρεμείβετο κόλπον ἀρούρης·
χώρης ἐγγὺς ἵκανεν ὀρειάδος, ἐγγὺς ἐρήμου,
εἰς πόλιν, ὁππόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
ἐφρὲμ τὴν καλέουσι· καὶ ἐγγύθεν ἦεν ἑορτή,
πάσχα πολυκλήιστον· ἀπ' εὐρυάλοιο δὲ γαίης,
πολλοὶ ἰουδαίων ὁμοτέρμονες ἄνδρες ἐρήμου
μυστιπόλων ἀνέβαινον ἐς ἕδρανον ἱεροσολύμων,
ὄφρα προφοιβάσσωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς,
πρὶν παρ' ἀσιγήτοιο φανήμεναι ἦμαρ ἑορτῆς;
Οἱ πολέες δίζοντο θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
Ἰησοῦν ἀπεόντα, θεηγόρον· ἑσταότες δέ,
ἀλλήλοις ὀάριζον. ἐπεφθέγγοντο δὲ λαοί,
ὑμῖν φραζομένοισι τί φαίνεται, ὅττι παρῆσαι
οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐς ἀρτιχόρευτον ἑορτήν;

καὶ ναέταις ἐπέτελλον ἀπειθέες ἀρχιερῆες,
καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ὑπερφιάλων Φαρισαίων,
ὄφρα μιν ὅς τις ἴδοιτο κατὰ πτόλιν, ἢ καὶ ἀκούσοι,
πληθύϊ κηρύξειε δολορραφέων Φαρισαίων,
ὄφρα μιν ἐχθρὸς ὅμιλος ἀποκτείνειε πιέσας.

12 Χώρης δ' εὐρυάλωος ἐρημάδα πέζαν ἐάσας
Ἰησοῦς, ἀκίχητος ἐθήμονα δύσετο κώμην·
δύσαν Βηθανίην, ὅθι Λάζαρον ἐγγύθι τύμβου
ἐκ νεκύων ἤγειρε χέων ψυχοσόον ἠχώ·
δύσαν Βηθανίην, ὅτε γείτονος εἶχον ἑορτῆς
ἓξ πάρος ἤματα μοῦνα λελειμμένα κυκλάδες ὧραι·
καί οἱ δόρπον ἔθεντο. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ ῥα·
Μάρθα διακτορίην πολυχανδέος εἶχε τραπέζης·
εἷς δ' ἦν δαιτυμόνων ἔτι Λάζαρος ἶσος ὀνείρῳ,
πασιφανής· Μαρίη δὲ μύρου θυόεντος ἑλοῦσα
πιστικῆς τρία μέτρα φατιζομένης ἀπὸ νάρδου,
μάρμαρον ἤρτιζε βεβυσμένον, ἄγγος ἐέρσης
ἠΰκομος Μαρίη τε δαινυμένου βασιλῆος
θεσπεσίους ἤλειψε μύρῳ πόδας· ἐκταδίην δὲ
ἰκμάδα πιαλέην ἀπεμάξατο μαχλάδι χαίτῃ·
νηχομένην δ' ἐμέθυσσεν ὅλον δόμον ἔνθεος ὀδμή·
τε φθονεροῖς στομάτεσσι δολοπλόκος εἶπεν Ἰούδας,

ὑπὲ

ὑπὲρ τριηκοσίων οὐ πέρναται, ἤ τινι μέζω
πλείονι δηναρίων τόδε που μύρον, ὄφρα δοθείη
πτωχοῖς δευομένοισι, καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης;
τοῦτο δ' ἐκεῖνος ἔλεξε δολοπλόκος, οὐχ ὅτι φωτῶν
ἀκτεάνων ἀλέγιζεν, ἀμείλιχος· ἀλλ' ὅτι μοῦνον
κλέπτης ἦν, κτεάνων νικώμενος· εἶχε δὲ κίστην,
τῇ ἔνι χαλκὸς ἔκειτο· καὶ ὁππόσα βούλετο χηλῷ
αὐτὸς ἀνηέρταζε φύλαξ κακός. ἀλλά ἑ μύθῳ
Ἰησοῦς ἀνέκοψεν, ἑῷ δ' ἀγόρευε φονῆϊ,
θηλυτέρην λίπε δῶρον ἀμεμφέος, ὄφρα φυλάξῃ
σώματος ἡμετέρου κειμήλιον εἰσόκεν ἔλθῃ
φοίνιος ἡμετέρων κτερέων ἐπιτύμβιος ὥρη.
πτωχοὶ γὰρ παρέασιν ἀπείρονες αἰὲν ἑτοῖμοι
ὑμῖν διζομένοισιν. ἐπειγόμενοι δέ με λεύσσειν,
οὐκ αἰεὶ παρεόντα κιχήσετε· πιστότατος δὲ
λαὸς ἰουδαίων ἀγχίπολις ἔκλυε φήμης
οὔασι τερπομένοις, ὅτι νόσιμος ἦλθεν Ἰησοῦς
ἔνθεον ἴχνος ἔχων ἐπιδήμιον ἠθάδι κώμῃ,
Μάρθης ὁππόθι δῶμα. καὶ ἔξεχεν ἑσμὸς ὁδίτης
ἄστεος, ἄλλοθεν ἄλλος ὁμόστολος, οὐχ ἵνα μοῦνον
Ἰησοῦν ἐσίδοιτο βιοσσόον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
Λάζαρον, ὃν παλίνορσον ἀναστήσας ἀπὸ νεκρῶν,

ἔμπνοον ἐψύχωσε χέων φυσίζοον ἠχώ·
καὶ φθονεροὶ μενέαινον ἀνηλεέες ἀρχιερῆες,
καὶ ζαμενὴς φαρισαῖος ὅλος χορὸς, ὄφρα καὶ αὐτὸν
λάζαρον ἀχλυόεντι πάλιν πέμψωσι βερέθρῳ
νόσιμον ἐκ νεκύων, ἑτέρῳ κτείνοντες ὀλέθρῳ,
πότμον ἔτι πνείοντα παλαίτερον, ὄφρα τις εἴπῃ,
λάζαρος οἶτον ἄλυξε, καὶ οὐ φύγεν ἀρχιερῆας·
τοῦτον ἑλεῖν μενέαινον ἀναίτιον, ὅττι δι' αὐτὸν
λαὸς ἰουδαίων μετανδύμενος ἔνθα κώμης,
παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἀλεξιμόρῳ βασιλῆϊ.
ἀκροφανὴς δ' ὅτε νύκτα λιπόσκιον ἔχισεν ἠὼς,
λαὸς ὃς ἀγχιπόροιο μετήιε κῶμον ἑορτῆς
φήμης εἰσαΐοντες, ὅτι ζαθέης ἀπὸ κώμης
ἰησοῦς ἐς ἔδεθλον ἐλεύσεται ἱεροσολύμων,
ἤλυθον ἀντιόωντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ κήπου
ἀκροκόμους φοίνικας ἐγυμνώσαντο κορύμβων·
καὶ χλοεροὺς ὅρπηκας ἐς ἠέρα λαὸς ἐλίσσων,
εὐφήμοις στομάτεσσιν ἀνέκλαγε σύνθροον ἠχώ·
καὶ πολλοὶ ἔνθα καὶ ἔνθα κορυμβοφόροιο κελεύθου
δίζυγα πομπὴν ἔχων καὶ ὀπίστερον ἐς μὸν ὁδίτην
ἰησοῦς περιφόρητον μέσσον μεζούμενος ἀνδρῶν,
ἰθύνων ἀχάλινον ὄνον ταλαεργὸν ὁδίτην,

ἑζόμενος

ἑζόμενος νώτοισιν ἀπειρήτοιο φορῆος,
Ἡσαΐας τόπερ εἶπεν ὅπως πληρούμενον εἴη,
μητέρος ὑψιλόφου θύγατερ μὴ δείδιθι σιών·
ἤδη ποικιλόδωρος ἄναξ τεὸς εἰς σὲ περήσει
πῶλον ἔχων ταχύγουνον ὀπηδεύοντα τεκούσῃ·
καὶ τὰ μὲν, οὐ γὰρ πρόσθεν ἐπεφράσαντο μαθηταί.
ἀλλ' ὅτε παμμεδέουσαν ἑὴν ἀνεδύσατο μορφὴν
Χριστὸς ἄναξ, τότε πάντες ἀνεμνήσαντο μαθηταί,
ὅτι σοφῇ τάδε πάντα πέλει κεχαραγμένα βύβλῳ·
καί οἱ ταῦτα τέλεσσαν. ἔην δ' ἄρα μάρτυς ἰωὴ
λαῶν συμμιγέων, ὅτι Λάζαρον ἔκποθι τύμβου
Ἰησοῦς ἐκάλεσσε· τεταρταῖον δὲ θανόντα,
ἐκ νεκύων ἤγειρε χέων ψυχοσσόον ἠχώ.
οὗ χάριν ἀντιόων πολὺς ἔῤῥεεν ἐσμὸς ὁδίτης
Χριστὸν ἀνευάζων νεκυοσσόον, ἠέα Δαυίδ.
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ὁμοφραδέες Φαρισαῖοι,
ἡμῖν ποῖον ὄνειαρ ἀέξεται; ἀμφιλαφὴς γὰρ
κόσμος ὅλος πολύμορφος ἑνὸς κατόπισθεν ὁδεύει;
καὶ δόλος ἡμείων θανατηφόρος οὐδὲν ὀνήσει.
καί τινες ἑλλήνων ἔσαν ἀνέρες, οἳ τότε πολλοὶ
θεσπεσίης ἀνέβαινον ὀπιπευτῆρες ἑορτῆς·
Ἰησοῦν δ' ἀΐοντες ἀεξομένης ἀπὸ φήμης,

ἀγχιμόλῳ

ἀγχιμόλῳ προσιόντες ἐπεφθέγξαντο Φιλίππῳ,
Χριστὸν ἰδεῖν ἐθέλοντες ἱκάνομεν. ἐσσύμενος δὲ
Ἀνδρέᾳ εἶπε Φίλιππος ὁμόπολις· ἡδυεπὴς δὲ
Ἀνδρείας ὁμόφοιτος ἐπειγομένοιο Φιλίππου,
Χριστῷ μῦθον ἔλεξεν. ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
ὥρη νῦν μόγις ἦλθεν ὅτε σχεδὸν ἵσταται ἀκμή,
ἀνθρώπου σοφὸς υἱὸς ὅπως ὑψούμενος εἴη.
κόκκος ἐπὴν σίτοιο πεσὼν ὑπὸ διψάδι γαίῃ
μήτι θάνῃ, τότε μοῦνος ἐτώσιος αὐτόθι μίμνει,
ἄσπορος, ἀχρήϊστος, ἀνήροτος, ἄμμορος ἄρπης.
ἢν δὲ θάνῃ, ζείδωρον ἀφειδέα καρπὸν ἀέξει·
ψυχὴν δ' ὃς φιλέει μινυώριον, οὗτος ὀλέσσει,
τερψινόου μεθέπων ἀπατήλιον ἐλπίδα κόσμου·
ψυχὴν δ' ὃς στυγέει πανακήρατον, ἔμπεδον αὐτὴν
εἰς βιοτὴν αἰῶνος ἀλωφήτοιο φυλάσσει·
ὅς τις ἐμοὶ πείθοιτο διάκτορον ἔργον ὑφαίνων,
τοῦτον ἐμὸς γενέτης ὑψίθρονος οἶδε γεραίρειν·
ὅς τις ὑποδρήσσειεν ἐμοῖς θεσμοῖσι πιθήσας,
οὗτος ὁμαρτήσειεν ἐμοί, καὶ ὁμόστολος ἔσται,
ὄφρα μένοι μετ' ἐμεῖο διάκτορος, ὅπποθι μίμνω·
νῦν δ' ἐμὸν ἦτορ ἔχω δεδονημένον· ἀλλὰ τί λέξω;
ψυχὴ ἐμὴ κλονέει με πάτερ· φρενοδινέος ὥρης

ἐκ ταύτης με σάωσον ἀκαμπέος· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ,
ῥιγεδανὴν ἀβίαστος ἑκούσιος ἤλυθον ὥρην·
ἦχα τεὸν κύδαινε. καὶ οὐρανόθεν πέλε φωνή,
καί σε πάρος κύδηνα, καὶ ἔμπαλιν ἄρτι γεραίρω·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος καὶ ἀκούων
αἰθερίην ξομερεῖσιν ἐν οὔασι λαίλαπα φωνῆς
λαὸς ἐπεσμαράγησεν, ὅτι ζαθέων ἀπὸ κόλπων
βρονταίη βαρύδουπος ἐπέκτυπεν αἴθριος ἠχώ·
ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν, ὅτι σχεδὸν ἄγγελος αὐτῷ
οὐρανίης ὀάριζε σοφῷ μυκήματι φωνῆς·
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ὅλῳ πολυθαμβέϊ λαῷ,
οὐ δι' ἐμὲ κτύπος οὗτος ἀράσσεται, οὐρανόθεν δὲ
ἀντίτυπος βροντῇσι δι' ὑμέας ἵκετο φωνή.
νῦν ζαθέου κόσμοιο πέλει κρίσις. ἄρτι καὶ αὐτὸς
ἀρχὸς ἀλιξονόοιο Διώκεται ἔκτοθι κόσμου·
λαοὶ Δ' ἀντιάχησαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ,
ἐκλύομεν γραφικοῖσι χαράγμασι πολλάκις ἡμεῖς,
Χριστὸς ὅλων μεδέων αἰώνιος εἵνεκα μίμνει.
καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπες ἀσημάντῳ σέο μύθῳ,
ἐκ χθονίων λαγόνων ὑψούμενος ἐς πόλον ἐλθών,
ὑμέας εἰς ἐμὲ πάντας ἀπὸ χθονὸς αὐτὸς ἐρύσσω,
ἀνθρώπου κλυτὸς υἱὸς ἐπὴν ὑψούμενος εἴη;

εἶπε

εἶπε δ' υἱὸς πέλεν οὗτος, ὃν ἀγνώστῳ τινὶ θεσμῷ
ἀνθρώπου σοφὸν υἷα τεῇ μυθήσαο φωνῇ·
Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, βαιὸν ἐν ὑμῖν
ἔσσεται εἰσέτι μοῦνον ἐπὶ χρόνον αἰθέριον φῶς·
ἀπλανέες δ' ἐνὶ φωτὶ δι' ἰθυπόροιο κελεύθου
στείχετε θαρσήεντες, ἕως φάος εἰσέτι λάμπει,
πρὶν ζοφερῇ στροφάλιγγι κιχήμεναι ὑμέας ὄρφνην·
ὃς δὲ διαστείχει σφαλερῷ ποδὶ νυκτὸς ὁδίτης,
πλάζεται ἀγνώστων σκολιὴν ὁδὸν ὁππόθι βαίνει.
ἄχρι φάος δέρκεσθε, σοφῷ πιστεύετε μύθῳ
εἰς φάος, ὄφρα γένοισθε φεραυγέες υἱέες αἴγλης·
τόσσα δέ οἱ τελέσαντι πολύτροπα φάρμακα νούσων
αὐτῶν δερκομένων ἀντώπιον ἐκ οὺς ἀκουῆς,
οὔ τις ἀνὴρ πίστευεν, ὅπως πληρούμενον εἴη
Ἠσαΐας τὸ πάρος εἶπε χέων προτέθροον ὀμφήν,
κοίρανε, τίς μετὰ τόσσα τεῇ πίστευεν ἀκουῇ,
ἢ τίνι παγγενέταο θεοῦ γυμνοῦτο βραχίων;
οὗ χάριν οὐκ ἐδύναντο θεουδέα πίστιν ἀέξειν,
ὅττι καὶ Ἠσαΐας πάλιν ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ,
ὀφθαλμοὺς ἀλάωσεν ἐμῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
καὶ νόον ἰθυκέλευθον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην,
μὴ κραδίῃ νοέωσι, καὶ ἀθρήσωσιν ὀπωπαῖς,

καί μοι ἀποστρέψωσι. νοοβλαβέας δὲ σαώσω
ἄνδρας ἀλιτραίνοντας ἐμῷ παιήονι μύθῳ,
ἰητὴρ ἀσίδηρος ἐχέφρονα φάρμακα πάσσων.
Ἠσαΐας τάδε πάντα κατέγραφε θεσπιδὶ φωνῇ,
ὅττι θεοῦ χριστοῖο προώριον ἔδρακε τιμὴν
ὀφθαλμῷ κραδίης πανδερκέϊ, καὶ χάριν αὐτοῦ
ἐσσομένου προκέλευθον ἐθέσπισεν ἔνθεον ὀμφῇ.
ἔμπης ἀπλανέες τινὲς ἀνέρες ἴδμονι σιγῇ
ἀρχῆς ἰουδαίων, ὑψαύχενος ὄμματα βουλῆς,
παιδὶ θεοῦ πείθοντο θεηγενέων χάριν ἔργων·
ἀλλὰ φόβον καὶ ζῆλον ἀλυσκάζων φαρισαίων
ἀμφαδὸν οὔτις ἔφηνεν ἑὸν νόον· αἰδομένου δὲ
ἐνδόμυχος τότε πίστις ὑπὸ φρένα φωτὸς ἑκάστου,
ἀπροϊδὴς, ἀβόητος ἐκεύθετο φωλάδι σιγῇ·
~~πᾶς δ' ἀνὴρ προβέβουλε χαμαιγενέων χάριν ἔργων,~~
ἢ ~~μεγάλου μούνοιο θεοῦ πολυφεγγέα τιμήν.~~
Ἰησοῦς δ' ἰάχησε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ,
ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων,
εἰς ἐμὲ πιστεύων, οὐ πείθεται, ἀλλὰ τοκῆϊ,
ὅστις ἐμὲ προέηκε. καὶ ἀνδρομέῃσιν ὀπωπαῖς
πᾶς ἐμὲ παπταίνων, καὶ ἐμὸν γενετῆρα δοκεύει·
οὐρανόθεν φάος ἦλθον ἐγὼ λιποφεγγέϊ κόσμῳ·

οὐρανόθεν

οὐρανόθεν φάος ἦλθον, ἵνα βροτὸς ὅς με γεραίρει,
πίστιν ἔχων ἀτίνακτον, ἐν ἀχλύϊ μή ποτε μίμνῃ.
ὅς τις ἐμῶν δέξοιτο θεόσσυτα χεύματα μύθων.
καὶ μὴ ἀσυλήτοιο νόου σφρηγῖδα φυλάξῃ,
οὐ κρίνω ποτὲ τοῦτον ἐγὼ βροτόν· οὐ γὰρ ἱκάνω
κόσμον ἵνα κρίνοιμι πολύπλανον, ἀλλὰ σαῶσαι.
ὅς με παραγράψαιτο, καὶ ἡμετέρης θρασὺς ἀνὴρ
ἔμπνοα μὴ δέξαιτο βιοσσόα χεύματα φωνῆς,
οὗτος ἔχει κρίνοντα δικασπόλον. ἡμέτερος γὰρ
ὃν λαλέω, λόγος οὗτος ἀπειθέα τοῦτον ἐλέγξει
κρίνων, ὀψιτέλεστος ὅτε δρόμος ἔσχατος ἠοῦς,
ἐγρομένοις ὅτε πᾶσι πέλει κρίσις· ἐξ ἰδίων γὰρ
οὐ μάθον αὐτοκέλευστος ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνίψαι,
ἀλλὰ θεοῦ ζείδωρον ἔχω πατρὸς ἐφετμήν,
ἀνδράσιν ἀγρομένοις τί φθέγξομαι, ἢ τί βοήσω·
οἶδα δὲ παμμεδέοντος ἐφημοσύνην γενετῆρος,
ζωὴν ἀθανάτην, τὴν ἔλλαχε σύνδρομος αἰὼν
ἀενάῳ στροφάλιγγι· καὶ ὑμέας ἅσσα διδάσκω,
ὥσπερ ἐμοὶ κατέλεξε πατὴρ ἐμός, ὣς ἀγορεύω·
13 Καὶ ναέταις πρὶν πάσχα μολεῖν, πρὶν βωμὸν ἀ-
Ἰησοῦς νοέων ὅτι καίριος ἤλυθεν ὥρη, (νάψαι,
ὄφρα κεν ἐκ κόσμοιο μετάστοπος αἰθέρα δύων,

νόστιμος ὑψιμέδοντι συναστράψειε τοκῆι,
πάντας ἀεὶ παρεόντας ἑοὺς ἑτάρους ἀγαπήσας,
ἐξ ἀρχῆς ἀγάπαζε καὶ εἰς τέλος. ἑσπερίου δὲ
δείπνου γιγνομένοιο φιλοσόργοιο τραπέζης,
δούλιον ἔργον ἔτευξεν ἑοῖς ἑτάροισιν ὑφαίνων,
δαίμονος ἀντιπάλοιο φιλοκτεάνῳ τινὶ κέντρῳ
ἀνδρομέην ἤδη λύσσαν ἀνοιστρήσαντος Ἰούδαν,
τολμηεὶς ἵνα κεῖνος Ἰουδαίοισι προδοίη
Χριστὸν ἑὸν θρεπτῆρα, δεδεγμένος ὦνον ὀλέθρου·
αὐτὸς ἑῇ κραδίῃ δεδαημένος, ὅττι περ αὐτοῦ
ὑψιμέδων ἅμα πάντα θεὸς πόρε χερσὶ νομεύειν,
ὅττι καὶ οὐρανόθεν καὶ ἐς αἰθέρα δίζυγι θεσμῷ
καὶ θεόθεν πάρος ἦλθε, καὶ εἰς θεὸν αὖθις ἱκάνει,
καὶ τότε δαιτυμόνεσσι διάκτορον ἔργον ὑφαίνων
Ἰησοῦς ταχυεργὸς ἀνίστατο δεῖπνον ἐάσας,
καὶ χροὸς αἰγλήεντος ἑοὺς ἀπέθηκε χιτῶνας.
καὶ λινέῳ λαγόνεσσι νόθῳ ἐζώσατο μίτρῳ,
σφίγξας σκληρὸν ὕφασμα, τόσον φάρος τυμβεὰς
λέντιον, ἱμαλέοιο ποδὸς ἀλιτήριον ἀνδρῶν, (αὐτὴ
καὶ γλαφυρῷ νιπτῆρι βαλὼν ὑποκόλπιον ὕδωρ
Χριστὸς ἑῶν ἑτάρων φιλίους πόδας ἤρξατο νίπτειν,
λοίσθιον ἐκ πρώτου μετανεύμενος ἄλλον ἀπ' ἄλλου,

ἀρχόμε-

ἀρχόμενος Σίμωνος, ἕως ἰδίοιο φονῆος.
πρεσβυτέρῳ δὲ Σίμωνι παρίστατο, καὶ πόδας αὐτοῦ
ἀμφοτέρους κρατέεσκε. Ταχὺς δ᾽ ἀντέσπασε Σίμων
Ἰησοῦν δ᾽ ἀνέκοψε, φίλον σέβας ὄμμασι φαίνων·
καί μιν ἐρητύων βριαρῇ μειλίξατο φωνῇ,
ὑμετέρου θεράποντος ἄναξ πάντεσσι κελεύων
νίπτεις σαῖς παλάμαισιν ἐμοὺς πόδας; ἠδυεπὴς δὲ
ἐζομένῳ Σίμωνι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
ἄρτι μὲν ὡς τελέω θρησκήριον ἔργον ὑφαίνων,
οὐ δαώασαι νοέειν, μετέπειτα δὲ τοῦτο νοήσεις.
καί οἱ Πέτρος ἔλεξε χέων ἡδεῖαν ἀπειλήν.
οὔποτε φαιδρύψας ἐμοὺς πόδας, εἰς ὅσον ἕρπει
αἰὼν πουλυέλικτος· ἄναξ δ᾽ ἠμείβετο μύθῳ,
οὐ ποτέ σοι μετ᾽ ἐμεῖο μέρος πεφυλαγμένον ἔσται,
εἰ μὴ ἐγὼ νίψω σε χέων μεταχείριον ὕδωρ·
καί οἱ μῦθον ἔλεξε νόῳ πειθήμονι Σίμων,
ναὶ λίτομαι, μὴ μοῦνον ἐμοὺς πόδας, ἀμφοτέρας δὲ
νίψον ἄναξ καὶ χεῖρας ἐμάς, καὶ κυκλάδα κόρσην,
ναὶ πάλιν ἢν ἐθέλῃς καὶ ὅλον δέμας. εἶπεν Ἰησοῦς,
οὐ χατέει νεαροῖο λελουμένος ὕδατος ἀνήρ,
εἰ μὴ μοῦνα πόδεσσι καθάρσια νίπτρα πορείης
εἰνοδίης· καθαρὸν γὰρ ὅλον δέμας· ἀνδρομένης δὲ

ἄμμοροι ἀμπλακίης καθαροὶ νόον ἐστὲ καὶ αὐτοί.
ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντες, ἐπεὶ πάρος ᾔδεε θυμῷ
ὅς μιν ἀνὴρ ἤμελλεν ἰουδαίοις παραδώσειν
ὤνιον ἀντιβίοισι. ὅς ἔμπορος ἦεν ὀλέθρου,
οὗ χάριν ἀγχιθέοισιν ἄναξ ἀγόρευε μαθηταῖς,
ἄμμορον ἀμπλακίης καθαρὸν νόον ἴστε καὶ αὐτοί.
ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντες. ὑποδρηστῆρι δὲ θεσμῷ
ὁππότε δαιτυμόνων δυοκαίδεκα κύκλον ἀμείβων,
νίψεν ἑῶν ἑτάρων ὁσίους πόδας ἁγνὸς Ἰησοῦς
κεκλιμένους, παλίνορσος ἑοὺς ἔνδυνε χιτῶνας·
καὶ παλάμης ἀγκῶνα παλινδίνητον ἐρείσας,
ἀκρότατον περὶ κύκλον ὁμοστόργοιο τραπέζης,
εἶπεν ἑοῖς ἑτάροις, γινώσκετε τοῦτο καὶ αὐτοὶ
ὑμῖν ὅττι ἔρεξα, διάκτορον ἔργον ὑφαίνων;
ὑμεῖς διχθαδίῳ με σοφῷ κικλήσκετε μύθῳ
κοίρανον, ὑμείων τε διδάσκαλον. ἀπλανέες δὲ
τοῦτο καλῶς φθέγγεσθε δαήμονες· εἰμὶ γὰρ ἄμφω
ὡς ἐμὲ μυθίζεσθε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
εἰ πόδας ὑμείων καθαρῷ φαίδρυνα λοετρῷ
ἡγητὴρ καὶ ἄναξ πολυδέξιος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
ἀντίτυπον θέμις ἐστὶν ἐμὸν μίμημα μαθόντας
ὑμέας, ἀλλήλων φιλίους πόδας ὕδατι νίπτειν·

δεῖγμα γὰρ ἔπλετο τοῦτο διδάσκαλον, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
ἔργον ὅπερ ποίησα σοφόν, τελέσητε καὶ αὐτοὶ
πάντες ἐν ἀλλήλοισιν ἀμοιβαίῳ τινὶ θεσμῷ,
ἰσοφυὲς μίμημα δαήμονος ἡγεμονῆος.
οὐ πέλε λάτρις ἄνακτος ὑπέρτερος. οὐδέ τις ἀνὴρ
ἡγεμόνος πέμψαντος ἀπόστολός ἐστιν ἀρείων.
εἰ δὲ λόγῳ τάδε πάντα νοήσατε, καὶ νόος ἔργῳ
ἤρισε, καὶ τόπερ ἔφυτε μακάρτεροι. οὐ περὶ πάντων
ἔννεπον ὑμείων ἑτέρου καθαροῖο λοετροῦ
δευομένων· ὁ δὲ μῦθος ἑνὸς χάριν. οἶδα καὶ αὐτὸς
οἵους ἀπιστοτάτους καὶ ἀμεμφέας ἄνδρας ἐδέγμην·
ἀλλ' ἵνα φορμίζουσα τόπερ φάτο θέσπις ἀοιδή,
χρυσομανὴς ἄστοργος ἀνὴρ ἐμὸν ἄρτον ἐρέπτων,
πτέρνην κερδαλέην ἐμέθεν καθύπερθεν ἀείρας,
ἡμετέρῃ σύνδορπος ἐπεσκίρτησε τραπέζῃ.
Γλώσσῃ προφθαμένῃ, τόπερ ἔσσεται, ἄρτι βοήσω,
ὄφρα μιν ἦν τελέσειεν ἕλιξ χρόνος ἐγγύθεν ἕρπων,
μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅττι τόπερ ὑμῖν
ἐσσόμενον θέσπιζεν ἐμὴ προτέθροος ὀμφή·
μάρτυρος ἐμπεδόμυθος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω·
ὅς τις ἐμὸν δέξοιτο διάκτορον ὅντινα πέμψω,
ἵλαον ὄμμα φέρων, ἐμὲ δέχνυται. ὃς δὲ καὶ αὐτὸν
πεμπόμενον

πεμπόμενον θεόθεν με λαβὼν προσπτύσσεται ἀνήρ,
δέχνυται αὐτογένεθλον ἐμὸν πέμψαντα τοκῆα·
εἶπεν ἄναξ ἑτάροισι. καὶ ὀμφῆεν στόμα λύσας
ἐνδύματος οὐρανίου δεδονημένος ἔμφρονι παλμῷ
Χριστὸς, ἀσιγήτοιο νόου κυμαίνετο πυρσῷ·
μαρτυρίην δ' ἰδίην προφέρων, ἠρεύγετο φωνήν,
εἷς βροτὸς ὑμείων με φίλων ἑτάρων παραδώσει.
εἷς φίλος ἀλλοπρόσαλλος ὁμωρόφιός με δαμάσ-
Ἰησοῦς μὲν ἔειπεν· ὁμοζυγέες δὲ μαθηταὶ σει.
ἀλλήλους σκοπίαζον ἀμφαδεῖ πάντες ὀπωπῇ,
ξυνῇ ἀμηχανέοντες· ἐμαστίζοντο δὲ σιγῇ
ἀμφὶ τίνος κατέλεξεν. ἀνὴρ δέ τις, ὃς παρὰ κόλπον
ἀγχιφανὴς ἀνέκειτο φιλοστόργου βασιλῆος·
τούτῳ Πέτρος ἔνευσε, λάλῳ δ' ἐρέεινε σιωπῇ,
τίς πέλεν οὗ χάριν εἶπεν· ὁ δὲ θρασὺς ὀξέϊ παλμῷ
στήθεσιν ἀχράντοισι πεσὼν πεφιλημένος ἀνὴρ
δαινυμένου βασιλῆος, ἐπεψιθύριζεν ἀκουῇ
τίς πέλεται· καὶ Χριστὸς ἐφώνεεν, ᾧ χερὶ βάψας
οἴνοπι ῥαθάμιγγι δεδευμένον ἄρτον ὀπάσσω,
αὐτός ἐμὲ προδίδωσι· καὶ εἰς δέπας ἔμπλεον οἴνου
βάψας ὕστατον ἄρτον, ἀναιδέϊ δῶκεν Ἰούδᾳ,
ἄρτον ἑοῦ κήρυκα φιλοκτεάνοιο φονῆος·

καὶ μετὰ θέσκελον ἄρτον ἐποσσείων πόθον ὄλβου
πομπὸς ἀλιτροσύνης ὅλον ἀνέρα δύσατο δαίμων.
καί οἱ Χριστὸς ἔλεξε δαήμονι νεύματα πέμπων,
ἔρξον ὅπερ τελέεις ταχινώτερον· οὐδέτις ἔγνω
δαιτυμόνων ἀΐδηλον ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων,
ὅττι τινὲς δοκέεσκον ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ
δουρατέην ὅτι χηλὸν ἀνηέρταζεν Ἰούδας,
μή οἱ κοίρανος εἶπεν ἑῷ σημάντορι μύθῳ
ὄφρά κεν ἐντύνειεν ὅσων χρέος εἶχεν ἑορτῇ,
ἢ ἵνα τι πτωχοῖσι βιοπλανέεσσιν ὀπάσσῃ.
καὶ μεθύων μετὰ δόρπον ἀνὴρ φιλοκερδέϊ λύσσῃ,
ἔνθεν ἄρτον ἔχων, ἀνεχάζετο νυκτὸς ὁδίτης.
ἀλλ᾽ ὅτε νόσφι βέβηκε δυωδεκάριθμος Ἰούδας,
ἕνδεκα δαιτυμόνεσσι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
νῦν πάϊς ἀνθρώπου φαεσίμβροτον ἔλλαχε τιμήν,
καὶ θεὸς αὐτογένεθλος ἐδέξατο κῦδος ἐν αὐτῷ.
εἰ δὲ θεὸς γενέτης ὑψούμενός ἐστι δι᾽ αὐτοῦ,
καὶ θεὸς ὑψώσειε πατὴρ υἷα γεραίρων·
τέκνα, μεθ᾽ ὑμείων ὀλίγον χρόνον εἰσέτι μίμνω·
καὶ λόγον ἑβραίοισιν ὃν ἔννεπον, ἄρτι καὶ ὑμῖν
φθέγγομαι ἡμετέρῃ παλινάγρετον ἤθαδι φωνῇ,
ὑμέας οὐ θέμις ἐστὶ συνήλυδας, ὁππόθι βαίνω,

ἡμετέρης

ἡμετέρης ἀκίχητον ἔχειν δρόμον ἀξαπινῖο.
ὁπλοτέρην δ' ἅπασιν ἐφημοσύνην ἐπιτέλλω,
ὑμέας ὡς ἀγάπαζον ἴσῳ καὶ ἀμεμφέϊ θεσμῷ,
ἀλλήλων φιλίην ὁσίῳ σφρηγίσατε θεσμῷ,
ἀρθμὸν ὁμοφροσύνης ἀλύτῳ δήσαντες ὀχῆϊ
ὑμέες εἰν ἑνὶ πάντες. ἵνα γνώωσιν ἰδόντες
ἀλλήλους φιλέοντας, ὅτι ζαθέῳ ἑνὶ θυμῷ
παμφαέος χριστοῖο θεουδέες ἐστὲ μαθηταί·
χριστοῦ δ' ὡς κλύε μῦθον, ἑκὰς μέλλοντος ὁδεύειν,
μειλιχίοις ὀάροισι φιλικόος ἔννεπε Σίμων,
κοίρανε, πῆ σπεύδεις, τίνα μοι τίνα χῶρον ἱκάνεις;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, καὶ εἰρομένῳ φάτο Πέτρῳ,
οὐ δύνασαι προθέοντος ὅπη ποδὸς ἴχνος ἐπείγω,
ξυνὸς ὀπισθοκέλευθος ἐμὴν ὁδὸν ἄρτι περῆσαι·
ἀλλὰ παλινδίνητος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ,
αὐτὸς ὁμαρτήσειας ἐς ὕστερον. εἶπε δὲ Σίμων,
οὐ δύναμαι ταχύγουνος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων
ὑμετέρης ἀβάτοιο ταμεῖν κενεῶνα κελεύθου;
καὶ ψυχὴν ἐθέλουσαν ὑπὲρ σέθεν ἐγγυαλίξω.
Ἰησοῦς δ' ἀδόκητον ἔπος μυθήσατο Πέτρῳ,
ψυχὴν ὑμετέρην ἐμέθεν χάριν αὐτίκα θήσεις;
τρὶς δὲ μόνης διαπλῆτι μιῆς ἐνὶ νυκτὸς ἀνάγκῃ

χριστὸν ἀπαρνήσαιο, πρὶν αὐχένα κυρτὸν ἀείρας
ὀξὺ μέλος κλάγξειεν ἐγερσιβόητος ἀλέκτωρ.
14 Μὴ νόος ὑμείων δεδονημένος ἄστατος εἴη,
ἀλλὰ θεῷ καὶ ἐμοὶ πιστεύσατε· θεσπεσίῳ γὰρ
υἱέϊ καὶ γενετῆρι μίαν ξυνώσατε τιμήν.
πολλαὶ δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ κατὰ δῶμα τοκῆος
εἰσὶ μοναὶ στοιχηδὸν ὁμόζυγες· εὐρυτενὴς γὰρ
εἰ μὴ πουλυμέλαθρος ἐμὴ πέλε πανδόκος αὐλή,
ὑμῖν καί κεν ἔειπον ὅτι προκέλευθος ὁδεύσω,
ὄφρα κεν ἀρτύνω πολυχανδέος ἔνδιον αὐλῆς,
ἄξιον ὑμείων νεοτευχέα χῶρον ὑφαίνων·
καὶ μετὰ θέσκελον οὖδας ἑτοιμοτάτοιο μελάθρου,
νοστήσω παλίνορσος ἐς ἄμβροτον οὖδας ἀνέλκων
ὑμέας, ὄφρα μένητε συνήλυδες, ὁππόθι μίμνω,
ἀθανάτοις ναετῆρες. ἐμὴν ὁδὸν ἴστε καὶ αὐτοί.
ἔννεπεν· εἰς αἴων γὰρ διώνυμος ἴαχε Θωμᾶς,
ὃν Δίδυμον γενετῆρες ἐφημίζοντο, ἐξότε κούρου
ὀγδοάτης ἀνέτελλε φιλοτμήτου δρόμος ἠοῦς·
οὔπω ἄναξ ἐδάημεν ὅπῃ ποδὸς ἴχνος ἐπείγεις.
μέζα πόθεν δυνάμεσθα μαθεῖν ἀκίχητα κελεύθου;
Ἰησοῦς δ' ἴαχησε φιλήκοον ἄνδρα διδάσκων·
ζωή, ἀληθείη τε, καὶ ὄρθιός εἰμι πορείη·

ζωὴ

ζωὴ ἐγώ, βιότοιο καὶ ἀτραπός· οὐ δύναται δὲ
εἰς θεὸμ εἰς γενετῆρα μολεῖμ γαιήϊος ἀνήρ,
εἰ μή τις δι' ἐμεῖο θεόσσυτομ ἴχνος ἐπείγει,
στείχωμ ὀρθὰ κέλευθα δι' υἱέος εἰς γενετῆρα·
εἰ δὲ θεορρήτῳ με σοφῷ γινώσκετε μύθῳ,
ἐξ ἐμέθεν γνώσεσθε καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα·
ἄρτι δέ μιμ φράζεσθε, καὶ ὑψιμέδοντα μαθόντες·
Ἰησοῦμ δὲ Φίλιππος ἐῷ μειλίξατο μύθῳ,
ὦ ἄνα, σὸμ γενετῆρα τεοῖς ἀνάφαινε μαθηταῖς·
δείκνυε σὸμ γενετῆρα, καὶ ἄρκιον ἄμμι γενέσθω.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεμ ἀθηήτοιο τοκῆος
συμφυὲς ἔνθεομ εἶδος ἔχωμ βροτοειδέϊ μορφῇ·
Τηλίκον εἰμὶ Φίλιππε πολὺν χρόνον εἰθάδε μί-
σύννομος ὑμείωμ, καὶ ἐμὴμ οὐκ εἶδες ὀπωπήν; (μνωμ
πᾶς βροτὸς, ὅς με νόησε, καὶ ἄφθιτον εἶδε τοκῆα·
οὔπω πίστιν ἔχεις ὅτι σύζυγός εἰμι τοκῆος,
καὶ γενέτης μεθέπει με μιῇ συναρηρότα μορφῇ;
καὶ πόθεμ αἰτίζεις με μεριζομένῳ τινὶ θεσμῷ,
δεῖξομ ἐμοὶ γενετῆρα, τὸν ἔδρακες εἰς ἐμὲ λεύσσωμ,
ἐκ κραδίης, ὅτε μῦθομ ἐρεύγομαι. εἰς ἐμὲ μίμνων,
ξυνὸς ἐμοὶ λαλέοντι πατὴρ ἐμὸς ἔργομ ὑφαίνει.
οὔπω μάρτυρα μῦθομ ἐπιστώσασθε μενοινῇ·

καὶ σὺν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός, ὅττι καὶ αὐτὸς
σύμφυτός εἰμι τοκῆος. ἐγὼ λαλέων, ὁ δὲ ῥέζων·
εἰ μὴ ἐμοὶ πείθεσθε, σοφοῖς πιστεύσατε μούνοις
ἔργοις ἡμετέροισιν, ἵνα γνώσησθε καὶ αὐτοὶ
συζυγίην ἀμέριστον ἑνὶ ζευχθεῖσαν ὀχῆϊ,
υἱοῦ πατρὶ μένοντος, ἐν υἱέϊ πατρὸς ἐόντος·
πᾶς βροτὸς ἡμετέρην ἀσεμφέα πίστιν ἀέξων,
ἔργα τάπερ τελέω, μιμούμενος αὐτὸς ἀνύσσει.
καὶ τούτων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει,
ὅττι μολεῖν ἀκίχητος ἐπείγομαι εἰς γενετῆρος.
ὁππόσα δ' αἰτίζητε παρ' ὑψίστοιο τοκῆος
οὔνομα κικλήσκοντες ἐμόν, ξύμπαντα τελέσσω,
ὄφρα πατὴρ ἄχραντος ἐν υἱέϊ κύδιμος εἴη.
εἰ δέ με πιστοτάτης φιλίης ξυνώσατε θεσμῷ,
ἡμετέρην πραπίδεσσι φυλάξατε πᾶσαν ἐφετμήν,
καὶ θεὸν αἰτήσω γενέτην ἐμόν, ὄφρα κεν ὑμῖν
οὐρανόθεν πέμψειε παράκλητον μετανάστην,
χριστῷ σύγγονον ἄλλον, ὁμοίϊον, ἔμπεδον αἰεί,
ἀτρεκίης ὀχετηγόν· ὅπερ πολύμορφος ἀείρειν
οὐ δύναται ποτὲ κόσμος, ὅτι βροτὸς οὔποτε λεύσσει
τηλίκον ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν ἀρχέγονον φῶς,
πνεῦμα θεοῦ γενετῆρος. ἐσαθρήσητε δὲ μοῦνοι

ὑμεῖς ἔνθεον εἶδος ἀθηήτοιο προσώπου·
ὅτι μεθ' ὑμείων μενέει, καὶ ὁμόστολον ἔσται
ὑμῖν, πάντας ἔχον νοερὸν δόμον· οὐ γὰρ ἐάσω
ὑμέας οὐρανίης ἰσόζυγος ἐκτὸς ἀρωγῆς
ὀρφανικούς· ταχινὸς δὲ πρὸς ὑμέας αὖτις ἱκάνω·
βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶν ἐμὴν ὅτε θέσπιδα μορφὴν
οὐκέτι κόσμος ἄπιστος ἐσόψεται. ἀλλ' ἐμὲ μοῦνοι
λεύσσετε, καὶ μετὰ γαῖαν ἀεὶ ζώων ὅτι μίμνω·
καὶ δι' ἐμὲ ξύμπαντες ἀεὶ ζώοιτε καὶ ὑμεῖς·
ὅς τις ἔχων πραπίδεσσιν ἐμὰς τελέσειεν ἐφετμάς,
οὗτος ἀνὴρ φιλέει με. καὶ εὐαγέως ἀγαπάζων,
ἔσται ἐμῷ γενετῆρι θεῷ περιφιλημένος ἀνήρ.
τοῦτον ὁμόστοργον καὶ ἐγὼ προσπτύξομαι ἀρθμῷ,
καί οἱ θέσκελον εἶδος ἐμοῦ χροὸς αὐτίκα δείξω.
Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο καὶ ἔννεπεν ἄλλος Ἰούδας
υἱὸς Ἰακώβοιο, καὶ οὐ θρασὺς Ἰσκαριώτης·
κοίρανε, πῶς τεὸν εἶδος ὁμοφρονέων ἀναφαίνεις
μούνοις σοῖς ἑτάροισι, καὶ οὐ θηήτορι κόσμῳ·
Ἰησοῦς τ' ἀγόρευεν ὁμόφρονα φῶτα διδάσκων,
ὅς τις ἀνὴρ ἐμὲ μᾶλλον ἀνευάζων ἀγαπάζει,
μῦθον ἐμὸν πραπίδεσσιν ἀσυλήτοισι φυλάσσει,
καὶ σοφὸν ἀνέρα τοῦτον ἐμὸς γενέτης ἀγαπήσει·

ἄμφω

ἄμφω δ' εἰς ἕνα φῶτα πατὴρ καὶ ἔγωγε μολόντες,
ἔνδιον αὐτοθέμεθλον ἀναστήσοιμεν ἐν αὐτῷ,
ἀνδρομέῳ μίμνοντες ἐν αὐδήεντι μελάθρῳ.
ὃς δέ κε μὴ φιλέῃ με, μάτην ἐμὸν οὗτος ἐάσει
ληθαίαις ἀκόμιστον ἔπος πεφορημένον αὔραις·
καὶ λόγος οὐκ ἐμός οὗτος, ὃν ἔννεπον, ἀλλὰ τοκῆος
οὐρανόθεν πέμψαντος ἐμὲ χραισμήτορα κόσμου.
ὑμείων δ' ὁμόφοιτος ἐὼν χθονὸς εἰσέτι μίμνων
εἶπον ἐγὼ τάδε πάντα· παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ,
ὑμέας ἰθυντῆρι λόγῳ ξύμπαντα διδάξει.
αὐτὸς ἀναμνήσει πάλιν ὑμέας, ὅσσα παρ' ὑμῖν
ἔννεπον. εἰρήνην δὲ βιοσσόον ὔμμιν ἐάσω.
εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμὴν ὁμόφοιτον ὀπάσσω.
οὐχ ὡς ὔμμι δίδωσιν ἐθήμονα κόσμος ἀλήτης,
οὕτω ξυνὸν ἔχειν καὶ ἐγὼ γέρας ἐγγυαλίξω·
μὴ κλόνος ὑμετέρην κραδίην, μὴ τάρβος ὀρίνῃ·
νῦν ἐμέθεν βοόωντος, ἐμῆς ἠκούσατε φωνῆς,
ὅττι παλινδίνητος ἐμῷ καλέοντι τοκῆϊ
εἰς πόλον ὑψιμέλαθρον ἐλεύσομαι ἔνδιον ἄστρων.
εἰ δέ μοι ἀκλινέας φιλίης ἐκεράσσατε θεσμούς,
καί κεν ἀγαλλομένοιο ποδὸς σκιρτήσατε ταρσῷ
ξυνὸν χάρμα φέροντες, ὅτι χθονὸς οὖδας ἐάσας,

ἵξομαι

ἵξομαι ὀψικέλευθος ἐμῷ πέμψαντι τοκῆϊ·
ὑμῖν δ' ἔννεπον ἄρτι προώριον ἔνθεον ὀμφήν,
ὄφρα μιν ἦν τελέσειεν ἕλιξ χρόνος ἄστατος ἕρπων,
μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅττι πάρος ὑμῖν
ἐσσόμενον θέσπισσα προάγγελα χείλεα λύσας.
ὑμῖν δ' οὐκέτι πολλὰ διίξομαι· ἀπροϊδὴς γὰρ
ἀενάου κόσμοιο φανήσεται ἀρχὸς ἀγήνωρ.
ἔρχεται οὐδὲν ἔχων ἐν ἐμοὶ μέρος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον
μάρτυς ἐμὸς φράσσαιτο δαήμονι κόσμος ἀκουῇ,
ὡς φιλέω γενετῆρα, καὶ ὡς πεφυλαγμένα ῥέζω,
ὅσσα κυβερνητῆρι πατὴρ ἐπετέλλετο μύθῳ·
15 στῆτε, καὶ ἴομεν ἔνθεν. Ἐγὼ παλιναυξέϊ κόσμῳ
ζωῆς ἄμπελός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμός ἐστιν ἀλωεύς·
κλῆμα δὲ καλλιπέτηλον ὃ μὴ μάθε βότρυν ἀέξειν,
τοῦτο διατμήσσει· τὸ δὲ ποικίλον οἴνοπι καρπῷ,
γειοπόνος βιότοιο πατὴρ ἐμὸς οἶδε καθαίρειν
ἀρτιφύτοις πετάλοισιν, ἵνα μείζονα καρπὸν ἀέξῃ·
νῦν καθαροὶ διὰ μῦθον ὃν ἔννεπον ἐστέ, καὶ αὐτοὶ
μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμῷ παλιναυξέϊ θάμνῳ·
μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμοί, βλαστήματα κόσμου·
ἡμερίδων ὡς κλῆμα δυνήσεται οὔποτε τίκτειν,
εἰ μὴ ἐν ἀμπελόεντι φυτῷ δενδρούμενον εἴη,

βοτρυόεν μίμημα πολυπτόρθοιο κορύμβου·
εἰ μὴ συμπεφυῶτες ἐμοὶ μίμνητε καὶ αὐτοὶ,
ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ θεουδέα καρπὸν ἀέξειν·
ἄμπελος αὐλήεσσα πέλω, καὶ ὁμόζυγες ὑμεῖς
κλήματα φωνήεντα, σοφῷ βεβριθότα καρπῷ·
πᾶς βροτὸς ἐμπεδόμητις ὁμόπλοκος εἰς ἐμὲ μί-
οὗτος ἀναλδαίνει θεοπειθέα μείζονι μέτρῳ (μνων,
καρπὸν ἀειθαλέθοντα, καὶ οὐ μινύθουσαν ὀπώρην·
εἰ δέ τις ἡμετέροισιν ἐν ἕρνεσι μηκέτι μίμνων,
ἀμπελόεν μίμημα χυτῇ χθονὶ βάλλεται ἔξω,
ἡμερίδων ὡς κλῆμα· καὶ ἐκταδὸν ὑψόθι γαίης
κείμενος, ἀζαλέῳ ξηραίνεται ἶσα κορύμβῳ·
καί μιν ἀναλλέξαντες, ἔσω βάλλουσι καμίνου
αἰθέριοι δρηστῆρες. ὁ δέ, φλογερῷ πυρὸς ἀτμῷ
καίεται ἀμπελόεντας ἐμοὺς ὅρπηκας ἐάσας·
εἰ δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοιτε, καὶ ἡμετέρης ῥόος αὐδῆς
ὑμέας ἀρδεύων ἀποκάρδιος ἔμπεδος εἴη,
ἔσσα λαβεῖν ἐθέλητε, καὶ αἰτίζητε τυχῆα,
ὑμῖν εἰν ἑνὶ πάντα τελέσσεται. ἀμφὶ δὲ τούτῳ,
ὑμέτερος γενέτης ὑψίζυγον ἔλλαχε τιμὴν,
ὑμεῖς ὄφρα φέρητε θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ
πίσιος ἔμφρονα καρπόν· ἐμοὶ δ' ἔσσεσθε μαθηταὶ
ἤθεσιν

ἤθεσιν ἀτρέπτοισιν ἀληθέες. ὑψινεφὴς δὲ
ὥς με πατὴρ ἐφίλησεν ἀλωφήτῳ τινὶ θεσμῷ,
ὑμέας ὡς ἀγάπαζον. ἐμῷ δ' ἐπιμίμνετε φίλτρῳ,
αἴκεν ἀκοιμήτοισιν ἐμὸς νόμος οὔατα διώων,
ὑμετέραις πραπίδεσσιν ἀεὶ φρουρούμενος εἴη,
δεσμὸν ἐμῆς φιλότητος ὑπὸ φρένας αἰὲν ἀέξων,
ὥς κεν ἐγὼ γενετῆρος ἀμεμφέα θεσμὰ φυλάσσων,
πατρῴης ἀγάπης ἀρνύμενος εἰσέτι μίμνω·
ὑμῖν δ' ἔμπεδα ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύω,
ὑμείων ἵνα χάρμα πέλοι, καὶ πᾶσιν ἐν ὑμῖν
χάρμα πολυσφρήγιστον ἐμὸν τετελεσμένον εἴη·
ἀπλανέος σοφὸς οὗτος ἐμὸς ὅρος ἐστὶν ἐφετμῆς,
ἀλλήλους ἵνα πάντες ἀεὶ φιλέοιτε καὶ ὑμεῖς,
ὑμέας ὡς ἀγάπαζον· ἐγὼ δ' ἄρα μείζονα ταύτης
τοσσατίης ἀγάπης ἑτέρην οὐκ οἶδα νοῆσαι,
λύτρον ἑῶν ἑτάρων ζωάγριον ὄφρα τις αὐτὴν
ψυχὴν πασιμέλουσαν ἀλεξητήριον ὀπάσσῃ.
ὑμεῖς εἰν ἑνὶ πάντες ἐμοὶ φίλοι, αἴκεν ἐφετμὰς
ἡμετέρας τελέσητε βιαρκέας, ἃς ἐπιτέλλω.
ὑμέας οὐκέτι πάντας ἐμοὺς θεράποντας ἐνίψω.
δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδε τί κοίρανος ἔργον ὑφαίνει.
δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδεν. ἐμοὺς δ' ὀνόμαινον ἑταίρους

ὑμέας

ὑμέας. ὅσα γὰρ αὐτὸς ἐπουρανίης ἀπὸ φωνῆς
ἔκλυον ἡμετέροιο φιλοστόργοιο τοκῆος,
ὑμῖν πᾶσιν ἔφηνα, καὶ οὐ βροτέῃ με μενοινῇ
ὑμεῖς ἐξελέγεσθε. διακρίνων δὲ μαθητὰς
ὑμέας, ἐκ πλεόνων νοερῇ φρενὶ πάντας ἐδέγμην,
πιστοτέρους, καὶ ἔθηκα συνήλυδας, ὄφρα μολόντες,
καρπὸν ἀεξήσητε, καὶ ὑμείων σπόρος εἴη
κάρπιμος εἰς αἰῶνα. ἐν ἱκεσίῳ τινὶ μύθῳ
ὅ,ττί κεν αἰτίζητε παρ' ὑψίστου βασιλῆος,
οὔνομα κικλήσκοντες ἐμόν, ξύμπαντα τελέσσω·
Ταῦτα θεοπρεπέων ἐπιτέλλομαι ἔμφρονι μύθῳ,
δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίης ἀλύτοιο φυλάσσειν·
ὑμέας εἰ στυγέει σφαλερῇ φρενὶ κόσμος ἀγήνωρ,
αὐτοὶ χαμαιγενέων γινώσκετε μάρτυρες ἔργων,
ὑμείων ὅτι μᾶλλον ἐπεσβολίῃσιν ἐλέγχων,
πρῶτον ἐμὲ στυγέεσκε· καὶ εἰ χθονίων τύπον ἀνδρῶν
ἦθος ἀλιτροβίοιο βιοπλανὲς εἴχετε κόσμου,
ὑμέας ὡς ἰδίους ἑταρίζετο κόσμος ἀλήτης·
ἀλλ' ἐπεὶ ἀμπλακίην βροτέης οὐκ ἴστε γενέθλης,
καὶ σκολιὰς κόσμοιο μελήδονας, ἀφραδέος δὲ
ὑμέας ἐκ κόσμοιο νοήμονας αὐτὸς ἐδέγμην,
ὡς νόθον ἀνδρομέης οὐ γνήσιον αἷμα γενέθλης,

ὑμέας ἔστυγε κόσμος. ἐμ ἀτρέπτῳ δὲ μενοινῇ,
ἡμετέρου μέμνησθε σαόφρονος εἰς ἔτι μύθου,
δοῦλος ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ἑοῦ βασιλῆος ἀρείων·
οὐδὲ τινὸς πέμψαντος ἀπόστολος ἔπλετο μείζων·
εἰ βροτέη με δίωκεν ἀπειλήτειρα γενέθλη,
ἐξελάσει μετόπισθε καὶ ὑμέας. εἴ τε καὶ αὐτὸν
μῦθον ἐμὸν πραπίδων φρουρούμενον ἔνδοθι κεῦθεν,
καὶ λόγον ὑμείων κραδίης ἔντοσθε φυλάξει·
ταῦτα δὲ πιστὸν ἐμεῖο δι᾽ οὔνομα φῶτες ἀλιτροὶ,
ζηλομανεῖς τελέσουσιν ἐς ὑμέας· ἀμφοτέρους γὰρ
οὔτ᾽ ἐμὲ γινώσκουσι, καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα·
εἰ μὴ πατρὸς ἵκανον ἐγὼ ζωαρκέϊ πομπῇ,
πᾶσι θεουδείης ὁδὸν ἔννεπον. οὐκ ἂν ἐκεῖνοι
εἶχον ἀλιτροσύνην νεμεσήμονα. νῦν δὲ μαθόντες,
οὐ πρόφασιν μεθέπουσιν ἐλεύθερον ἄφρονος ἄτης·
εἰ μὴ ἐγὼ κάμον ἔργα, τὰ μὴ μάθεν ἄλλος ἀνύσαι
αὐτῶν δερκομένων ὅτε μάρτυρες ἦσαν ὀπωπαὶ,
οὐκ ἂν ἀτασθαλίης ποινήτορας εἶχον ἀμοιβάς.
νῦν δὲ καὶ εἰσορόωσι, καὶ ἀμφοτέρους ἑνὶ θεσμῷ
αὐτὸν ἐμὲ στυγέουσι, καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα.
ἀλλὰ νόμου γραφικοῖο τύπος φάτο θέσκελος ὀμφὴ
ἀνέρος εὐφόρμιγγος ὅπως τετελεσμένον εἴη,

προικὸς

προικὸς ἐμὲ συνέεσκον. Ἐπὴν δ' ἀποδήμιον ἔλθῃ
πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο διεργνύμενον γενετῆρος, (λω,
πνεῦμα τόπερ παρὰ πατρὸς ἐς ὑμέας αὖθις ἰάλ-
πολλά με κηρύξαντε παρ' ἀνδράσι· πολλὰ καὶ ὑμεῖς
ἀμφ' ἐμέθεν φθέγγεσθε δαήμονι μάρτυρι μύθῳ·
καὶ γὰρ ἐμοὶ παρεόντες, ὁμόφρονες ἐστὲ μαθηταὶ,
ἐξ ἀρχῆς γεγαῶτες ὅλων θηήτορες ἔργων·
16 Ὑμῖν δ' ἔμπεδα ταῦτα προθεσπίζων ἀγορεύω,
μὴ θρασὺς οἶστρος ἄπιστος ἐς ὑμετέρην φρένα βαί-
ὑμέας ἐξελάσουσι θεοκλήτοιο μελάθρου· (νῃ·
ἀλλὰ ταχὺς χρόνος οὗτος, ὅτε φρεσὶ πᾶς βροτὸς ἀ-
ὑμέας ὃς κτείνειεν ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, (νὴρ
δουλοσύνην ἔλπιτο θεῷ φιλέοντι τελέσσαι,
ἄνδρα θυηπολέων βοέης μίμημα γενέθλης,
ἰσάζων θυέεσσι βοῶν φθισήνορα λοιβήν.
καὶ τὰ μὲν οἰστρηθέντες ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ,
δυσσεβέες τελέσουσιν ἐς ὑμέας· οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ
ἠέα γινώσκουσι, καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα,
ἀλλὰ τὰ μὲν ξύμπαντα προέννεπον, ὄφρά κεν αὐτῶν
ὄψιμος ἀγχιτέλεστος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ,
ἡμετέρων μνήσησθε προάγγελα θέσφατα μύθων·
Ταῦτα δὲ μυθοτόκου κραδίης κεκαλυμμένα σιγῇ,
ἐξ

ἐξ ἀρχῆς νοέων οὐκ ἔννεπον εἰσέτι μίμνων
ὑμείων ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονί. νῦν δὲ τοκῆι
ἵξομαι ὃ ἀφικέλευθος ἐς αἰθέρα, γαῖαν ἐάσας·
οὐδέ τις ὑμείων παρεόντων ἐρεείνει,
κοίρανε, πῆ σπεύδεις· τίνα μοι τίνα χῶρον ἱκάνεις;
ἀλλ' ὑμῖν ὅτι ταῦτα δίκαιον, ἠνίδε πολλὴ
ὑμετέρην ἔπλησεν ὅλην φρένα πένθος ἀνίη
ἀξείνην δ' ἀγόρευον ἀμεμφέα· τηλεφανὴς δὲ
ὑμῖν λώϊόν ἐστιν ἐς οὐρανὸν ὄφρα περήσω.
εἰ μὴ γὰρ παλίνορσος ἐς αἰθέρα νόσιμος ἔλθω,
πνεῦμα θεοῦ ζώοντος ἐς ὑμέας οὔποτε βαίνει·
ἢν δὲ μόλω, μετὰ γαῖαν ἀπ' αἰθέρος αὖτις ἰάλλω·
ἐλθὸν δὲ ἐνθάδε κεῖνο, ἀπειθέα κόσμον ἐλέγξει,
εἵνεκα δυσσεβίης ἀλιτήμονος· ἀλλὰ καὶ αὖθις
ἀμφὶ δικαιοσύνης τε κρίσιος. ἀμπλακίης μὲν,
ὅττί κεν εἰς ἐμὲ πάντες ἀπειθέες. δυσσεβέος δὲ
ἀμφὶ δικαιοσύνης, ὅτι νόσιμός εἰμι τοκῆι·
οὐδέ με θηήσεσθε συνέστιον εἰσέτι φωτῶν·
εἵνεκα δὲ κρίσιος ποινήτορος, εἵνεκα κόσμου
κέκριται ἀενάοιο πολύτροπος ἀρχὸς ἀγήνωρ·
πολλὰ δὲ ἔχων ἐνέπειν, ἀναδύομαι· οὐ γὰρ ἀκούειν
πλείονος ἄρτι δύνασθε. παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ,

πάντα

πάντα κυβερνήσειεν· ἀληθείη δ' ἐπὶ πάσῃ
ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει·
οὐδὲ γὰρ αὐτοκέλευστος, ἀνήκοος οὐδὲν ἐνίψει·
ἀλλ' ὅσσον εἰσαΐει, καὶ φθέγγεται. ἐσσομένων δὲ
ὑμῖν εἰν ἑνὶ πᾶσι προθεσπίζει τέλος ἔργων·
οὗτος ἰὼν παρὰ πατρὸς, ἀνυψώσει με γεραίρων·
ὅττι κεν ἡμετέροιο δεδεγμένος ἐκ γενετῆρος,
ὑμῖν συμμιγέεσσι προώρια θέσφατα φαίνει,
ὅσσα περ ἔσσεται ὕμμι. καὶ ἀρχεγόνῳ τινὶ θεσμῷ
κλῆρος ἐμὸς πέλε πάντα, πατὴρ ἐμὸς ὅσσα κομίζει·
οὗ χάριν ὕμμιν ἔειπον, ὅτι ζαθέοιο τοκῆος
δεγμένος ἡμετέροιο προαγγέλλει τέλος ἔργων·
βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, οὔτέ με κόσμου
οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον· ἀγχιφανὴς δὲ
λείπεται εἰσέτι βαιὸς ἕλιξ χρόνος, οὔτέ με μοῦνοι
ἔμπαλιν ἀθρήσητε· καὶ αἰθερίων ἐπὶ κόλπων
ἵξομαι εἰς γενετῆρα. καὶ ἐφθέγγοντο μαθηταὶ
μῦθον ἀποκλέπτοντες ἔσω φρενὸς ἔγγυον αὐδῆς,
γλώσσης ἀγχικέλευθον, ἀμιλλητῆρα σιωπῆς,
τίς τελέθει λόγος οὗτος ὃν ἔννεπεν, ὡς ἔτι βαιός,
βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, οὔτέ με κόσμου
οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον· ἀγχιφανὴς δὲ

λείπεται

λείπεται εἰσέτι βαιὸς ἕλιξ χρόνος, οὔτε με μοῦνοι
ἔμπαλιν ἀθρήσητε, καὶ ἵξομαι εἰς γενετῆρα.
Ἰησοῦς δ' ἑτάρων δεδαημένος αἰόλον ἦτορ,
ὅττι συνεφθέγγοντο καὶ ἤθελον ἐξερεείνειν,
προφθαδίην ἀγόρευε περισσονόοισι μαθηταῖς·
τίπτε μετ' ἀλλήλων μαστεύετε γείτονι γλώσσῃ,
εἰ μετὰ βαιὸν ἔειπον ἀπὸ βλεφάρων μεταβαίνω·
καὶ πάλιν εἰσέτι βαιὸν ἐσαθρήσητε φανέντα.
ὅρκιον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν ἀγορεύω·
κλαύσετε, καὶ θρήνους ἐπαείσετε. λυσσαλέος δὲ
κόσμος ἔπ' οὐχ ὁσίοισι χαρήσεται· ἀλλὰ καὶ αὖθις
πένθιμος ὑμετέρης μετανείσσεται οἶστρος ἀνίης,
ὅττι γυνὴ βαρύφορτος ἄχος περὶ θυμὸν ἐλίσσει,
ὀξυτέροις βελέεσσιν ἱμασσομένη τοκετοῖο.
ὥρην γὰρ ἐρχομένην βαρυώδινον. ἣν δὲ λοχεύσῃ,
δριμὺ περαινομένης ἀποσείεται ἄχθος ἀνίης·
καὶ προτέρης ὀδύνης οὐ μνώεται, ὅττι καὶ ἄλλος
ἀρτιφανὴς βλάστησεν ἀνὴρ παλιναυξέϊ κόσμῳ·
ἀρχιτόκου μίμημα λεχωΐδος, ἄρτι καὶ ὑμεῖς
πρῶτα μὲν ἀγρύπνοισιν ἀμύξετε θυμὸν ἀνίαις·
ἀλλά που ἀθρήσω πάλιν ὑμέας· ὑμετέρην δὲ
γηθήσει κραδίην παλινάγρετος. ὑψιφανὲς δὲ

χάρμα παρ' ὑμείων ἀμετάτροπον, οὔ τις ἀμέρσει
εἰς χρόνον οὐ λήγοντα· καὶ ὡς πάρος ἤματι κείνῳ,
οὐδὲν ἔτι προτέρῳ με σοφῷ προτιπτύξετε μύθῳ·
ὅσσα γὰρ αἰτήσητε θεοκλήτῳ τινὶ φωνῇ,
ἔσσεται ἔμπεδα ταῦτα χαριζομένοιο τοκῆος·
μέχρι δὲ νῦν, οὔπω βιοτήσιον ἔργον ἀνύσσαι
πατρόθεν ᾐτήσασθε φίλον γέρας. ἀλλὰ τελέσσαι
ἄρτι πάλιν λίσσεσθε, καὶ ὑμέας ὁππόσα θέλγει,
πάντα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ δέξεσθε τοκῆος·
νῦν σκολιοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύω.
ἤδη δ' ἀγχιτέλεστος ἐλεύσεται ἔνθεος ὥρη,
ἀμφαδίην ὅτε πάντα θεοῦ παρὰ πατρὸς ἀκούσας,
ἵξομαι ἀγγέλλων ἑτερότροπα λευκάδι φωνῇ
μύθων ὀρθὰ κέλευθα, καὶ οὐκέτι λόχμιον ὀμφήν·
καὶ θεὸν αἰτήσητε πολύλλιτον ἤματι κείνῳ
εὐχωλαῖς ὁσίοισι· καὶ οὐκέτι τοῦτον ἀείψω
ὡς πάρος ἠθάδα μῦθον, ἐμὸν ζώοντα τοκῆα
εἵνεκεν ὑμείων μειλίξομαι· ὑψιμέδων γὰρ
ἀντίτυπον πόθον ἁγνὸν ἐμοῖς φιλίοισι φυλάσσων,
ὑμέας αὐτοκέλευστος ἐμὸς γενέτης ἀγαπάζει,
ὅττι θεοῦ λόγον ἦα σοφῷ καὶ ὁμόφρονι δεσμῷ
θέσκελον εἰς ἐμὲ φίλτρον ἐπιστώσασθε καὶ ὑμεῖς

ἤ θεσιν

ἤθεσιν ἀπλανέεσσιν· ἐπεφράσασθε δὲ μύθῳ,
ὅττι φερεσβίοιο θεοῦ παρὰ πατρὸς ἱκάνω·
ἦλθον ἐγὼ παρὰ πατρὸς, ἐφωμίλησα δὲ κόσμῳ,
καὶ πάλιν ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐάσω,
καὶ ταχὺς ἵξομαι αὖθις ἐμοῦ πέμψαντι τοκῆϊ.
καὶ οἱ πάντα μαθόντες ἐπεφθέγξαντο μαθηταὶ,
ἀμφαδὰ νῦν καλέεις. οὐ φθέγγεαι ὄργια μύθων
λοξὰ παραξοπέων, ἑτέρης ἐπιδευέα φωνῆς·
νῦν ἄρα νῦν ἐδάημεν ὅτι βροτέης ἀπὸ φωνῆς,
οὐ χατέεις, ἵνα τὶς παραφθάσας ἐρεείνῃ.
οὐ χάριν ἀσφαλέως γινώσκομεν ὅττι σὺ κόσμῳ
Χριστὸς ἐπουρανίοιο θεοῦ γόνος αὐτὸς ἱκάνεις·
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο προθεσπίζων τέλος ἔργων·
ἄρτι μεταστρεφθέντες ἐμοῦ πιστεύετε μύθῳ;
ἐγγύθι δὲ χρόνος οὗτος, ὅτε σκίδνασθε φυγόντες
εἰς ἑὸν οἶκον ἕκαστος, ἀπόσσυτος ἄλλος ἀπ' ἄλλου,
μοῦνον ἐμὲ προλιπόντες· ἐγὼ δ' ὅτε λαὸς ἱκάνει
δήϊος, οὐ μόνος εἰμὶ, καὶ εἰ φεύγουσι μαθηταί.
ἀλλὰ μένων μετ' ἐμεῖο πατὴρ ἐμὸς, οὔποτε λήγει·
ἀλλὰ τάδε ξύμπαντα διήϊον, ὄφρα κεν αἰεὶ
εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμοὶ σπεύσητε φυλάσσειν
εἰς χρόνον οὐ λήγοντα. πολυφλοίσβῳ δ' ἐνὶ κόσμῳ

θλιβόμενοι ξύχεσθε μελιδόσιν. ἀλλὰ καμόντες,
θαρσαλέοι γίνεσθε, βροτῶν ὅτι μείζονα ῥέξω.
17 κόσμον ἐγὼ νίκησα. Καὶ αὐτίκα τοῦτο βοήσας,
εἰς πόλον ὄμμα τίταινεν, ἑῷ δ᾽ ἰάχησε τοκῆϊ.
ἦα πάλιν κύδαινε τεὸν πάτερ, ὡς πόρες αὐτὸς
σαρκὸς ὅλης βροτέης περιμνήσιον ἡνιοχεύειν·
βούλομαι εἶν ἑνὶ πάντας, ὅσους πάρος ὤπασας αὐ-
ζωὴν θεσπεσίην αἰώνιον ἀμφιπολεύειν, (τὸς,
ὄφρα σε γινώσκωσι θεὸν μόνον ἐλπίδα κόσμου,
καὶ τεὸν ὃν προέηκας ἐπὶ χθόνα χριστὸν ἰησοῦν·
αὐτὸς ἐγώ σε γέραιρον ἐπὶ χθονὸς ἔργον ἀνύσσας
νεύμασιν ὑμετέροισι, τό μοι πόρες ὄφρα τελέσσω.
καὶ σύ με νῦν κύδαινε τεῇ πάτερ ἠθάδι τιμῇ,
ἥν παρὰ σοὶ πάρος εἶχον, ὅτε ζαθέῳ σέο μύθῳ
οὔπω κτιζομένοιο θεμείλια πήγνυτο κόσμου·
οὔνομα σὸν κήρυξα παρ᾽ ἀνδράσιν, οὓς ἀπὸ κόσμου
υἱέϊ σῷ παρέδωκας ἀφεγγέος ὄμματι κόσμου·
ὑμέτεροι γεγάασι, σὺ δὲ σφέας ἡνιοχεύεις.
δῶκας ἐμοί, καὶ πιστὸν ἐν ἀτρέπτῳ τινὶ θεσμῷ
μῦθον σεῖο φύλαξαν. ἐπεφράσαντο δὲ μύθῳ,
ἐκ σέθεν ὡς πέλε πάντα τά μοι πόρες· ὅττι περ αὐ-
μύθους σοὺς παρέδωκα βιαρκέας. ἀσπάσιοι δὲ (τοῖς
σὸν

σὸν λόγον ἰθυπόρῳ νόῳ δέξαντο καὶ αὐτοί.
καὶ μάθον ὡς παρὰ σεῖο προήλυθον. ὑμέτερον δὲ
μῦθον ἀσυλήτοισιν ἐπιστώσαντο μενοιναῖς,
ὅττι σύ με προέηκας ἐπὶ χθόνα. νῦν χάριν αὐτῶν
ἀπλανέων, οὐ παντὸς ἀλήμονος εἵνεκα κόσμου
ὦ πάτερ αἰτίζων σε διείρομαι, ἀμφὶ δὲ τούτων
οὓς πόρες υἱέϊ σεῖο· τεοὶ πέλον· ἀμφότερον δὲ,
ὅσσα φέρεις, ἐμὰ πάντα· καὶ ἔμπαλιν ὅσσα κομίζω,
πάντα σέθεν γεγάασιν. ἐγὼ δ' ἐνὶ τοῖσιν ἑταίροις
σύνδρομον εἰς χθόνα πᾶσαν ἔχω παλιναυξέα τι-
κόσμῳ δ' οἵ μετ', ἔασιν· ἐγὼ δ' ἄρα γαῖαν ἐάσας, (μήν.
πρὸς σὲ πάτερ παλίνορσος ἐλεύσομαι. ἀλλὰ μαθη-
ἡμετέρους σὺ φύλαξον ὁμόφρονας ἐκ τόθεν αὐτῶν (τάς
δαίμονος ἀντιπάλοιο παρασπιστῆρος ἱμάσθλης.
ἁγνὲ πάτερ, σὺ φύλαξον ὁμόφρονας ἐκ τόθεν αὐτῶν,
πάντες ἓν ὄφρα πέλοιεν, ὁμόζυγες, οἷά περ ἡμεῖς·]
ἀγχιφανὴς ὅτε τοῖσιν ὁμίλεον ἔνδοθι κόσμου,
αὐτὸς ὅλους ἐφύλασσον ἀπήμονας· οὐδέ τις αὐτῶν
ὤλετο δυσσεβίης σφαλερῷ δεδονημένος οἴστρῳ,
εἰ μὴ δαιμονίου φθισήνορος υἱὸς ὀλέθρου,
ὄφρα νόμου γραφικοῖο λόγος τετελεσμένος εἴη·
νῦν δὲ πάτερ μετὰ γαῖαν ὑπότροπος εἰς σὲ περήσω·

καὶ τάδε σοὶ ξύμπαντα δεήϊον, ὄφρα κεν αἰεὶ
ξυνὸν χάρμα φέροιεν ἐμοῖς τετελεσμένον ἔργοις·
καὶ σφίσι θεῖον ἔπασσα τεὸν λόγον· ἀλλὰ μεγαί-
αὐτῶν ἔστυγε κόσμος, ὅθι ζαθέου γενετῆρος (ρων
γνήσιοι αἰθέρος εἰσὶ, νόθοι κόσμοιο πολῖται,
ὡς καὶ ἐγὼ κόσμοιο πέλω ξένος· οὐ βροτέης γὰρ
εἰμὶ τελεσσιγάμοιο γονῆς χθονός· οὔ τινι μύθῳ
ὦ πάτερ αἰτίζω σε μετάτροπον ἐσμὸν ἑταίρων
ὄφρα μεταστήσειας ἀπέρμονος ἔκτοθι κόσμου,
ἀλλ' ἵνα μὲν βλεφάροισιν ἀκοιμήτοισι φυλάξῃς
δαίμονος ἀρχεκάκοιο δυσαντήτων ἀπὸ θεσμῶν·
σοῖς ζαθέοις ἐπέεσσιν ἐμοὺς ἁγίαζε μαθητάς,
πάντας ἀληθείης νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρων.
ἀτρεκίη σέο μῦθος· ὁμοζυγέων δ' ὑπὲρ αὐτῶν
αὐτὸν ἐμὲ πρώτιστον ἐμῶν ἑτάρων ἁγιάζω,
ὄφρα κε φαιδρύνοιντο τεῷ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καὶ καθαροὶ τελέθοιεν ἀληθείης ἁγιασμῷ,
πνευματικῷ πυρὶ γυῖα λελουμένοι. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν
μούνων ὑμετέρην δέχομαι χάριν, ἀμφὶ δὲ πάντων,
ὅσσοι λύσσαν ἄπιστον ἀπορρίψαντες ἀήταις,
ὀρθὴν πίστιν ἔχοιεν ἐμῶν διὰ μῦθον ἑταίρων,
πάντες ἓν ὄφρα πέλοιεν ὁμόζυγες οἷά περ ἡμεῖς,
ὡς

ὡς ἐν ἐμοὶ τελέθεις, καὶ ἐγὼ πάτερ ἐν σοὶ ὑπάρχω,
σύζυγες, ἀλλήλοισιν ἀρηρότες, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
ἡμῖν πάντες ἔωσιν ὁμόζυγες ἐκγεγαῶτες,
κόσμος ἵνα γνοίη πολυμήχανος, ὅττι με κόσμῳ
ἀνδρομένης προέηκας ὅλης λυτῆρα γενέθλης.
καί σφισι κῦδος ὄπασσα, τό μοι πόρες, ὥς κεν ἐν ἡ-
πάντες ὁμοζυγέες τετελεσμένοι ὦσι, καὶ αὐτοὶ (μῶν
σύζυγες ἓν μόνον ἐσμὲν ἐν ἀλλήλοισιν ἐόντες,
ἡμῖν ὄφρα γένοιντο συνήλυδες ἐκγεγαῶτες·
ὄφρα σὺ μὲν τελέθοις ἐν ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα καὶ αὐτὸς
ξυνὸς ὅλοις ἑτάροισιν ἐγὼ πεφορημένος εἴω·
κόσμος ἵνα γνοίη βαρυκάρδιος ἴδμονι μύθῳ,
ὅττι σύ με προέηκας ἀρηγόνα μάρτυρι κόσμῳ,
ἀνδρομέου βιότοιο λυτήριον· ὅττι καὶ αὐτοὺς
ὡς τεὸν υἷα φίλησας ἐμοὺς ἑτάρους ἀγαπάζων·
βούλομαι οὓς πόρες αὐτὸς ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα καὶ αὐ-
ἧχι πέλω μίμνωσιν· ἵνα βροτέοισιν ὀπωπαῖς (τοὶ
πάντες ἐσαθρήσωσιν ἐμὴν ὑψίθρονον ἀρχήν.
ἀνδρομέοιο δίκαιε πάτερ βιότοιο σαωτήρ, γνων.
οὔ σε πάτερ μάθε κόσμος, ἐγὼ δέ σε σύμφυτος ἔ-
καί σε σοφὸς χορὸς οὗτος ἐμῶν δεδάηκεν ἑταίρων
ἤθεσιν εὐσεβέεσσιν, ὅτι σφίσιν ὄργια μύθων

ὑμετέρων

ὑμετέρων ἀνέφηνα, καὶ ἔμπαλιν εἰσέτι δείξω,
ὄφρα σε γινώσκωσι πολὺ πλέον. ὥς κεν ἐν αὐτοῖς
δεσμὸς ἐμῆς ἀγάπης, καὶ ἐγὼ πεφορημένος εἴην.
18 Ὣς φάμενος τάδε πάντα. διέστιχεν ἔμφρονι ταρσῷ
πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν. ἐϋπρέμνων ὅτι κέδρων
οἴδματι λυσσήεντι κυλίνδεται ὄμβρος ἀλήτης
οἰδαίνων θρασὺ χεῦμα χαραδραίου ποταμοῖο.
ἀγχιφανὴς ὅθι κῆπος ἐΰχλοος. ὃν παραμείβων
κοίρανος, ἔνδον ἵκανεν, ἐθήμονος οἷά τε βαίνων
φυταλιῆς εὔοδμον ἀειθαλέος παραδείσου·
καὶ θρασὺς ἤδεε κεῖνο φυτήκομον ἄλσος Ἰούδας,
Χριστὸς ὅτι σκιόεσσαν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων,
πολλάκι χῶρον ἐκεῖνον ἐσήλυθε. κεῖθι καὶ αὐτῷ
σύννομος ἀγρομένων ηὐλίζετο λαὸς ἑταίρων.
Στρατὸν ἀπιστήεντα δεδεγμένος ἀρχιερήων,
καὶ πολλοὺς ὀτρήεντα παρ' ἀρχεκάκων φαρισαίων
σύνδρομον ἄλλον ἔχων κορυνηφόρον ἐσμὸν ὁδίτην,
ἤλυθεν ἀλλοπρόσαλλος ἐς ἠθάδα κῆπον Ἰούδας,
τεύχεα καὶ λαμπτῆρας ἔχων· καὶ ὁμόστολος ἀνὴρ
χερσὶ πολυσπερέεσσι μετάρσιος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
λύχνων ἐνδομύχων ἀνεμοσκεπὲς ἄλσος ἀείρων,
ἄλσος ὅπερ δονάκεσσιν ἀμοιβαίοισι συνάπτων
πυκνά

πυκνὰ μεριζομένοισι γέρων κυκλώσατο τέκτων
ἀστερόεν μίμημα, καὶ εἴκελον ὀξέϊ κόσμῳ·
μεσσοφανὴς ὅθι λύχνος ὁμοζυγέος διὰ κόλπου
ὀξὺ φάος πολυωπὸν ὑπὸ σκέπας ἔκτοθι πέμπων,
ἀκροφανὲς σελάγιζε πολυσχιδὲς ἁλλόμενον φῶς·
Ἰησοῦς δ' ἀδίδακτος ἰδὼν μελλόντων ἀνάγκην,
ἄτρομος, αὐτοκέλευστος ἀνέδραμε κῆπον ἐάσας·
καὶ στρατιὴν ἐρέεινε σκέπαλον ὀξέϊ μύθῳ,
ποῖον ἀνιχνεύοντες ἱκάνετε φῶτα πιέζειν;
Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο σιδηροφόρων στρατὸς ἀνδρῶν,
Ναζαρὲθ ναέτην διζήμεθα πάντες Ἰησοῦν·
καὶ θρασὺς ἀντιβίοισι παρίστατο πομπὸς Ἰούδας,
ὃς μὲν ἀφαυροτάτοιο μινυνθαδίου χάριν ἔργου
ἦα θεοῦ παρέδωκεν ἀτέρμονος ἐλπίδα κόσμου.
ἦα θεοῦ παρέδωκε· καὶ ὡς ἐφθέγξατο λαῷ
ἀβροχίτων, ἀσίδηρος ἄναξ ῥηξήνορι φωνῇ,
πάντες ἐπ' ἀλλήλοισι μαχήμονες ἀσπιδιῶται
αὐτόματοι πίπτοντες, ἐπεστόρνυντο κονίῃ,
πρηνέες, εἰσρηθέντες ἀτευχέϊ λαίλαπι φωνῆς·
Ἰησοῦς δ' ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἔμφρονι μύθῳ,
ποῖον ὁμηγυρέες μαστεύετε φῶτα πιέζειν;
δυσμενέες δ' ἰάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,

Ναζαρὲθ ναέτην διζήμεθα χριστὸν ἰησοῦν:
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ,
Ναζαρὲθ ναέτης τελέθω γαλιλαῖος Ἰησοῦς·
Ἰησοῦς γαλιλαῖος ἐγὼ πέλον. εἰ δ' ἐμὲ μοῦνον
ἤλθετε μαστεύοντες, ὑπότροπον οἴκαδε βαίνειν
τοῦτον ἐμῶν ἄψαυστον ἐάσατε λαὸν ἑταίρων,
ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον ἔπος τετελεσμένον εἴη,
χριστὸς ὅπερ πάρος εἶπεν ἑῷ ζώοντι τοκῆϊ,
τούτων οὐδὲν ὄλωλε, τά, μοι πόρες. ἀγχιφανὴς δὲ
Σίμων ἄορ ἔχωμ, θρασὺς ἔσπασεμ. ἄνδρα δὲ νύ-
λάξιμ ἀμαιμακέτοιο διάκτορομ ἀρχιερῆος, (ξας
δεξιὸμ οὖας ἔταμνεμ ἀκοσμήτῳ σιδήρῳ.
καὶ ξίφεϊ πληγέντος ὀπάονος οὔνομα Μάλχου.
Ἰησοῦς δ' ἀνέκοψε φιλήτορι Πέτρομ ἰωῇ,
λῆγε χόλου, κολεῷ τε τεὸν ξίφος· ἡμετέρου δὲ
οὐ πίομαι γενέταο φίλομ δέπας ἡδέϊ θυμῷ
αὐτὸς ὅπερ μοι ὄπασσε; φύλαξ δ' ἱεροῖο μελάθρου
χιλιάδος ζαθέης στρατιῆς πρόμος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
σὺν προμάχῳ δασπλῆτι φερεσσακέων στρατὸς ἀν-
χριστὸν ἐπισφίγξαντες ἀμεμφέα νηλέϊ δεσμῷ, (δρῶν
ἑσπερίην ἀβόητομ ἐποιήσαντο πορείην
Ἄννα χριστὸμ ἄγοντες ἐς οἰκίομ ἀρχιερῆος·

Καϊάφα γὰρ ἔην ἑκυρὸς θρασύς. ὃς πέλε κείνου
ἀρχιερεὺς λυκάβαντος· ὃς ἑβραίων ποτὲ λαῷ
ζῆλον ἔχων Χριστοῖο, θεημάχον ἴαχε φωνήν,
καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα, μὴ φθόνος ἕρπων,
ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἑνὸς χάριν ἀνδρὸς ὀλέσσῃ.
Ἰησοῦν δὲ φέροντες ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται.
καὶ οἱ ὀπισθοκέλευθος ὁμάρτεε τηλόθι Σίμων,
καὶ νέος ἄλλος ἑταῖρος. ὃς ἰχθυβόλου παρὰ τέχνης
γνωτὸς ἐὼν ἐρίδηλος ἐθήμονος ἀρχιερῆος,
Χριστῷ σύνδρομος ἦλθεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς.
καὶ βραδὺς αὐτόθι Πέτρος ἐλείπετο νόσφι θυράων.
Χριστοῦ δ' ἄλλος ἑταῖρος ὑπωρόφιον γόνυ πάλλων,
ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο, καὶ ἀμφιπόλῳ πυλαωρῷ
εἶπε, καὶ ἤγαγε Πέτρον ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς
χειρὸς ἔχων. καὶ δμωὶς ἐπεσβόλος ὄμματι λοξῷ
δερκομένη πυλαωρὸς, ἀνίαχε γείτονι Πέτρῳ
ποῖον ἔπος, μὴ καὶ σὺ πέλῃ Χριστοῖο μαθητής;
Σίμων δ' ἀντιάχησε φόβου σημάντορι φωνῇ,
ὦ γύναι, οὐ Χριστοῖο συνέμπορός εἰμι μαθητής.
συμμιγέες δ' ἵσταντο διάκτοροι ἀρχιερῆος,
θῆτες ὁμοῦ καὶ δμῶες· ἐθερμαίνοντο δὲ κύκλῳ
ἀνθρακιὴν στορέσαντες. ἐπεὶ σπινθῆρι δὲ λεπτῷ
πυρσὸν

πυρσὸν ἄναπτον ἔχουσα· μαραίνετο φειδομένη φλόξ·
νὺξ γὰρ ἔην σκοτίη, διοπέμφελος. ἑσπέριοι δὲ
γαῖαμ ἐπιψύχοντες ἀνερρίπιζομ ἀῆται.
δμῶες ὅθεμ θάλποντο φίλῳ πυρί. καὶ μέσος αὐτῶν
ἄψοφος ἵστατο Πέτρος ἔχωμ ἄγνωστομ ὀπωπήμ.
Ἰησοῦμ δ' ἐρέεινε θυηπόλος ὀξέϊ μύθῳ
Ἄννας εὐρυγένειος, ἐθήμονι χειρὸς ἐρωῇ (νης,
ἄπλοκον ἀμφαφόωμ κεχαλασμένομ ἄκρομ ὑπή-
ἀμφὶ σοφῶν ἑτάρωμ, οὓς κοίρανος εἶχε μαθητάς,
καὶ διδαχῆς ὁσίης. βριαρῷ δ' ἀντίαχε μύθῳ
Ἰησοῦς ἀδόνητος, ἐγὼ φιλοπευθέϊ κόσμῳ
ἀμφαδίημ ὀάριζομ ἐν εὐαγέεσσι μελάθροις,
αὐταῖς ἐν ξυνόδοισι, θεοκλήτῳ τ' ἐνὶ νηῷ,
ἧχι πολυσπερέωμ αὐλίζεται ἔθνεα λαῶμ,
οὐδὲν ἀποκρύφιον λαλέων ληΐστορι μύθῳ,
δειμαλέῳ· τί με ταῦτα διείρεαι· ἠνίδε κύκλῳ
οὗτοι πάντες ἔασιν ἐμῆς ἐπιμάρτυρες αὐδῆς.
πάντες ἐμῶν δεδάασι νοήματα ποικίλα μύθων,
ὅσσα παρ' ἑβραίοις ἐφάμην θεοπειθέϊ λαῷ·
ταῦτα δέ οἱ λαλέοντι διάκτορος ἄγριος ἀνὴρ
εὐλιμενῇ παλάμῃ ζαθέην ἐπάταξε παρειήν.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε τανύβριχα λάξιν ἐλέγχων,

εἰ θρασὺς ὡμίλησα κακῶς ἀεσίφρονι μύθῳ,
μάρτυρος ἔσσο κακοῖο τεῇ νεμεσήμονι φωνῇ·
εἰ δὲ καλῶς κατέλεξα, τί με πληγῇσι δαμάζεις;
Ἄννας μὲν φονίης πεφυλαγμένον ἐς λίνον ἄγρης
χεῖρας ὀπισθοτόνῳ πεπεδηκότα δίζυγι δεσμῷ
Ἰησοῦν προέηκεν ἑῷ λυσσώδεϊ γαμβρῷ
ἀρχιερεὺς ἑτάρῳ πεφορημένον ἀρχιερῆι.
Σίμων δ' ἐσχαρεῶνι παριστάμενος ἦεν ἀλύων,
ψυχρὸν ἐπ' ἀνθρακόεντι δέμας θερμαίνετο πυρ-
θαλπόμενον δ' ἐρέεινον ὁπάονες ἀρχιερῆος (σῷ·
ἀλλοφανῆ Σίμωνα νεήλυδα, μὴ σὺ καὶ αὐτὸς
ἐξ ἑτάρων Χριστοῖο πέλεις; ὃ δ' ἀμοιβάδι φωνῇ
δμώων πευθομένων, ἠρνήσατο Πέτρος ἀκούων,
οὐ Χριστοῦ γενόμην ἐνέπων ψευδήμονι μύθῳ·
καὶ θεράπων ἱερῆος ἀμείβετο Πέτρον ἐλέγχων,
νυκτιπόλου θεράποντος ὁμόγνιος, οὗ ποτε Σίμων
δεξιὸν οὖας ἔταμνε παρήορον ἄορι νύξας,
οὐ σὺ πέλεις Χριστοῖο διάκτορος; οὔ σε μετ' αὐτοῦ
εἶδον δενδρώεντος ὁμέστιον ἔνδοθι κήπου;
καὶ τριτάτῃ παλίνορσος ἐθήμονι Πέτρος ἰωῇ
Ἰησοῦν ἀπέειπε, καὶ ἔκραγεν εὐθὺς ἀλέκτωρ.
Καϊάφα δὲ μέλαθρα κατήγορος ἐσμὸς ἐάσας,

εἰς

εἰς δόμον αὐχήεντος ἐκώμασεν ἡγεμονῆος,
Ἰησοῦν ἐθέλοντα φερέσβιον εἰς μόρον ἕλκων·
οὐδὲ μὲν ἔνδον ἔβαινε πολυφλοίσβοιο μελάθρου
ποσσὶ φυλασσομένοισιν, ὅπως μὴ γαῖα μιήνῃ
πάσχα φαγεῖν ἐθέλων καθαρῷ χροΐ. τηλόθι δ' ἔστη
νήπιος, ἀγνώσσων ὅτι τηλίκον ἐς φόνον ἕρπων,
ἁγνὸν ἀλεξικάκων ἐφυλάσσετο δῶμα θεμίστων·
καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἑῆς ἐξήλασεν αὐλῆς·
νηοπόλους δ' ἐρέεινεν ὀφειλομένῳ τινὶ θεσμῷ,
μῦθον ἀπαιτίζων φονίης ἐπιμάρτυρα φωνῆς,
ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνέρι τούτῳ·
τίς πρόφασις θανάτοιο. τί τηλίκον ἤλιτεν ἀνήρ·
ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνδρὸς ὀλέθρου;
καὶ φθονεροῖς στομάτεσσιν ἀνίαχον ἀρχιερῆες,
εἰ μὴ ἔην τελέσας ἄφατον κακόν, οὐκ ἂν ἀνάγκῃ
ἕλκομεν εἰς σὲ φέροντες ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι,
χειρὶ τεῇ παραδόντες. ὁ δέ, φθόνον ὀξὺ νοήσας,
Χριστὸν ἀνακρίνειν ἀπεσείσατο μάρτυρι μύθῳ;
ὑμεῖς τοῦτον ἕλεσθε· θεμιστοπόλοιο δὲ βίβλου
κρίνατε πατρῴοισι νόμοις καὶ ἐθήμονι ποινῇ·
καὶ θρασὺς ἑσμὸς ἔειπε, κατακτείνειν τινὰ φωτῶν
ἡμῖν οὐ θέμις ἐστίν, ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἴη

Χριστὸς ὅπερ κατέλεξε προθεσπίζων τίνι πότμῳ
μέλλε θανεῖν. Πιλάτος δὲ δολοπλόκον ἐς μόνον ἐάσσας
ἀγχίθυρον, παλίνορσος ἐδύσατο θέσμιον αὐλήν,
Ἰησοῦν δ' ἐκάλεσε, καὶ εἴρετο μάρτυρι φωνῇ,
αὐτὸς Ἰουδαίων βασιλεὺς πέλες; εἰρομένῳ δὲ,
εἴκελος ἀγνώσσοντι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
εἴρεο γινώσκων ζαθέῃ φρενὶ, τοῦτο πιφαύσκεις
αὐτόματος σκηπτοῦχον Ἰουδαίων με καλέσσας,
ἤ ἕσοι ἄλλος ἔειπε; καὶ ἴαχεν ὄρχαμος ἀνὴρ,
μὴ γὰρ Ἰουδαῖος κἀγὼ πέλον; ὑμέτερον δὲ
ἔθνος ἵνα κρίνω σε καὶ ἀνέρες ἀρχιερῆες
αὐτοὶ ἐμοὶ παρέδωκαν ἀναιδέες. εἰπὲ σὺ αὐτὸς
ἔργον ποῖον ἔρεξας. ἄναξ δ' ἀντίαχε μύθῳ,
οὐ χθονίη τελέθει τίς ἐμὴ βασιλήϊος αὐλή.
οὐ πέλον ἐκ κόσμου μινυώριος. ἡμετέρη γὰρ
εἰ πέλε κοιρανίη γαιήϊος, εἰ πέλε κόσμου,
καί κεν ἐμοὶ δρηστῆρες ἐνόπλιον εἶχον ἀγῶνα,
ὄφρα μὴ Ἑβραίοις μεταχείριος ἔκδοτος εἴην·
νῦν δέ μοι οὐκ ἐντεῦθεν ἔην βασιλήϊος ἀρχή.
καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπεν ἀμοιβαίῃ τινὶ φωνῇ,
ἦ ῥά νυ κοίρανός ἐσσι; καὶ ἀντιάχησεν Ἰησοῦς,
καὶ γενόμην εἰς τοῦτο καὶ ἤλυθον, ὄφρα κεν αἰεὶ
μάρτυς

μάρτυς ἐτητυμίης πανθελγέος ἀνδράσιν εἴπω.
καὶ πᾶς ὅς προβέβουλεν ἀληθείης ζυγὸν ἕλκειν,
γλώσσης ἡμετέρης ἀψευδέα μῦθον ἀκούει.
καὶ Πιλάτος θάμβησε, καὶ ἔμπαλιν εἴρετο μύθῳ·
ἀτρεκίη τί πέλει. καὶ ἑὸν θρόνον ὀξὺς ἐάσας,
δώματος ἐκτὸς ἔβαινε, καὶ ἔννεπεν ἄφρονι λαῷ,
νηοπόλους δ' ἤλεγξεν, ἐγὼ πολυειδέϊ μύθῳ
κρίνας, αἴτιον οὐδὲν ἐν ἀνέρι τῷδε δοκεύω·
οὐ πρόφασιν μίαν εὗρον ἐπήβολον· ἀρχέγονον δὲ
ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἐτήσιον, ὄφρα κεν ὑμῖν
ἐκ φυλακῆς καλέσας ἕνα δέσμιον ἀνέρα, λύσω·
ἦ ῥα νύ μοι βούλεσθε παλίλλυτον ὕμμιν ὀπάσσω
σφιγγόμενον δεσμοῖσιν Ἰουδαίων βασιλῆα;
ἑβραῖοι δ' ἀλάλαξαν ἀπείρονα σύνθροον ἠχῶ
φθεγγόμενοι, μὴ τοῦτον ὃν ἔννεπες, ἀλλὰ Βαραβ- (βᾶν,
19 ὃς πέλε ληϊστὴρ θανατηφόρος. Αἰνομανὴς δὲ
ὄρχαμος ἀφραδέων στομάτων ἀλαλητὸν ἀκούων,
ληϊστὴν ἀνίμαστον, ἀδέσμιον ὤπασε λαῷ,
καὶ ῥοπάλοις ἀχάρακτον. ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς,
ῥιγεδανῇ Χριστοῖο δέμας φοίνιξεν ἱμάσθλῃ.
καὶ στρατὸς ἀντιβίων φιλοκέρτομος εἶχεν Ἰησοῦν.
ὀξυτόμου δὲ κόρυμβα περιπλέξαντες ἀκάνθης,

στέμμα

στέμμα νόθον βασιλῆος ἐκυκλώσαντο καρήνῳ·
καί μιν ἀνεχλαίνωσαν ἐπὶ χροῒ πέπλα βαλόντες,
στολονίης στίλβοντα σοφῷ σπινθῆρι θαλάσσης.
σύμβολα κοιρανίης καὶ ἐν ἄλγεσιν. ἀμφιπαγῆ δὲ
γούνατα δοχμώσαντες ἐπὶ χθονὸς αὐχένι κυρτῷ,
κοίρανον ἠσπάζοντο ἐπὶ ψευδήμονι κλήσει
ἱκεσίης κήρυκι. καὶ ἤϊεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
χερσὶν ἀμοιβαίῃσι παρήϊδος ἄκρον ἀράσσων·
καὶ Πιλάτος ταχύμητις ἀνέδραμε δώματος ἔξω
ποσσὶ παλιννόστοισι, καὶ ἴαχεν ἄφρονι λαῷ,
ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἄρτι κομίζω·
ὄφρα δὲ γιγνώσκητε, νεοπλανὲς οὐδὲν ἐν αὐτῷ
εὗρον ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀμωμήτοισι δικάζων.
ἀχράντοις δὲ πόδεσσι διέστιχε νόσφι μελάθρου,
καὶ στέφος ὀξυέθειρον ὁμόπλοκον εἶχεν ἀκάνθης,
πορφυρέην τ' ἐσθῆτα διάβροχον αἵματι κόχλου·
καὶ Πιλάτος κατέλεξε πάλιν ζηλήμονι λαῷ,
ἠνίδε ποικιλόνωτος ἀναίτιος ἵσταται ἀνήρ·
καί μιν ἐσαθρήσαντες ἀθέσμιοι ἀρχιερῆες,
καὶ βλοσυροὶ δρηστῆρες, ἐπέβρεμον ἄσπετον ἠχώ,
σταυρῷ σύμπλοκος οὗτος, ἐπήορος, ὄρθιος ἔστω,
καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσι σιδήρεα κέντρα κομίζων·

καὶ Πιλάτου λαοῖσιν ἐχέφρονα ῥήξατο φωνήν,
ὑμεῖς τετραπόρῳ σφηκώσατε τοῦτον ὀλέθρῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ θανάτου πρόφασιν μίαν εὗρον ἐν αὐτῷ·
καὶ Πιλάτῳ φθέγξαντο μεμηνότες ἀρχιερῆες,
πάτριος ἑβραίοις φέρεται νόμος, ὅν ποτε βίβλῳ
θεσμοθέται γράψαντο, καὶ οἷά τε θεσμὸς ἀνώγει,
οὗτος ἀνὴρ ὤφειλε θανεῖν ποινήτορι πότμῳ,
εἵνεκα δυσσεβίης, ὅτι θέσκελον αὐτὸς ἑαυτὸν
υἱὸν ἀειζώοιο θεοῦ κίκλησκε τοκῆος·
καὶ σοφὸς ὡς κλύε τοῦτο δικασπόλος ἔξεμεν ἀνήρ.
ὑπερχομένοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο πανδόκον αὐ-
Ἰησοῦν δ᾽ ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἠθάδι μύθῳ, (λήν·
τίς τελέθεις, πόθεν εἶ σύ. κατηπιόων δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
κοίρανος ὄμματα πῆξε· καὶ οὐ Πιλάτῳ στόμα λύσας,
ἀντίδοτον μύθοισιν ἀμοιβαίην πόρε φωνήν.
καὶ Πιλάτος βαρύμηνιν ἀπερροίβδησεν ἰωὴν,
οὔ με τεοῖς ἐπέεσσιν ἀμείβεαι; οὐδέ πω ἔγνως
ὅττι κεν εἰς σὲ φέρω δίδυμον κράτος; ἀμφότερον κ᾽
καὶ σταυρῷ δαμάσαιμι, καὶ ἢν ἐθέλω σε μεθήσω.
καὶ οἱ χριστὸς ἔλεξεν ἀγήνορα κόσμον ἐλέγχων,
οὐδεμίαν μεθέπεις αὐτάγρετον εἰς ἐμὲ τιμήν,
εἰ μὴ ἄνωθεν ἔην κεχαρισμένον· οὗ χάριν, ἀνὴρ

ὅς

ὅς με λαβὼν παρέδωκεν, ἁμαρτάδα μείζονα πέσ
ἔνθεν ἐπιθηρίνων Πιλάτος μενέαινεν ἐᾶσαι (σει·
Ἰησοῦν ἀδίκαστον, ἀνειμένον ἐκτὸς ὀλέθρου·
λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ἀσιγήτου κλόνον ἠχοῦς
νηρίθμοις στομάτεσσιν, ἀπήμονα τοῦτον ἐάσας,
Καίσαρος οὐ φίλος ἐσσὶ μονοσκήπτρου βασιλῆος·
πᾶς γὰρ ἑαυτὸν ἄνακτα λέγων ψευδήμονι μύθῳ,
Καίσαρι Τιβερίῳ ψευδώνυμος οὗτος ἐρίζει·
καὶ Πιλάτος ζομεροῖσιν ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων,
ἔκτοθεν ὑψορόφων μεγάρων ἐκόμισσεν Ἰησοῦν.
ἀρτιδόμῳ δ' ἐκάθητο λιθοστρώτῳ παρὰ χώρῳ,
οὔνομα τοῦτο φέροντι βοώμενον Ἑλλάδι φωνῇ,
οἷα λίθοις στρωτοῖσι τετυγμένῳ· ἐνδαπίῳ δὲ
γαββαθὰ παφλάζοντι σύρῳ κικλήσκετο μύθῳ·
ἕκτη δ' ἦν ἐνέπουσι προσάββατον, ἔπλετο ἠώς.
ἦν δὲ ἐπιταινομένη ἑξιτάτη θανατηφόρος ὥρη·
καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἐπ' εὐλαΐγγι θοώκῳ
Ἑβραίοις ἐβόησεν, ἴδε σχεδὸν ἵσταται ἀνὴρ
κοίρανος ὑμείων, βασιλήϊον εἷμα κομίζων.
λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
τοῦτον ἑλὼν σταύρωσον ἐλεγχίστῳ ἐνὶ πότμῳ.
ὄρθιος οὗτος ὅλοιτο σιδηροφόρων ἀπὸ γόμφων,

δουρατέου θανάτοιο παθεὶς τετράζυγι δεσμῷ.
Ἐν Πιλάτος πάλιν εἶπεν ὅλῳ θηήτορι λαῷ,
δούρασι γομφοτόμοισιν ἐγὼ γόμφωτον ἐλάσσας
κοίρανον ὑμείων, ὀλέσω ποινήτορι πότμῳ;
Ἐν δολίοις στομάτεσσιν ἀνέκραγον ἀρχιερῆες,
ἄλλον ἔχειν οὐκ ἴδμεν ἀηθέα κοίρανον ἡμεῖς,
κοίρανον αὐτοκέλευστον, ὃν οὐκ ἐστέψατο ῥώμη,
εἰ μὴ Καίσαρα μοῦνον, ἀτέρμονα ποιμένα κόσμου.
καὶ Πιλάτος λαοῖο βοὴν ἄσβεστον ἀκούων,
Χριστὸν ἑκὼν ἀέκων ἀδίκῳ παρέδωκεν ὀλέθρῳ·
καὶ θανάτῳ χαίροντες ἀναιδέες ἀρχιερῆες,
Ἰησοῦν ἐδέχοντο θελήμονες· ὠκύμοροι δὲ
ἀθανάτου Χριστοῖο βροτοὶ γεγάασι φονῆες,
πάντες ὁμοῦ· καὶ σταυρὸν ἔχων ἑὸν αὐτὸς Ἰησοῦς,
εἰς μόρον ἀπλοίητος ἑκούσιον εἶχε πορείην,
εἰσόκε χῶρον ἵκανε φατιζομένοιο κρανίου,
Ἀδὰμ πρωτογόνοιο φερώνυμον ἄντυγι κόρσης.
γολγοθὰ τὸν καλέεσκε σύρων στόμα. κεῖθι φονῆες
εἰς δόρυ τετράπλευρον ἐπήορον ὑψόθι γαίης
ὄρθιον ἐξετάνυσσαν ὧδε σφίγξαντες ἀνάγκῃ
πεπταμένας ἑκάτερθε σιδηρείῳ τινὶ δεσμῷ
χεῖρας. ὁμοξήτῳ δὲ πεπαρμένον ἄζυγι γόμφῳ,

Διπλόον ἦτορ ἔχοντα μιῇ πτερυμένον ὁρμῇ,
ποσσὶν ὁμοπλεκέεσσιν ἀκαμπέα δεσμὸν ὀλέθρου·
κέντροις δ' ἀντιτύποισιν ὑπὸ σταυροῖο δεθέντας
νυκτιλόχους δύο φῶτας, ἐνὶ ξυνῷ ὤπασαν ὀλέθρῳ
γείτονας ἀλλήλοισι, μέσον δ' ἔστησαν Ἰησοῦν.
καὶ Πιλάτος θηητὸν ἐπέγραφε μάρτυρι γόμφῳ
γράμμα, τόπερ καλέουσι λατινίδι τίτλον ἰωῇ·
ἦν δὲ σοφῷ καλάμῳ τετυπωμένον, οὗτος Ἰησοῦς,
οὗτος ἰουδαίων βασιλεὺς γαλιλαῖος Ἰησοῦς·
καὶ πολὺς ἑβραίων ἐπιδήμιος ἑσμὸς ἀνέγνω
τίτλον ἰδών, ὅτι χῶρος ἔην λόφος ἄστεϊ γείτων,
ὁππόθι μιν σταυροῖο συνεκλήϊσσαν ὀχῆϊ·
ἦν δὲ μιῆς παλάμης νοερῷ κεχαραγμένον ὁλκῷ
αὐσονίῃ γλώσσῃ τε, σύρῳ, καὶ ἀχαιΐδι φωνῇ.
καὶ Πιλάτον λιτάνευον ὁμήλυδες ἀρχιερῆες,
μὴ γράφε μὴ γράφε τοῦτον ἰουδαίων βασιλῆα·
ἀλλ' ὅτι κεῖνος ἔνισπεν ἑῇ ἐπιδημόνι φωνῇ,
κοίρανος ἑβραίων τελέθω, σκηπτοῦχος Ἰησοῦς.
καὶ Πιλάτος φάτο μῦθον ἀπηνέας ἄνδρας ἐλέγχων,
ἔγραφον ἀσφαλέως, τόπερ ἔγραφον· ὑψιφανὴς δὲ
Ἰησοῦν ἀτίνακτον ὑποδρηστῆρες ὀλέθρου
ἐκταδὸν ὀρθώσαντες ὑπὸ σταυροῖο δεθέντα,

θεσπεσίην ἐσθῆτα θεηγενέος βασιλῆος
ἰσάμμοροι δάσαντο, καὶ αἰγλήεντα χιτῶνα,
ὅς τις ὅλος καὶ ὑπέρθεν ὁμοῦ καὶ ἔνερθε φορῆος
ἄῤῥαφος ἦεν ὑφαντὸς ἀπ᾽ αὐχένος εἰς σφυρὰ λή-
ἀλλήλοις δ᾽ ὀάριζον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ, (γων.
οἴνοπα μὴ σχίζοιμεν ἀληθέα τόνδε χιτῶνα,
θέσκελον ἀμφιέποντα τύπον ξένον. ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
δάκτυλα χειρὸς ἀφέντες, ἐκηβόλα σύμβολα νί-
λαχμῷ πάντες ἴδοιμεν ἀδηρίτῳ τίνος ἔσται· (κης,
ὄφρα κε μῦθος ἐκεῖνος ἐτήτυμος ὄψιμος εἴη,
ὃν κιθάρῃ ψαλμοῖο θεηγόρος ἔννεπε μολπή,
ἡμέτεροι δασπλῆτες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φονῆες,
ξυνοὶ ἀμιλλητῆρες ἐμοὺς δάσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήρους ἐβάλοντο φιλοχλαίνῳ τινὶ λαχμῷ,
ἡμετέρης ἐσθῆτος ἕως ἐγένοντο φορῆες·
καὶ τὰ μὲν ἔργα τέλεσσεν ἀθεσμοβίων στρατὸς ἀν-
ἐγγύθι δὲ σταυροῖο συνήλυδες ἦσαν ἑταῖροι, (δρῶν.
καὶ Μαρίη Χριστοῖο θεητόκος. οἷς ἅμα κείνη
σύγγονος ἦν Μαρίη, καὶ ὁμώνυμος. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ
Μαγδαληνὴ Μαρίη φιλοδάκρυος. ὡς δὲ τεκοῦσαν
Χριστὸς ἴδεν θεόπαιδα, καὶ ὃν φιλέεσκε μαθητὴν,
μητέρι μῦθον ἔλεξε, γύναι φιλοπάρθενε μῆτερ,

ἤνιδε

ἠνίδε παρθένον ἧα· καὶ ἔμπαλιν εἶπε μαθητῇ·
ἠνίδε παρθενικὴ φιλοπάρθενε σεῖο τεκοῦσα
νόσφι τόκου. κείνης δὲ μετὰ δρόμον εὔποδος ὥρης
παρθένον εὐώδινα συνέστιον ἔσχε μαθητὴς
ἔνδον ἑοῦ μεγάροιο· καὶ ἄσπορος ἔσκε τεκούσης
υἱός, ἀνὴρ ἀλόχευτος, ἀπειρώδινος ἀνάσσης·
Ἰησοῦς δ' ἅμα πάντα παριππεύοντα νοήσας
ὅτι θοῶς τετέλεστο, θοώτερον ἤθελεν εἶναι
τέρματος ἱσταμένοιο τὸ λείψανον. εἶπε δὲ λαῷ,
διψῶ. καὶ ἑτοῖμον ἔην παρὰ γείτονι χώρῳ
ὄξεος ἔμπλεον ἄγγος. ἀνὴρ δέ τις ὀξὺς ἀκούσας,
σπόγγον ὑποβρυχίων ἀδύτων βλάστημα θαλάσσης
πλήσας δριμυτάτοιο ποτοῦ, καὶ διψάδος ἅλμης,
ἰθυπόρου καλάμου παρὰ νείατον ἄκρον ἐρείσας,
ὤρεγεν ὑσσώπῳ κεκερασμένον ὄξος ὀλέθρου,
ἀντίδοτον βασιλῆι μελισσαγέος νιφετοῖο,
ἄρτου θεσπεσίοιο δι' ἠέρος ὕψοσε τείνων
ἄκρον ἀειρομένου καλάμου, καὶ σπόγγον ἀλήτην.
ἀλλ' ὅτε πικρὸν ἔδεκτο ποτὸν καὶ δίψιον ἅλμην,
ἀγχιθανὴς τετέλεστο καὶ ὑστατίῳ φάτο μύθῳ.
καὶ κεφαλὴν ἔκλινε, θελήμονι δ' εἴκαθε πότμῳ.
καὶ ζαμενεῖς ἱερῆες, ἐπεὶ πολὺ δείελον ὥρην

ἔστι

ἔστιχε μηλοφάγοιο προσάγγελον ἦμαρ ἑορτῆς,
ἐς δόμον αὐχήεντος ἐπέρρεον ἡγεμονῆος.
καὶ Πιλάτου λίσσοντο συνήλυδες, ὄφρα κεν αὐτῶν,
Χριστοῦ θεσπεσίοιο, καὶ ὀψιμόρων δύο φωτῶν,
ξισσῶν πουλυόδοντι πόδες τέμνοιντο σιδήρῳ,
μὴ καὶ ὑπὲρ σταυροῖο πεπηγότα σώματα μίμνῃ,
ἕβδομον ὁππότε φέγγος ἐλεύσεται· ἦν γὰρ ἐκείνη
πᾶσιν Ἰουδαίοισιν ἀθέσφατος ἔννομος ἠὼς
φέγγεος ἑβδομάτοιο, τόπερ δεδάασι γεραίρειν·
καὶ στρατὸς ἐγγὺς ἵκανε μιαιφόνος. ὑψιτενῆ δὲ
πρώτου μὲν διέτεμνεν ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
μειλιχίου πόδα δισσόν. ὑπὲρ σταυρῷ δὲ δεθέντος
ἄλλου νυκτιλόχου διδύμους πόδας ἄορι κόψας,
δεύτερον ἐπρήνιξεν ἐπεσβόλον ὀξέϊ πότμῳ·
Ἰησοῦν δ' ὅτε νεκρὸν ἐσέδρακον, οἷα θανόντος
οὐ πόδας ἠλοίησαν ὁμόζυγας ἠθάδι χαλκῷ.
ἀλλὰ θορὼν ἀκίχητος ἀνὴρ ἀνεμώδεϊ λόγχῃ,
πλευρὴν πᾶσι μέλουσαν ἀφειδέϊ νύξε μαχαίρῃ·
καὶ διδύμαις λιβάδεσσιν ἀπὸ πλευροῖο τυπέντος,
πρῶτα μὲν αἷμα χύθη, μετέπειτα δὲ θέσκελον ὕδωρ·
ἀνὴρ δ' ὅστις ὄπωπεν, ἐῷ πιστώσατο μύθῳ
μαρτυρίην ἀτίνακτον· ἀριστονόοιο δὲ κείνου

ἴδμεν

ἴδμεν ὅτι ζαθέη καὶ ἐτήτυμος ἔπλετο φωνή·
Ταῦτα δὲ πάντα τέλεσκεν, ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἴη,
ὃ ζαθέῃ φόρμιγγι μελίπνοος ἔννεπε μολπή,
χριστοῦ ἀμωμήτοιο προάγγελος, οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ
κεκριμένων μελέων τεθλιμμένον ὀστέον ἔσται·
καὶ φέρεται λόγος ἄλλος, ὃν ἔννεπε θέσκελος ἀνήρ,
ὄψονται πρὸς ἐκεῖνον, ὃν οὔτασαν. ὅς τις ὀπάσσει
ποινὴν ὀψιτέλεστον ἀμοιβάδα κέντορι λόγχῃ·
καὶ Πιλάτον μετέπειτα λαθὼν ἱκέτευεν Ἰωσήφ
τάρβος ἰουδαίων πεφυλαγμένος· ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
ἀπροϊδὴς χριστοῖο φιλήκοος ἔσκε μαθητής,
ἐκ στόματος ζαθέοιο σοφὸν γάλα πιστὸν ἀμέλγων·
οὗτος ἰών, ἱκέτευεν ὑπωρόφιον γόνυ κάμπτων,
ὄρχαμον αἰτίζων νέκυν ἔνθεον. αὐτὰρ ὁ χαίρων,
νεκρὸν ἀεὶ ζώοντα θεουδέϊ δῶκε φορῆϊ·
καὶ πολὺ σιγαλέῳ νεκυοστόλος ἦλθεν Ἰωσήφ·
ἐγγύθι δὲ σταυροῖο πεπηγμένον ἄκρον ἐρείσας
δίζυγα χαλκὸν ἔλυσεν ἀκαχμένον ὀξέϊ δεσμῷ·
καὶ νέκυν ἐστηῶτα κατήγαγε δείελος ἀνήρ,
φόρτον ἐλαφρίζων θεοδέγμονι κείμενον ὤμῳ·
ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἤλυθε νυκτὸς ὁδίτης
ἐς μέγαρον χριστοῖο φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων,

σμύρναν ἄγων θυόεσσαν· ἐρυθραίοιο δὲ κήπου
ἰνδῴης ἀλόης δονακοζεφὲς ἔρνος ἀρούρης,
λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ τινὶ μέτρῳ
ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος· ὧν ἅμα καρπῷ
λεπταλέαις ὀθόνῃσιν ἐμιτρώσαντο θανόντος
σῶμα πολυπλέκτῳ ἑλίκων εὐώδεϊ δεσμῷ,
ὡς ἔθος ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν·
ἦν δέ τις αὐτόθι τύμβος ἀερσιλόφῳ παρὰ χώρῳ,
Χριστὸν ὅπη σταυροῖο συνεκλήϊσαν ὀχῆϊ
νηλὴς ἐχθρὸς ὅμιλος. ἔην δ' ἐνὶ γείτονι κήπῳ
τύμβος ἀδωμήτοιο βαθυνομένης ἀπὸ πέτρης
γλυπτὸς ὅλος, νεότευκτος. ἐν εὐλαΐγγι δὲ τύμβῳ
οὔπω νεκρὸς ἔκειτο χυτῆς ψαμάθοιο τυχήσας,
ἀλλὰ τάφου καθαροῖο φυτῶν ἐπικήπιος αἴρη,
χῶρον ἀνερρίπιζεν, ὅπῃ ταλαεργὸς Ἰωσὴφ
Ἰησοῦν ἐκόμισσεν ἑῷ ὑπερφορημένον ὤμῳ.
Ἐνέκων οὐ μίμνοντα λιθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ,
νεκρὸν ἀεὶ ζώοντα, τριήμερον ἔνδοθι τύμβου,
σῆμα παρ' αὐτόρριζον, ἀμάρτυρον ἔργον ὑφαίνων·
ὅττι παρ' ἑβραίοισι φυλασσομένης δρόμον ὥρης,
γείτονα νύκτα φέρουσα προσάββατος ἔξεχεν ἠώς.
καὶ πάλιν ἐς δόμον ἦλθε λαθὼν ἀκίχητος Ἰωσήφ·

Τῇ

20 Τῇ δὲ μιῇ φθαμένῃ μετὰ σάββατον ἠριγενείῃ,
Μαγδαληνὴ Μαρίη φιλοδάκρυος ἐγγύθι τύμβου
πρώϊον ἴχνος ἔκαμψεν, ὅτε σκιόεσσι γαίης
νυκτιφανὴς ἀχάρακτος ἑώϊος ἤϊεν ἀστήρ.
καὶ λίθον οὐδαίοιο μετοχλισθέντα θυρέτρου
ἄθρεεν ἐνδαπέδῳ κεκυλισμένον, ἄχθος ἀρούρης,
καὶ τάφον ἔδρακε γυμνόν, ὅπη βαρύφορτος Ἰωσὴφ
Ἰησοῦν ὀλίγῃ ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ·
κεῖθι γυνὴ νυχίη πόδας ἤνυσεν· ἀμφὶ δὲ κόλπῳ
πενθαλέον μύρον εἶχεν· ἐρημαίης δὲ χαμεύνης
ἥψατο, μαστεύουσα νέκυν φύξηλιν ἀλεῖψαι·
ἀλλά μιν οὐκ ἐκίχησεν. ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
νόσιμος εἰς δόμον ἦλθε· κατηπιόωντι δὲ Πέτρῳ
ἀγγελίην ἑτέρῳ τε συνεσπάοντι μαθητῇ,
κοίρανος ὃν φιλέεσκε, μιῇ ξυνώσατο φωνῇ
ἀμφὶ τάφοιο κενοῖο. καὶ ὡς ἔχε Πέτρος ἀκούσας,
ἔμπνοος οἰστρηθέντι ποδῶν διφήρει ταρσῷ
ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο· καὶ ὡμάρτησε μαθητὴς
ἄλλος ὁμοῦ ἐπὶ σῆμα, καὶ εἰς δρόμον ἔτρεχον ἄμφω·
καὶ φθάμενος Σίμωνα ποδήνεμος ἦλθε μαθητής,
Πέτρου ἀπερχομένοιο θοώτερος. ἀγχιφανὴς δὲ
ἱστάμενος παρέκυψε, καὶ ἔδρακεν ἔνδοθι τύμβου

ἀντωποῖς

ἀντωποῖς βλεφάροισι κενήριον ὀξὺ δοκεύων
κεκλιμένας ὀθόνας χιονώδεας ὑψόθι γαίης·
οὐ μὲν ἔσω διέβαινε, καὶ εἰ ταχὺς ἦλθεν ὁδιτῶν·
ἑσπόμενος δὲ πόδεσσιν ὀπίστερος ἵκετο Σίμων·
καὶ ταχὺς ἔνδον ἵκανεν· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ γυμνοῦ
σύζυγας ἀλλήλοις λινέους ἐνόησε χιτῶνας,
καὶ κεφαλῆς ζωστῆρα παλίλλυτον ἅμματι χαίτης,
σουδάριον τόπερ εἶπε σύρων ἐπιδήμιος αὐδή,
οὐ ταφίαις ὀθόναις παρακείμενον, ἀμφιλαφῆ δὲ
μουνάδιον αὐτοέλικτον ὁμόπλοκον εἰν ἑνὶ χώρῳ.
ἦλθε καὶ ὁ πρώτιστος ἰὼν ἐπὶ σῆμα μαθητής·
καὶ βραδὺς ἔνδον ἵκανε λιθογλυφέος κενεῶνος·
καὶ λίθον ἐνδίνητον ἐοικότα χάσματι τύμβου,
ἀντίτυπον στήριγμα χαραδραίου πυλεῶνος,
καὶ πλοκάμων τελαμῶνα, καὶ εἵματα κείμενα γαίῃ
ἔδρακε, καὶ πίστευεν ὅτι χθονίων ἀπὸ κόλπων
οὐρανίων ἐπὶ πέζαν ὑπηνέμιος νέκυς ἔπλη.
οὐ γάρ πω δεδάασι δύω χριστοῖο μαθηταὶ
ὅτι ταχὺς μετὰ πότμον ἀνόστιμον οὖδας ἐάσας,
εἰς τρία φάεα μοῦνον ἐγέρσιμον ὕπνον ἰαύων,
νόστιμος ἐκ νεκύων ἀναβήσεται εἰς πόλον ἄστρων,
ἀκλινέος θανάτοιο παλίλλυτα δεσμὰ πατήσας·

πυκνὰ

πύκνὰ δὲ θαμβήσαντες ὀπιπευτῆρες ἑταῖροι,
ἀσταθέες σφετέροισιν ἐναυλίζοντο μελάθροις
ἄψοφα καλλείψαντες ἀπευθέος ἄντυγα τύμβου.
Μαγδαληνὴ δ' ἐλέλειπτο γυνὴ παρὰ σήματι μούνη,
θερμὸν ἀναβλύζουσα γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς,
μυρομένη ζώοντα· δι' εὐφαέος δὲ θυρέτρου
ὡς ἔτι δακρυχέεσκε λάλον νέκυν ἐγγὺς ἐόντα,
ἀγγελικὴν ἐνόησε συνωρίδα. τὸν μὲν, ἐπ' ἄκρου
δεξιὸν ἀντικέλευθον ὑπὲρ Χριστοῖο καρήνου,
μαρμαρυγὴν πέμποντα θεογλήνοιο προσώπου·
τὸν δὲ, ποδῶν παρὰ πέζαν, ὅπῃ νέκυς ἦεν ἐχέφρων,
χιονέους σπινθῆρας ἀκοντίζοντα χιτῶνος.
ἀμφότεροι δ' ἐρέεινον ἔσω τύμβοιο γυναῖκα,
τίπτε γύναι στενάχεις; Μαρίη δ' ἠμείβετο μύθῳ,
ὥς τινὲς ἅρπαγες ἄνδρες ἐμὸν βασιλῆα λαθόντες,
ἐννύχιοι σύλησαν. ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι
ὁππόθι μιν μετέθηκαν. ἀποστρεφθεῖσα δ' ἐκείνη,
Ἰησοῦν ἐνόησεν, ὃν ἔστενεν· ἰσάμενον δὲ
εἶδε, καὶ οὐ γίνωσκεν ὅτι ζαθέῳ παρὰ τύμβῳ
Χριστὸς ἔην· καὶ ξεῖνος ἀνὴρ ἅτε κῆπον ὀδεύων,
τίπτε γύναι στενάχεις, κινυρὴν ἐρέεινε γυναῖκα,
εἰπὲ τίνα μαστεύεις· Μαρίη δ' ἐφθέγξατο φωνὴν

ἐλπο-

ἐλπομένη κήποιο φυτηκόμον ἄνδρα νοῆσαι,
εἰ σὺ νέκυν ζοφόεντος ἐκούφισας ἔκτοθι τύμβου,
ἔννεπε ποῦ μετέθηκας, ἐγὼ δέ μιν ἔνθεν ἀείρω·
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων ἀρίδηλον ἰωήν.
καὶ Μαριὰμ ἰάχησε. μεταστρεφθεῖσα δ' ἐκείνη,
ῥαββουνὶ κατέλεξε. θεὸς δ' ἀνέκοψε γυναῖκα
δεξιτερὴν μέλλουσαν ἐς ἄμβροτον εἷμα πελάσσαι,
καί οἱ μῦθον ἔλεξεν, ἐμῶν μὴ ψαῦε χιτώνων.
οὔπω γὰρ μετὰ πότμον ἐμῷ νόστησα τοκῆϊ.
ἀλλὰ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς,
πρὸς γενέτην ἐμὸν εἶμι, καὶ ὑμέτερον γενετῆρα,
εἰς θεὸν ὑμείων, εἰς ἐμὸν θεὸν αὖτις ἱκάνω·
καὶ Μαριὰμ πεπότητο, καὶ ἔνδεκα μάρτυρι φωνῇ
πᾶσιν ὑπωροφίοισιν ἐπεξυνώσε μαθηταῖς,
ὅττι μετὰ χθονίου γυμνούμενα γυῖα χιτῶνος,
Χριστὸν ἴδε στίλβοντα θεοκμήτῳ τινὶ πέπλῳ·
καί οἱ ἔφη τάδε πάντα χέων ἀντώπιον αἴγλην·
καὶ σκιερὴν ὅτε γαῖαν ὅλην ἐμέλαινεν ὀμίχλη,
ἀκλινέες δὲ θύρετρα συνεκλήϊσαν ὀχῆες,
ὁππόθι φωλεύοντες ἐναυλίζοντο μαθηταὶ,
ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα μετάρσιος εἰς μέσον ἔστη
μυθωθεὶς ἑτάροισι, καὶ ἔννεπε σύννομος ὑμῖν
εἰρήνη·

εἰρήνη· καὶ ἄελπτον ἔπος βραχὺ τοῦτο βοήσας,
δεῖξε πόδας καὶ χεῖρας ὁμηγυρέεσσι μαθηταῖς
ἡλοτύπους, πλευρήν τε νεούτατον. ὀψιφανῆ δὲ
κοίρανον ἀθρήσαντες, ἐγήθεον αὖτις ἑταῖροι.
καί σφιν ἄναξ ἀγόρευε τὸ δεύτερον ὀξέϊ μύθῳ,
εἰρήνη πάλιν ὔμμι· καὶ ὥς τε ξυνάζυγι κόσμῳ
πέμψεν ἐμὸς γενέτης με, καὶ ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω.
εἶπε, καὶ ἀμβροσίων στομάτων φύσημα ἰταίνων,
χεῖλος ἀναπτύξας βιοτήσιον, εἶπε μαθηταῖς,
ἁγνὸν πνεῦμα δέχεσθε, καὶ ὧν μερόπων ἐνὶ γαίῃ
δυσσεβίην ἀφέητε βιοπλανὲς ἄχθος ἀνάγκης,
ἀμπλακίης ἄμνηστος ἐπουρανίη λύσις ἔσται.
ὧν δὲ πάλιν κρατέοιτε βροτῶν ἀλιτήριον ἄτην,
ἔργα βίου σφαλεροῖο μένει πεπεδημένα δεσμῷ.
Θωμᾶς δ' ἐν δολομύχων ἀπελείπετο μοῦνος ἑταίρων,
ἀγχιφανὴς ὅτε πᾶσι δι' ἠέρος ἦλθεν Ἰησοῦς
κοίρανος ἠνεμόφοιτος, ἀμάρτυρον οἶμον ἀμείβων·
καί οἱ ὀπιπευτῆρες ἐπεφθέγξαντο μαθηταὶ
κοίρανον ὡς ἐνόησαν· ὁ δὲ θρασὺ χεῖλος ἀνοίξας,
ἔννεπε μῦθον ἄπιστον, ἐπεὶ βραδυδινέϊ μύθῳ
μαρτυρίης ἄγναμπτον ἐδίζετο μείζονα πειθώ,
εἰ μὴ χεῖρας ἴδοιμι, βαθυνόμενόν τε σιδήρῳ

πήξω δάκτυλον ἄκρον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων,
καὶ παλάμην γλαφυροῖο κατὰ πλευροῖο πελάσσω,
οὔποτε πιστεύσοιμι. θεοφραδέες δὲ μαθηταὶ
ὀγδοάτης μετὰ φέγγος ἐπήλυδος ἠριγενείης,
πάντες ἔσαν στοιχηδὸν ἔσω κρυφίοιο μελάθρου,
φρικτὸν ἰουδαίων πεφυλαγμένοι ὄγκον ἀπειλῆς·
ἀγρομένοις δ' ἅμα τοῖσι συνέστιος ἔζετο Θωμᾶς,
ὃν Δίδυμον καλέεσκον το, Διώνυμον· ἀπτοΐδης δὲ
Χριστὸς ἔσω μεγάροιο θυρῶν ἀνεμώδεϊ ταρσῷ,
ἄπτερος, ἀγχιθέων ἀνεφαίνετο μέσσος ἑταίρων·
καὶ ξιτάτῃ παλίνορσος ἀνίαχεν ἠθάδι φωνῇ,
εἰρήνη πάλιν ὔμμι· καὶ εἰν ἑνὶ πάντας ἐάσας,
Θωμᾶν ἀντικέλευθον ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ,
δός μοι δεῦρο πέπον σέο δάκτυλον, ὄφρα πελάσσ-
μάρτυρ' ἀναμφήριστον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων. (σω
καὶ παλάμας ἑκάτερθεν ἐμὰς ἴδε· δεξιτερὴν δὲ
πλευρῆς χεῖρα τάνυσσον ἐμῆς αὐτάγγελον ὕλης,
καὶ τεὸν ἦθος ἄπιστον ἀναίνεο. πιστότερον δὲ
εἰς ἐμὲ διπλόος ἔσσο, καὶ εἰσορόων, καὶ ἀφάσσων.
Θωμᾶς δ' ὑστερόμητις ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνήν,
κοίρανος ἡμέτερος, καὶ ἐμὸς θεός. εἶπε καὶ αὐτὸς
Ἰησοῦς Διδύμοιο νόον διχόμητιν ἐλέγχων,

πείθεαι

πείθεαι ἀθρήσας με, καὶ ὄμμασι δέξαο πειθώ·
κεῖνοι μᾶλλον ἔασι μακάρτεροι, οἳ μὴ ἰδόντες,
μείζονα πίστιν ἔχουσι, καὶ οὐ χατέουσιν ὀπωπῆς.
ἀλλὰ καὶ θαύματα πολλὰ σοφῶν προπάροιθεν ἑταί-
Ἰησοῦς ἐτέλεσσε, πολύτροπα σήματα φαίνων. (ρων
μάρτυς ἀληθείης, τάπερ ἔγραφε θεσπιδὶ βίβλῳ,
ὃς τάδε πάντα χάραξε, θελήμονι κάλλιπε σιγῇ.
Ταῦτα δὲ πάντα πέλει τετυπωμένα μάρτυρι δέλτῳ,
ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε βιοσσόον, ὅτι κεῖνος
χριστὸς ἀειζώοιο θεοῦ γόνος ἐστὶν Ἰησοῦς·
ὔμμι δὲ πειθομένοισιν ἐπουρανίης χάρις ἀρχῆς,
ζωῆς θεσπεσίης αἰώνιός ἐστιν ἀμοιβή.
21 Τὸ τρίτον ἄμβροτον εἶδος ἑοῖς ἀνέφηνε μαθηταῖς
χριστὸς ἀσιγήτοιο πέρην τιβεριάδος ἅλμης.
οὕτω δ᾽ εἶδος ἔφηνεν. ἔσω κρυφίοιο μελάθρου
Πέτρος ἔην ὁ πρόσθε βοώμενος οὔνομα Σίμων,
καὶ σοφὸς Ἀνδρείας ὁμογάστριος ὃς πέλε Πέτρου.
καὶ τροχαλοὶ δύο παῖδες ἁλιτρεφέος Ζεβεδαίου,
καὶ Θωμᾶς μετὰ τοῖσι διώνυμος. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς
Ναθαναὴλ, ἕτεροί τε δύω θεοπειθέες ἄνδρες·
καί σφιν ἀγειρομένοισι λινοπλόκος ἔννεπε Σίμων·

ἔρχομαι ἰχθυόεσσαν ἐς ἠθάδα πόντιον ἄγρην.
καὶ οἱ μῦθον ἔλεξαν ὁμήλυδες ἀσπαλιῆες,
σὺν σοὶ ἐς ἰχθυόεντα χυτῆς ἁλὸς ἔργα καὶ ἡμεῖς
ἱέμεθα ξύμπαντες ὁμήλυδες. ἐκ δὲ μελάθρου
ἀμφιλαφεῖς ἐχώρουν. καὶ ἀγχιπόρου στόμα λίμνης
νηὸς ἐπεμβαίνοντες, ἐπέπλεον. ἐννύχιον δὲ
οὐδὲν ἁλιτρύτῃσι δονήσατο χερσὶ πιέζειν
ἑσμὸς ἅπας· καὶ πυκνὰ παλιμπετὲς ἄχνυτο Σίμων
χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ὑπηνέμιον λίνον ἕλκων·
καὶ ῥοδέῃς ἀκτῖσιν ὅτε ζόφον ἔσχισεν ἠώς,
Χριστὸς ἐϋκροκάλοισι παρ' ἠόσιν ἵστατο πόντου
πρώϊον ἴχνος ἄγων ὑπιλήμμον ἠθάδι λίμνῃ,
οἷα βορῆς χατέων ἁλιδινέος· οὐδὲ μαθηταὶ
δερκόμενοι γίνωσκον ὅτι χεδὸν ἦεν Ἰησοῦς·
ὑγροβίους δ' ἐρέεινεν ἐθήμονας ἰχθυβολῆας,
πλωτὰ τελεσσιγόνοιο κομίζετε δεῖπνα θαλάσσης
παῖδες ἁλὸς δρηστῆρες; ἀμειβόμενοι δὲ μαθηταί,
οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον. ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
ἰχθυβόλῳ χαλάσαντες ἐκηβόλα δίκτυα πόντῳ,
βάλλετε φοιταλέης παρὰ δεξιὰ νηὸς ἐρίμης·
καὶ λίνα κολπώσαντες εἰς ἀμφίβληστρα πεσόντα,

πόντιον

πόντιον ἀγκύλιστον ἀνείρυον ἄσπετον ἐσμὸν,
ἰχθύας ἐνδομύχους χαροποὺς βυταέρμονας ἅλμης.
οὐκέτι δὲ σθένος εἶχον ἀποβρύχιον λίνον ἕλκειν
πληθύος ἐκ νεπόδων βυθίῳ πολυχανδέϊ φόρτῳ·
καὶ διερῷ Σίμωνι βυθίου διφήτορι πόντου,
κοίρανος ὃν φιλέεσκε συνέμπορος εἶπε μαθητής,
αὐτὸς ἄναξ πέλεν οὗτος· ὁ δέ, σχεδὸν ἐγγὺς ὀρούσας,
εἵματι δαιδαλέῳ λαγόνας μιξώσατο Σίμων·
καὶ λινέῳ πεπύκαστο πολυξήτῳ χρόα πέπλῳ,
πόντιον ἀμφίβλημα πολὺ γλυκεροῖσιν ἑλίξας,
δέρμα, τόπερ διδύμων κεχαλασμένον ἐς πτύχα μη
ἰχθυβόλοι φορέουσιν ἀθηήτου σκέπας αἰδοῦς. (ρῶν,
γυμνὸν γὰρ δέμας εἶχεν ἐς ἠόνα δίκτυον ἕλκων·
καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἅλτο· καὶ ἠθάδα πόντον ἀμείβων,
χεῖρας ἐρετμώσας, κεφαλὴν εἰς ὕψος ἀείρων,
ποσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὦθεεν ὕδωρ.
ἀκτὴν δ᾽ ἐγγὺς ἵκανε θεουδόχον ἠόνα βαίνων,
Ἰησοῦς ὅτι μίμνε δεδεγμένος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἐν ἑνὶ πάντες ἵκοντο μιῆς ἐπὶ νηὸς ἑταῖροι,
ἑσπόμενοι σύροντες ἐν ὕδασι δίκτυον ἄγρης·
οὐ γὰρ ἔω πολὺ μέζος ἁλὸς πλόος ἔκτοθι γαίης,

ἀλλὰ διηκοσίοις ἐπὶ πήχεσι κύματος ὁλκῷ
ἀφρὸμ ἀνηκόντιζον ἐς ἠόνα θυάδες αὖραι,
γείτονος αἰγιαλοῖο παρὲξ ἀνθέντος ἐέρσῃ.
καὶ χθονὸς ὡς ἐπέβησαν ἐπ' ἠόνι διψάδος ἀκτῆς,
πυρκαϊὴμ φλογόεντι μαραινομένην ἴδον ἀτμῷ·
ἀνθρακιῆς δ' ἐφύπερθεν ἐπ' ὀφρύσι κείμενον ἰχθῦν
ὄψομ, καὶ νέομ ἄρτομ. ἄναξ δ' ἐκέλευε μαθηταῖς,
ἄξατε νῦν βυθίωμ νεπόδωμ ἑτερόχροομ ἄγρην,
οὕς τινας ἐκ λαγόνωμ περάσατε φορβάδος ἅλμης.
καὶ διεροῖσι πόδεσσι θορὼμ ἀνεβήσατο Σίμωμ,
χερσὶμ ὁμοσθενέεσσιμ ἐπὶ χθόνα δίκτυον ἕλκων,
ἔγκυομ ἀλλομένων νεπόδωμ ἐπιβήτορι παλμῷ
μηκεδανῶν. ἐπὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμωμ
πάντοθεν ἰκμαλέης ἀγέλης ἑκατοντάδα σύρων·
οἷσιν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπέβρεχομ ἰχθύες ἄλλοι
σὺν τρισὶ πεντήκοντα. καὶ οὐ λίνον ἔνδοθι πόντου
σχίζετο, τοσατίων νεπόδων βεβαρημένον ὁλκῷ.
οὐ τότε τολμήσας τις ἀνὴρ ὁμόφοιτος ἑταίρωμ
ἀντωποῖς βλεφάροισι θεὸμ παρεόντα δοκεύων,
τίς τελέθεις, ἐρέεινε· καὶ οὐ θρασὺς εἴρετο Σίμωμ,
ἐγγύθι γινώσκων ὅτι κοίρανος ἦεν Ἰησοῦς·

καί σφιν ἄναξ παρέθηκε φέρων περιμήκετον ἰχθῦν·
ἰχθυῶν, καὶ νέον ἄρτον. ἑοῖς δ᾽ ἐκέλευε μαθηταῖς,
δεῦτε πάλιν δαίνυσθε μιῆς ἀπὸ κύκλα τραπέζης
ὀπταλέην ἀδόκητον ἐθήμονα δαῖτα θαλάσσης.
τοῦτο πάλιν τρίτον ἄλλο ἐφαίνετο πᾶσι μαθηταῖς,
Ἰησοῦς μετὰ θεῖον ἐγέρσιμον ὕπνον ὀλέθρου,
νόστιμος ἐκ νεκύων, χθονίους κευθμῶνας ἐάσας,
ἠθάδος ἰχθυβότοιο πέρην τιβερηΐδος ἅλμης
εἰλαπίνης ἔλαυσε· καὶ εἰν ἑνὶ πάντας ἐάσας
ἰχθυόεν μετὰ δεῖπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
ἀγχιπόρῳ Σίμωνι θεηγόρον ἴαχε φωνήν,
Σίμων, γνήσιον ἔρνος Ἰωάνναο τοκῆος,
συμμιγέων ἐμὲ μᾶλλον ὅλων ἑτάρων ἀγαπάζεις;
καί οἱ Πέτρος ἔφη, ναὶ κοίρανε, καὶ σὺ γὰρ θυμῷ
οἶδας ὅσον φιλέω σε, καὶ οὐ μύθοιο χατίζεις·
καὶ ζαθέοις στομάτεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πέτρῳ,
βόσκε μοι ἔμφρονας ἄρνας ἀσιγήτῳ σέο ῥάβδῳ·
Ἰησοῦς δ᾽ ἐρέεινεν ἀμοιβάδις Πέτρον ἰωῇ,
Σίμων, ἀγλαόπαιδος Ἰωάνναο γενέθλης,
μοῦνον ὁμοζυγέων φιλέεις ἐμὲ μᾶλλον ἑταίρων;
καὶ πετάσας βασιλῆϊ τολύτερον ἀνθερεῶνα

ἀνδρομέης ἀγέλης ἁλιεὺς ἐφθέγξατο Σίμων, (τὸς
ναὶ βασιλεῦ· σὺ δὲ μάρτυς ἐμῆς φρενός· οἶσθα καὶ αὐ-
ὅσσον ἐγὼ γλυκὺ φίλτρον ἀθέσφατον εἰς σὲ κομίζω·
καὶ πινυτῷ παλίνορσος ἄναξ μυθήσατο Πέτρῳ,
ἡμετέρων ποίμαινε νοήμονα πώεα μήλων.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε παλίσσυτον ἠθάδα φωνήν,
πατρὸς Ἰωάνναο θεουδέος ἔκγονε Σίμων,
ἀσφαλέως ποθέεις με πολὺ πλέον ἤ περ ἄλλοι;
καὶ θρασὺς ἄχνυτο Πέτρος ὅτι τρίτον εἶπεν Ἰησοῦς
μᾶλλον ἐμῶν ἑτάρων με φιλοσόργων ἀγαπάζεις;
Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο κατηφέι Πέτρος ἰωῇ,
Πάντα σὺ γινώσκεις ὅσα μήδομαι ὄρχαμε κόσμου,
καὶ νοέεις φιλότητος ἐμῆς ἀτίνακτον ὀχῆα,
ὅττι ἔχων φιλέω σε. θεὸς δ' ἀντίαχε μύθῳ,
οὐρανίῃ ποίμαινε καλαύροπι μῆλα καὶ ἄρνας·
κουρίζων ἔτι Πέτρε, τεὴν ἐζώννυσο μίτρην,
καὶ ποδὸς ἴχνος ἔκαμπτες, ὅπῃ μενέαινες ὁδεύειν·
ὀψὲ δὲ γηράσκων, τανύσεις σέο χεῖρας ἀνάγκῃ·
καί σε περισφίγξουσιν ἀφειδέες ἀνέρες ἄλλοι
εἰς ἵνα χῶρον ἄγοντες, ὃν οὐ σέο θυμὸς ἀνώγει·
εἶπε προθεσπίζων θανάτου τέλος ἴδμονι φωνῇ,

οἵῳ

οἵῳ Πέτρος ἔμελλε θανὼν, βασιλῆα γεραίρειν·
καὶ σοφίης πλήθοντι θεὸς πάλιν ἔννεπε Πέτρῳ·
ἄρνας ἐμοὺς ποίμαινε σαόφρονας ἄνθεσι βίβλων·
καί οἱ Χριστὸς ἔλεξεν, ἐφέσπεο. καὶ τότε βαίνων,
ἐντροπαλιζομένης ἐτιταίνετο κύκλον ὀπωπῆς
Σίμων αἰολόμητις· ὀπηδεύοντά τε ταρσῷ,
κοίρανος ὃν φιλέεσκεν, ὀπίστερον οἶδε μαθητήν·
ὃς καὶ δαινυμένοιο θεηγενέος βασιλῆος
λοξὸς ἐπὶ στέρνοιο πεσὼν, φιλοπευθέϊ μύθῳ
Ἰησοῦν ἐρέεινε δαήμονα, τίς πέλεν ἀνὴρ
ὅς σε θεοστυγέεσσιν ἰουδαίοις παραδώσει;
τοῦτον ἰδὼν τότε Πέτρος, ἀνείρετο, καὶ τί τελέσσει
οὗτος ἐμὸς συνάεθλος; ἄναξ δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ,
εἴ μιν ἕως ἔλθοιμι λιλαίομαι ἐνθάδε μίμνειν,
πρὸς σὲ τί τοῦτο πέλει; σύ μοι ἕσπεο· καὶ λόγος οὗτος
γνωστὸς ἐξ ἑτάρων κρυφίῃ κηρύσσετο φωνῇ,
αὐχήεις, ὅτι κεῖνος ἀνικήτοιο μαθητὴς,
οὐ ξυνοῦ θανάτου τέλος ὄψεται. οὐ μὲν Ἰησοῦς
ἔννεπεν οὐ βιότου νοσφίσεται, ἀλλ᾽ ὅτι μοῦνον,
εἴ μιν δεῦρο μένειν ἔτι βούλομαι εἰσόκεν ἔλθω,
πρὸς σὲ τί τοῦτο πέλει; τί πεύθεαι; οὗτος ὀπωπῇ

ἀθρή-

ἀθρήσας ὁμόφοιτος ἀλήμονος ἐκτὸς ἀκουῆς
ἔργων θεσπεσίων ἐπιμάρτυρός ἐστι μαθητής.
καὶ νοέων τάδε πάντα, κατέγραφε θέσπιδι βίβλῳ.
ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῆς σφρηγίσατο σιγῆς
μάρτυς ἐτητυμίης, τάπερ ἤνυσεν αὐτὸς Ἰησοῦς.
ὅσσα καθ' ἓν στοιχηδὸν ἀνὴρ βροτὸς αἴκε χαράξῃ,
βίβλους ζαστατίας νεοτευχέας οὐδὲ καὶ αὐτὸν
ἔλπομαι ἀγλαόμορφον ἀτέρμονα κόσμον ἀεῖραι.

ΤΈΛΟΣ.